

# ЦСКА

1948

Цена 3,65 лв.

Брой 24/август 2004

стефан орманджиев  
една купа  
и една **титла**  
не стигат

жребият  
и новата  
схема  
на **УЕФА**

**презареждане**

плакат на отбора  
за сезон 2004/2005



9 771311 932007





# съдържание

# ЦСКА

## 4-5 **Позиция**

Елин Рахнев ■ Клуб на привържениците

## 6-7 **Новини**

## 8 Програма на ЦСКА за есенния полусезон

## 10-17 **УЕФА**

Съперникът

*Георги Тодоров*

Регламентът

*Красимир Лазаров*

Повече пари = повече атракция

*Илия Илиев*

Нова схема, нов късмет

*Стоян Георгиев*

## 19-30 **Отборът**

Милен Керемедчиев ■ Ангел Токмакчиев ■ Ангел Джегалов ■ Атанас Литков ■ Гълъбин Боевски ■ Йоана ■ Жоро Георгиев ■ Силвия Касърва ■ Калин Първанов ■ Евтим Милошев ■ Бойко Василев

## 32-38 **Школи**

Уникален сезон за школата на ЦСКА

*Ваня Николова*

Да печелиш всичко с "бебета"

*Георги Тодоров*

## 40-54 **Темата**

Приятелски настроени

*Христо Запрянов*

ЦСКА - на една звезда разстояние

*Николай Александров*

Ние пак сме тук

*Христо Запрянов*

Ще помогна с опита си

*Интервю с Адалберт Зафиров*

Имам амбицията да стана титуляр

*Интервю с Герасим Заков*

Споразумението

*Ралица Мутафчиева*

## 56-60 **Интервю**

Една купа и една титла не ме радват

*Интервю със Стефан Орманджиев*

## 62-64 **Дискусия**

Футболното насилие в пресата

*Ралица Мутафчиева*

## 65 **Говежди глас**

Напрежение до края

## 66-71 **Слава**

Преглед на европейския елит в София 80-82 г.

*Валентин Василев*

## 72 **Фитнес**

## 73-77 **Олимпиада**

Атлетите на Адидас

ЦСКА на олимпийските върхове

*Валентин Василев*

## 78 **Здраве**

Полезният Folicid

## 79-80 **Баскетбол**

Списъкът на Росен или гладът на лъвчетата

*Румен Урумов*

## Главен редактор

Джими НАЙДЕНОВ

## Редакционен екип

Ралица МУТАФЧИЕВА зам. главен редактор

Ваня НИКОЛОВА

Красимир ЛАЗАРОВ

Несрин ОГУЗ

Антон ТОШКОВ фотограф

## автори в броя

Валентин ВАСИЛЕВ

Георги ТОДОРОВ

Елин РАХНЕВ

Илия ИЛИЕВ

Николай АЛЕКСАНДРОВ

Румен УРУМОВ

Стоян ГЕОРГИЕВ

Христо ЗАПРЯНОВ

## Дизайн и предпечат

Даниел СИМОВ

## Арт консултант

Венета ПОПОВА

## Реклама

Росица ИВАНОВА

## Печат

Планета

тел: 987 94 94

## Редакция

София 1000

ул. Славянска 29

тел: 987 77 69

факс: 988 34 55

e-mail: magazine@caska.bg

Издава "ЕВОН Прес" ООД



ISSN 1311-932X

Броят е приключен редакционно на 30 юли 2004 г.

Читателски мнения можете да изпращате на fans@caska.bg

# Христо Стоичков!

**И**долът на Армията оглави националния отбор по футбол. Списание "ЦСКА" честити на Христо Стоичков новата му голяма отговорност. Вярваме, че това ще бъде нов старт за целия ни футбол.

Новото назначение беше предшествано от спорове, догадки и, както обикновено, от разнообразни спекулации. А когато стана факт, беше съпроводено от скърцания със зъби, от свръхочаквания и от затаени интерпретации в различни посоки. Нашето мнение е еднозначно: идването на Христо Стоичков е най-добрата новина за българския футбол от началото на това хилядолетие. Тя има и много по-широки значения от смисъла на една обичайна промяна след голямо първенство.

Ще започна с най-общото от тези значения, над-футболното. Бих нарекъл този план социологически. Идването на Стоичков е важно за цялото ни общество, защото е символен знак за него. През последните десет години повече от милион от нас излязоха от страната и потърсиха реализация другаде. Вероятно най-успелият от тези наши сънародници, и със сигурност емблемата на България по света е Стоичков. Неговите голове даваха надежда и основание за самочувствие и на онези наши емигранти, които преживяваха в кухните и килерите, обезверени и разочаровани от непостигнатите амбиции. Но мнозина от тези милион успяха и се наложиха далеч от родината, мерейки успехите си с мярата на гения от Армията. Роднините и приятелите им в България пък се опияняваха от успехите на четвъртите в света, вярвайки, че тия успехи могат да очертаят път за по-добро бъдеще на всички нас.

Сега Стоичков, най-големият, се връща. Идва със самочувствието, опита и мъдростта на десетилетие и половина, преживени по стандартите на Европа и света. Именно това е важният знак за цялото ни общество. Успехите "там", зад граница, се връщат и ще се връщат, за да обогатят мисленото, опита и собствените ни стандарти.

Заедно със Стоичков идват хората от неговото поколение, научени също да работят другояче. Мнозина вече казаха: новият треньор няма да позволява да се месят. Трябва да добавим нещо още по-важно: със сигурност ще се вслуша и ще чуе всеки добър съвет. Още повече, че заедно със Стоичков и заради Стоичков идват световни величини и тези съвети ще звучат от устата на хора като великия Йохан Хендрикус Кройф, а не на махленски капацитети, чиито мъдрости са готегнали на всеки сериозен човек в българския футбол. Христо, при това, не идва сам. С него са колегите му от онзи отбор, който ускоряваше сърцата ни преди едно десетилетие. Вероятно тези помъдрели момчета скоро ще погледнат и към организацията и управлението на целия ни футбол, а не само на националния отбор.

И така, Стоичков в България, ван Бастен в Холандия, Клинсман в Германия - някогашните звезди от терена вземат в ръцете си съдбата на световния футбол. Пак имаме мозъчно поколение играчи, пак имаме, този път в ръководството на националния отбор, звездите си от онази незабравима чета. Пак ни чакат вълнения, единение и всенародна радост.

На това място е хубаво да спрем и да помислим. Освен Христо, Марко и Юрген, и преди тях, имаше Джика Хаджи начело на румънците. Нека не забравяме, че отбор с отбор и поколение с поколение не си приличат. Дори едно просто сравнение пост по пост на сегашния отбор /и на потенциала му/ с онзи отпреди десет години говори, и то много и недвусмислено, в полза на носталгията. Бронзовите от американското лято узряваха в продължение на пет-шест години, и даже пропуснаха цял цикъл световно-европейско, преди да станат юмрука от 1994-та и 1996-та. Затова трябва да се радваме, че Стоичков се върна, и да знаем, че засега това е достатъчно. Успехите несъмнено ще дойдат, но да не ги чакаме веднага и непременно сега. Нека Христо бъде оставен да работи достатъчно спокойно и достатъчно дълго начело на националния отбор. Самият той, с амбицията, характера и опита си, е гаранция за успехите. За да можем след още десетилетие пак да казваме, с нови основания: Стоичков завинаги!

*Джани Найденов*



# Лятото на нашето спокойствие

Елин Рахнев



**Н**е помня по-спокойно лято от това и си мисля, че е за хубаво. Няма изпепеляващи страсти, трансферни удари, фалцетни излияния по медиите. Всичко следва някаква своя естествена линия, която би трябвало да е предпоставка за усмивки и радост по време на първенството.

На официалното представяне на отбора стана ясно, че той е абсолютно съхранен. А новите попълнения не са повод за насмешка. Пак на представянето на отбора се вижда, че публиката отново е на стадиона и онези времена, в които всеки си псуваше наляво и надясно са забравени. Или поне прескочени. Кое то също е повод за усмивка.

Голям противник съм на максимата "30-та шампионска титла на всяка цена". Колкото по-малко се експонира в общественото пространство, толкова по-добре. Тя само създава излишно напрежение у футболисти и треньори, не подпомага отбора по никакъв начин, не мотивира. Само пречи. Тази така чакана от всички нас юбилейна титла, ще гоиде по най-естествения начин без никакво преналягане, пренавиване до скъсване. Ще гоиде с красива и резултатна игра, с тотална хармония във всички линии. И разбира се, с помощта на публиката. Вече съм сто процента сигурен, че ако отборът играе с всички параметри на сърцето си, публиката ще бъде неотлъчно с него, без значение на кое място е в класирането. През всички тези години публиката на ЦСКА израствна неимоверно много, научи се да прощава. Разбира се, не и когато е предадена. Тук някъде искам да вметна, че много се надявам футболистите и треньорското ръководство да четат списанието и в частност рубриката "ЦСКА Общество". Тези изповеди на знайни и незнайни червени фенове биха могли да бъдат много мотивиращи, особено за младите в отбора. През тези изповеди идеята ЦСКА изглежда още по-категорична, по-красива, по-единствена. Но според мен, тези изповеди имат и чисто практично значение. А това е отговорността, която носиш, обличайки свещената фланелка.

Знам, че този сезон ще бъде много тежък. Убеден съм обаче, че ако всички, които обичаме отбора гледаме малко по-спокойно, по-съзерцателно, по-философски, а не изпадаме в излишен драматизъм, това само ще бъде в полза на отбора. Разбира се, няма нищо по-хубаво от това, през май месец 2005 г. да стоим на "Ариана" и да пием бира в чест на поредната титла. Но аз пак бих бил щастлив и ако нито веднъж през настоящото първенство не се почувствам унижен или излъган. Лично за мен това би било по-важно от всяко класиране.



ЦСКА вече има нова политика. Новата политика е следната - ще даваме пари за ДЮШ; ще инвестираме пари в млади футболисти, защото те ще се развият и ще върнат стократно инвестициите; няма да даваме пари за скъпа селекция, която се оказва безполезна и т.н.

На пръв поглед изглежда много хубаво, но ако се замисли човек излиза по-различно. Грешките в това твърдение са няколко:

**Първо.** Хубаво е да се инвестира в детско-юношеската школа и в млади футболисти. Дори е хубаво да се работи съвместно с други школи с традиции в страната, защото, ако се замислим сериозно от софийската школа на ЦСКА досега са излезли само двама истински, големи футболисти - Любо Пенев и Емо Костадинов. Ако отидем по-далеч в разсъжденията, хубаво е да се инвестира и в школи извън страната, в региони откъдето излизат много таланти. Поне големите отбори правят така. Проблемът е, че от казаното дотук излиза, че инвестициите за развитието на млади таланти няма да бъдат толкова малко, колкото си представят в ръководството на клуба.

**Второ.** Ако наистина си решил да инвестираш сериозно в нещо, то трябва да има смисъл. Трябва да има постоянство в политиката на клуба, а не красиви думи за замазване на очите на феновете, когато отборът не върви. Освен това, когато инвестираш пари в

детско-юношески футбол, в школите трябва да се работи така, че да се поощрява развитието на талантите, а не синовете на тези, които могат да си платят за това (на всички е ясно, че поне 50% от тези, които се учат в школата на ЦСКА са просто "връзкари", а не таланти).

**Трето.** След като няма пари за трансфери и да се оправят тоалетните на стадион "Българска армия", откъде ще дойдат парите за инвестиции в детско-юношеската школа? Не е ли по-лесно да се купят още двама-трима като Костадин Хазуров на смешна цена и да се прогадат след 2 години за милиони, каквото ще стане и сега?!

Всъщност всичко е много просто, открили са го много отбори преди нас: Първо правиш силен отбор. (Скъпата селекция не е по правило безполезна. Такава е, когато някой печели пари на гърба на други.) После правиш пробив, напр. в турнира за Купата на УЕФА и печелиш пари от трансфери, от телевизионни права и дори от билети. После инвестираш тези пари, напр. в построяването на по-голям стадион, за да печелиш повече пари от билети или в детско-юношеската школа, за да прогадеш младите си таланти при следващия пробив и т.н. Така правят големите отбори. Всичко останало е само прах в очите.

*Иво Савов, заместник председател на Клуба на привържениците*

Направи си подарък с френско изящество

**Verney-Carron**

Faiseur de fusils depuis 1650

Традиции в производството на ловни оръжия от 1650 години

калибри  
IMPACT PLUS  
.270 Win, 7x64,  
.30-06 Sprg  
7mm Rem Mag  
.300 Win Mag

Модел IMPACT AUTO BATTUE - CLASSIQUE 2290 лв.

Модел IMPACT AUTO BATTUE - LUXE 2430 лв.

Модел IMPACT PLUS BATTUE 2055 лв.

Модел IMPACT PLUS AFFUT 2055 лв.

Merник RED DOT

калибри  
IMPACT  
AUTO  
7x64,  
.30-06 Sprg  
7mm Rem Mag  
.300 Win Mag

**daikan**  
BULGARIA

Исклучителен представител

02/852 87 97

0888/594 585

# футболистите посетиха музея на славата

По традиция преди началото на сезона представителният отбор на ЦСКА, начело с треньорското ръководство, посети музея на червената слава на ст. "Българска армия". Директорът на музея и доайен на българската спортна журналистика Сашо Манов припомни накратко историята на армейския отбор. Той разказа за най-великите моменти в 56-годишното съществуване на клуба. Новите футболисти Забавник, Цаха и Аянда с интерес разгле-

даха многото купи, спечелени не само от футболния тим. В музея са изложени трофеи, завоювани от състезатели на ЦСКА в над 30 вида спорт. Едно от новите неща е специалният кът, отделен на 12 кратния шампион на България - нападателят Иван Колев.

Сашо Манов пожела на футболистите през настоящия сезон да завоюват юбилейна 30-та титла на страната, с което не само да зарадват своите привърженици, но и да влязат в книгата с

рекордите на Гинес. На тръгване армейците оставиха своите автографи в книгата за гости на музея.



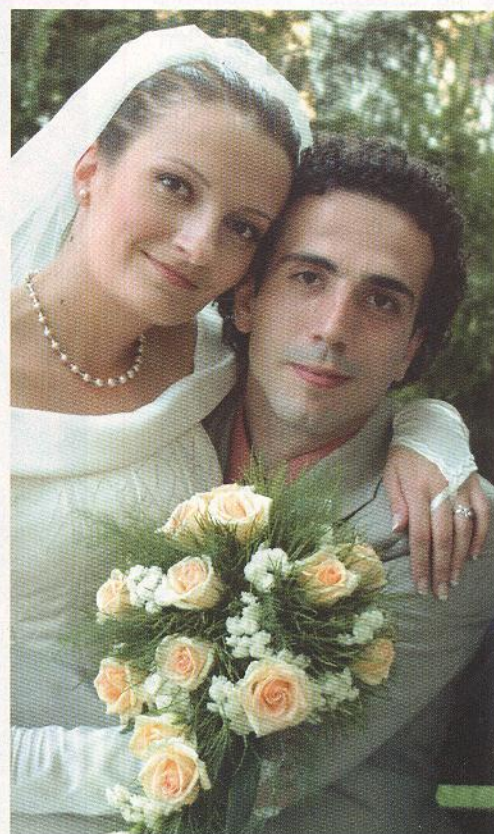
На 4 юли 2004 г. в Деня на независимостта Весела Христова (експерт в дирекция "Връзки с обществеността" на ПФК ЦСКА) и дългогодишният ѝ приятел Пламен Георгиев избраха "зависимостта" и се врекоха във вечна вяност.

Младоженците подписаха в ритуалната зала на бул. "Витоша" 15, а църковният ритуал беше в храма "Покров Богородичен".

Двамата се познават още от ученици и са заедно вече 8 години.

Булката настъпи младоженеца според обичая и изпи до дъно чашата с вино. Сватбеният купон се вихри до късните часове на нощта в уютната обстановка на елегантния ресторант "Финес", където танците се съчетаха с радостта от европейската титла на съседна Гърция.

Сватбената триетажна торта впечатли всички приятели и роднини на тържеството, а кумът успя да омаже с парче торта булката, която не му остана



длъжна.

От кумовете бе и най-оригиналният подарък за сватбата на младото семейство Георгиеви - медена тридневка в романтична обстановка в красивия Истанбул.

# www.cska.bg на 3 години



На 13 юли 2004 г. се навършиха три години от появата на [www.cska.bg](http://www.cska.bg) в Мрежата. Три години вече съществува официалният източник на информация за ПФК ЦСКА в киберпространството и в двузвична версия (на български и английски език) разпространява новостите около събитията и живота на българския армейски клуб навсякъде по света.

На този ден се навършиха точно 1 100 дни от официалното откриване на сайта. През това време интернет адресът на ЦСКА успя да се утвърди сред водещите уеб имена в спортните и футболни класаци. 1 100 дни е време, достатъчно да кажем, че [www.cska.bg](http://www.cska.bg) не е прищявка да се демонстрира модерно мислене в управата на армей-

ския клуб, а е време, в което сайтът зае водещо място в листите на българските футболни интернет адреси с обема, качеството и верността на информацията, която предлага на своята многочислена аудитория. Ето и малко цифри за посещаемостта на сайта и динамиката на аудиторията му:

До края на месец юни 2004 година (17.07.2001 - 05.07.2004):

- В сайта са влезли общо **1 142 862 уникални посетители**;
- Адресът има **6 671 860 презареждания**;
- Накратко: [www.cska.bg](http://www.cska.bg) е отворен и превъртян близо 8 милиона пъти за 1100 дни!

Средностатистическите показатели сочат, че посещаемостта

на [www.cska.bg](http://www.cska.bg) е следната:

- Средно **месечно** - **217 075** посещения;
- Средно **седмично** - **50 417** посещения;
- Средно **дневно** - **7 208** посещения.

■ 1 100 дни е време, достатъчно да кажем, че професионалният неговият екип на [www.cska.bg](http://www.cska.bg) дава всичко от себе си, за да направи сайта интересен, леснодостъпен, динамичен и съобразен с последните технически новости в бранша.

■ 1 100 дни обаче е време, недостатъчно да реализираме всичките си идеи, проекти и намерения. Защото динамиката на интернет информиранието върви с такава скорост, че никога не си напълно в крак с най-новото. И в това е удоволствието - постоянно да се състезаваш с най-добрите, с най-успешните и да искаш още и още да побеждаваш. Кои не иска да е шампион?... Макар никога да не е така лесно, както изглежда на пръв поглед.

Въпреки трудния футболен сезон 2003/2004, упоритият труд на екипа на сайта бе възнаграден с вниманието и доверието на своите привърженици и за втора година донесе награда от националната класация "БГ сайт 2003": отличието "**Сайт на публиката**" в категория "Електронно издание".

Нарастване на популярността на сайта през годините:

Година	Уникални	Презарежд.	Общо	Нарастване
2001 (17.07.2001)	108,277	499,108	607,385	n/a
2002	370,373	1,974,407	2,344,780	+286.05%
2003	438,068	2,855,221	3,293,289	+40.45%
2004	226,162	1,343,179	1,569,341	In progress
<b>Приблизително</b>	<b>443,588</b>	<b>2,634,476</b>	<b>3,078,064</b>	n/a

Представена статистиката като графика:





# програма на ЦСКА есен 2004

<p><b>I кръг</b></p> <p>06.08. (петък), 18.00 ч.</p> <p>Родопс (Смолян) - ЦСКА</p>	<p><b>VI кръг</b></p> <p>19.09. (неделя), 17.00 ч.</p> <p>Берое (Стара Загора) - ЦСКА</p>	<p><b>XI кръг</b></p> <p>30.10. (събота), 17.00 ч.</p> <p>ЦСКА - Литекс (Ловеч)</p>
<p><b>II кръг</b></p> <p>15.08. (неделя), 18.00 ч.</p> <p>Славия (София) - ЦСКА</p>	<p><b>VII кръг</b></p> <p>25.09. (събота), 19.00 ч.</p> <p>ЦСКА - Локомотив (София)</p>	<p><b>XII кръг</b></p> <p>07.11. (неделя), 14.30 ч.</p> <p>Марек (Дупница) - ЦСКА</p>
<p><b>III кръг</b></p> <p>21.08. (събота), 19.30 ч.</p> <p>ЦСКА - Несебър</p>	<p><b>VIII кръг</b></p> <p>03.10. (неделя), 16.00 ч.</p> <p>Черно море (Варна) - ЦСКА</p>	<p><b>XIII кръг</b></p> <p>13.11. (събота), 14.30 ч.</p> <p>ЦСКА - Беласица (Петрич)</p>
<p><b>IV кръг</b></p> <p>29.08. (неделя), 20.15 ч.</p> <p>Нафтекс (Бургас) - ЦСКА</p>	<p><b>IX кръг</b></p> <p>17.10. (неделя), 19.00 ч.</p> <p>ЦСКА - Левски (София)</p>	<p><b>XIV кръг</b></p> <p>20.11. (събота), 14.30 ч.</p> <p>Пирин (Благоевград) - ЦСКА</p>
<p><b>V кръг</b></p> <p>10.09. (петък), 19.00 ч.</p> <p>ЦСКА - Спартак (Варна)</p>	<p><b>X кръг</b></p> <p>24.10. (неделя), 16.00 ч.</p> <p>Видима-Раковски (Севлиево) - ЦСКА</p>	<p><b>XV кръг</b></p> <p>28.11. (неделя), 14.30 ч.</p> <p>ЦСКА - Локомотив (Пловдив)</p>

## II Квалификационен кръг, Купа УЕФА

12.08. (четвъртък)  
Омония (Кипър) - ЦСКА

26.08. (четвъртък)  
ЦСКА - Омония (Кипър)

## I кръг, Купа УЕФА

16.09. (четвъртък)  
30.09. (четвъртък)

# Съперникът

Омония и ЦСКА - приликите са повече от разликите



**Ж**ребият в Нион определи кипърския Омония (Никозия) за съперник на ЦСКА във втория предварителен кръг за Купата на УЕФА. Армейците са гости в първия кръг на 12 август, а реваншът е на 26 август. Справката за кипърският тим показва, че приликите между двата тима са повече, отколкото може да се предполага.

Също както ЦСКА, Омония (Никозия) е основан в годините непосредствено след Втората световна война (и двата клуба всъщност са създадени през 1948 г.), и има славата на един от най-силните футболни клубове на острова. Омония държи рекорда за кипърски клуб с най-много спечелени трофеи в историята си.

Първата титла на Омония от кипърския шампионат датира от 1961 г. Тогава тимът завършва със 7 точки повече от другия най-популярен клуб в страната Анортосис (Фамагуста). Тимът от Никозия обаче започва да доминира в местния футбол едва след 1974 г., когато печели първия си дубъл. След това Омония печели титлата 6 пъти поред, което е ненадминат рекорд и до днес.

В тези години изгрява звездата на най-добрия кипърски футболист на всички времена Сотирис Кайфас. През 1976 г. нападателят на Омония печели Златната обув-

ка за най-добър голмайстор в Европа.

Освен че са създадени в една година, между Омония и ЦСКА има още едно сходство. И двата отбора могат да се похвалят с победи над Аякс (Амстердам). В това отношение кипърският клуб дори е едни гърди пред червените, защото е отборът, нанесял най-

тежката загуба на холандците в Европа - 4:0 през 1979 г. За признанието на Омония в Европа говори и фактът, че авторитетното немско списание "Кикер" включи тима в топ 100 на най-добрите европейски клубни отбори. След оттеглянето на Кайфас, Омония продължава да произвежда отлични футболисти като Канарис, Маврис, Пецас, Кристофи и др.

През 1992 г. Омония привлича унгарския нападателят Йозеф Юрияц, който става голмайстор на кипърското първенство. Той си тръгва през 1994 г., и 4 години по-късно клубът успява да привлече нов класен нападателят - немецът Райнер Рауфман, който все още е в Омония. През последните 4 години той е голмайстор на първен-



**Основан** през 1948 г.  
**Стадион:** GSP, капацитет 27 000 зрители

**Шампион на Кипър** (19 пъти): 1961, 1966, 1972, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1987, 1989, 1993, 2001, 2003.

**Носител на Купата на Кипър** (11 пъти): 1965, 1972, 1974, 1980, 1981, 1982, 1983, 1988, 1991, 1994, 2000.

**Носител на Суперкупата на Кипър** (12 пъти): 1966, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1987, 1988, 1989, 1991, 1994, 2001.

## Съставът на Омония

**треньор** Франтишек Жмуга

**Вратари** Агам Везер, Димитрис Леонис

**защитници** Николас Георгиу, Акис Йоахим, Габор Короловски, Мариос Николау, Георгос Теодоту, Панайотис Папайоану

**халфове** Илиас Хараламбус, Костас Кайяфас, Зоран Степанович, Харис Николау, Мариос П. Николау, Мариус Темистоклеус, Петрос Конафис

**нападатели** Статис Алонефтис, Йозеф Козлеш, Веско Михайлович, Райнер Рауфман, Любиша Кекич, Антонис Макрис

ството. Друга звезда, тръгнала от Омония, е националът Костас Малекос, който сега е в Апоел.

Сегашния състав, след изгонването на Тони Савевски, оглавява добре познатият Франтишек Жмуда. Една от звездите в отбора е унгарецът Габор Короловски, 25-годишен защитник, минал през родните си МТК и Ференцварош, но и през... Реал-Мадрид. Другите чужденци в отбора са 31-годишният нападател от Словакия Йозеф Козлеш, който е бил шампион с Кошице, сръбският ветеран Веско Михайлович, минал през доста кипърски отбори и немският гигант Райнер Рауфман, който е в Никозия вече осми сезон, но вече е на 37 години и рядко издържа цял мач. Другите звезди на "Омония" са кипърските национали Хараламбус и Каяфас.

Клубът от Никозия държи уникалния рекорд от 5 спечелени дубъла (1972, 1974, 1981, 1982 и 1983). През 2000 г. Омония печели купата на страната след 6-годишна суша без спечелен трофей. Сред другите уникални постижения на Омония са четирите поредни купи на



страната между 1980 и 1984 г.

Омония и ЦСКА се изправят един срещу друг на 1/16 финал за КЕШ през сезон 1983/1984 г. В първия мач на "Народна Армия" червените пропускат първите 45 минути, но за сметка на това, само за десет минути след почивката, решават спора в своя полза. Между 52-ата и 62-ата минута ЦСКА вкарва 3 гола, разписват се Стойчо Младенов, Цветан Йончев и Георги Славков. Тогава обаче едва ли някой мисли какви мъки очакват армейците на Острова на Афродита. Когато в 21-ата мину-

та Йончев вкарва за 1:0 на стадион "Макариос", армейците вероятно си мислят, че мачът само ще се доиграва и съвсем се отпускат. Не ги смущават голубето на Савигис и Арсов, тъй като пет минути преди края резултат е 2:1. И тогава Канталос отбелязва трети гол. Изведнъж дома-

кините настъпват с всички сили, а българите изпадат в паника. Стига се до 4:1 една минута преди края на редовното време, а в последните секунди само гредата спасява мрежата на Велинов от пето попадение, което би изхвърлило ЦСКА от турнира.

В по-ново време треньор на Омония бе легендата на ЦСКА Аспарух Никодимов. Той бе начело на кипърския тим, когато той бе отстранен от Нефтохимик в предварителния кръг на турнира за Купата на УЕФА през 2000 г. (0:0 в Кипър и 2:1 в Бургас).

## предишните сблъсъци

### КЕШ 1983/1984

	<b>1/16 финал</b> 14.09.1983 г.	
<b>3</b>	<b>0</b>	
Стадион: Народна армия - 20000 зрители		
52' Младенов 56' Йончев 62' Славков		
<b>ЦСКА</b>	<b>Омония</b>	
Г. Велинов, Кр. Безински, Р. Здравков, В. Тинчев, Г. Димитров, Л. Танев (83-Богомилов), Цв. Йончев, Р. Керимов (71-Марков), Сп. Джевизов, Г. Славков, Ст. Младенов.	Хариту, Маврис, Ангонас, Клитос, Кондъорги, Цикос, Кантинос (89-Филипос), Арсов (85-Андросава), Савигис, Борисов, Канарис.	
Съдия: Кончи (Албания)		

	<b>1/16 финал</b> 28.09.1983 г.	
<b>4</b>	<b>1</b>	
Стадион: Макариос - 20000 зрители		
42' Савигис 48' Арсов 85' Канталос 89' Грегори		
<b>Омония</b>		<b>ЦСКА</b>
Хариту, Маврис, Ангонас, Клитос, Кондъорги, Цикос, Кантинос, Арсов, Каяфас (76-Грегори), Борисов, Савигис.		Г. Велинов, Кр. Безински, Р. Здравков, В. Тинчев, Г. Димитров, Л. Танев (81-Илиев), Цв. Йончев, Р. Керимов, Сп. Джевизов, Г. Славков (64-Марков), Ст. Младенов.
Съдия: Петреску (Румъния)		

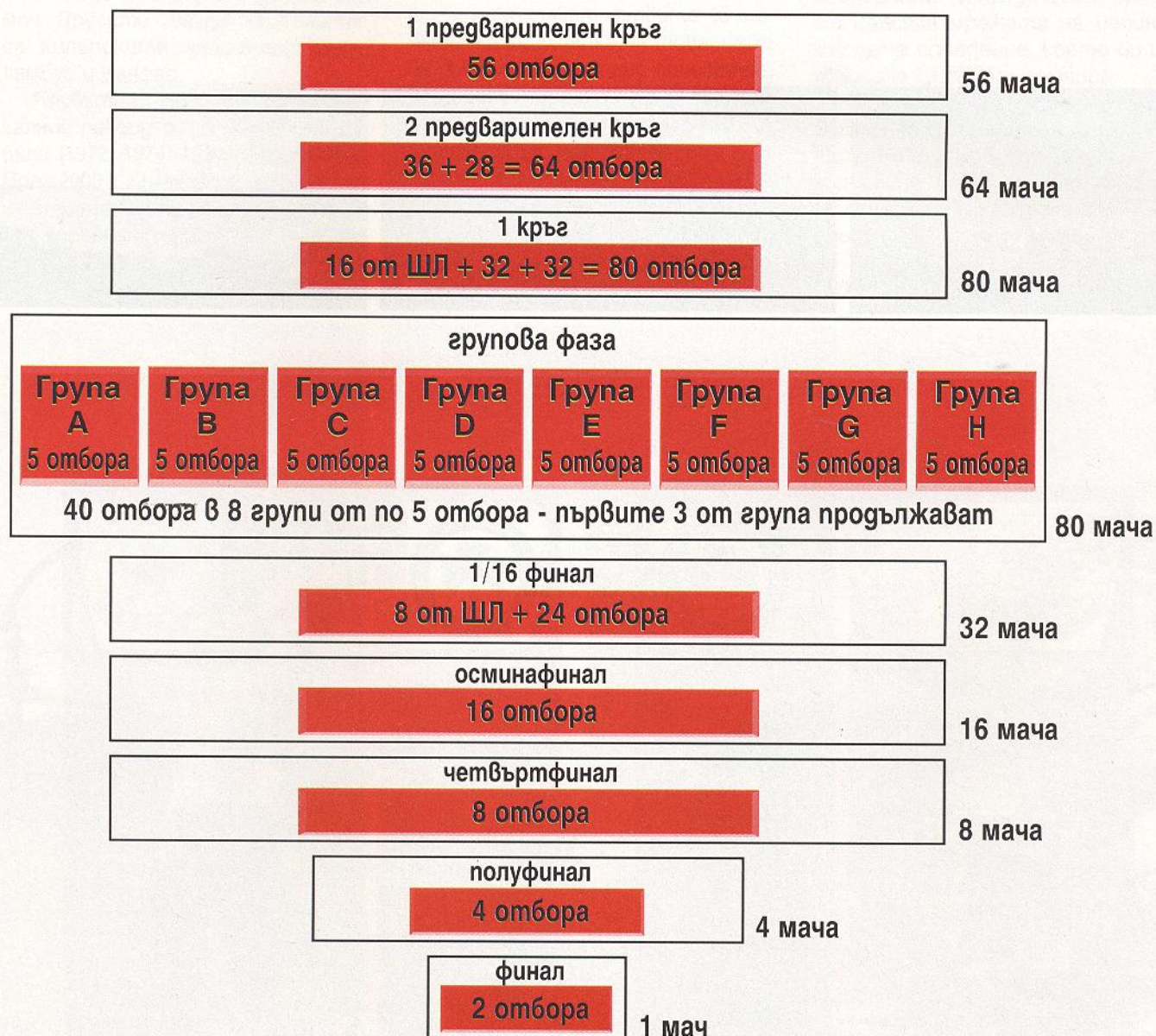
# регламентът

От сезон 2004/2005 са в сила генерални промени в схемата, по която се провежда вторият по сила европейски клубен турнир - Купата на УЕФА. По подобие на Шампионската лига и в него се въвежда груповата фаза. Преди това, обаче, има два предварителни кръга. В първия предварителен кръг участват 56 отбора. Във втория предварителен кръг отборите са 64, ка-

то те ще бъдат разделени по географски принцип. Тук ще започнат своето участие и трите български представители - ЦСКА, Левски и Литекс. При победа те ще преминат в първия кръг, където ги очакват трите победители от турнира Интертото Къп, 16-те загубили от третия предварителен кръг от Шампионската лига и 29 представители на страни с по-висок коефи-

циент. Ще бъдат образувани 40 двойки, победителите от които ще сформират 8 групи по 5 отбора.

Индивидуалният коефициент на отборите, според който се определя дали те са поставени или не, се образува като се съберат 33% от националния коефициент и спечелените от отбора точки за последните 5 сезона. Според този индивидуален коефициент поставени за





UEFA

# UEFA CUP

втория предварителен кръг са отборите на: Славия Прага (Чехия), Динамо Загреб (Хърватия), Генчлербилиги Анкара (Турция), Левски София (България), Сервет Женева (Швейцария), Легия Вашава (Полша), Партизан Белград (Сърбия и ЧГ), Стяуа Букурещ (Румъния), Амика Вронки (Полша), ЦСКА София (България), Днепър Днепропетровск (Украйна), Сигма Оломуц (Чехия), Ралид Виена (Австрия), Литекс Ловеч (България), Стабек (Норвегия), Дънфърмлин (Шотландия), Зенит Санкт Петербург (Русия), Беверен (Белгия), Металург Донецк (Украйна), Ог Гренланг Скиен (Норвегия), Аустрия Виена (Австрия), Бодьо Глимт (Норвегия),

Лех Познан (Полша), Вил (Швейцария), Бней Сахин (Израел), Макаби Петах Тиква (Израел), Пашинг (Австрия), Риека (Хърватия) и Железник Белград (Сърбия и ЧГ). За първи кръг са поставени отборите на: Лацио Рим (Италия), Парма (Италия), Фейенорд Ротердам (Холандия), Нюкасъл (Англия), АЕК Атина (Гърция), Щутгарт (Германия), Удинезе Удине (Италия), Оксер (Франция), Спортинг Лисабон (Португалия), Сарагоса (Испания), Бешикташ Истанбул (Турция), Атлетик Билбао (Испания), Севиля (Испания), Сошо (Франция), Милуол Лондон (Англия) и Мидълзбро (Англия).

## Ранглиста на УЕФА за 2004

Ранглистата на УЕФА определя броя на отборите участници в европейските клубни турнири от дадена страна и етапа, на който те се включват в състезанието. Основният принцип, по който се прави тази класация, е изчисляването на коефициента на дадена държава за последните пет сезона. Коефициентът на страните за определен сезон се образува като спечелените точки от представителите на да-

дена държава в рамките на един сезон се разделят на броя на всички участници от съответната държава. Точкуването се извършва по определени правила. Победата в предварителен кръг носи 1 точка, а равенството - 0.5 точки, докато победата в редовните кръгове се оценява с две точки, а равенството - с 1 точка. За участниците в групите на Шампионската лига се полага по 3 допълнителни точки, а за класиралите се на 1/8-финалите, 1/4-финалите, 1/2-финалите и финала на Шампионската лига, както и за класиралите се на 1/4-финалите, 1/2-финалите и финала за Купата на УЕФА се полага по 1 допълнителна точка.

Първите три места в ранглистата се заемат от Испания, Англия и Италия с коефициенти за 2004 г. съответно 79.851, 62.15 и 59.186. Това са и страните с най-много клубове участници в Шампионската лига (по 4 отбора) и в Турнира за Купата на УЕФА (по 3 отбора). България е на 20-то място в ранглистата с коефициент 19.998, което ѝ позволява да има един отбор участник в Шампионската лига и 3 отбора в турнира на УЕФА.

Страниците подготви: Красимир ЛАЗАРОВ

## НАЙ-ГОЛЕМИЯТ БЪЛГАРСКИ ПРОИЗВОДИТЕЛ НА ПОДОВИ И СТЕННИ ПЛОЧИ



„Хан Аспарух“ АД въведе в експлоатация италианска линия за производство на гранитогрес!



„Хан Омуртаг“ АД: 9700 Шумен, ул. „Варненско шосе“, тел.: 054/6 50 83, 830 386, факс 054/830 382; e-mail: kos-lliti@infotel.bg

„Хан Аспарух“ АД: 7400 Исперих, ул. „Ахинора“ 1, тел.: 08331/ 25 87, 08331/ 8134; факс 08331/56 13, e-mail: info@kai.bg, www.kai.bg



# повече пари = повече атракция

Илия Илиев, завеждащ "Международен отдел" на ЦСКА

Надявам се промените в турнира за купата на УЕФА да се отразят положително. В течение съм на обсъжданията и дебатите в УЕФА още отпреди две години, когато се стигна до това решение. Идеята е да се даде възможност на колкото се може повече отбори за по-голям шанс и изява на европейската сцена, като естествено се визират отборите от страните от бившия Източен блок. Въвеждането на групите в турнира има точно тази цел. В новата схема на турнира обаче има и един малко деликатен аспект, при който известна роля ще изиграе и силата на съдбата. Мачовете в групите няма да са на разменено гостуване, а домакинството на всеки един от двубоите ще бъде определено още при тегленето на самия жребий в централата на УЕФА в Нион.

По-силните отбори от страните с футболни традиции ще се включат на по-късен етап. В първия кръг, непосредствено преди групите, ще дойдат отбори, които са загубили в третия предварителен кръг на Шампионската лига. Това в никакъв случай не са случайни отбори и те не са по-слаби от тези, които ще продължат в Лигата. Ето защо аз не знам доколко ще се реализира основната идея - да пробият тимове от страни, които все още не са се изявило достатъчно в европейските клубни турнири; да се видят техни отбори и респективно техни играчи, които да

представляват интерес за западния пазар. Това ме кара да бъда доста раздвоен относно личните ми очаквания за ефекта от промяната. Давам си сметка, че ще е много хубаво, ако отбори от регион като нашия, дори нека конкретизираме - отбор като ЦСКА, преодолее първия кръг, тъй като това е един изключителен шанс. Дали обаче тези клубове ще успеят действително да стигнат дотам? Като гледам схемата на турнира и възможността при едно евентуално отпадане от Шампионската лига на отбори примерно като Лацио, като Челси, като Интер да се изправим срещу тях, се питам какви са нашите реални шансове. В този ред на мисли не съм убеден, че пробивът на тимове от държави като нашата действително ще се реализира. Разбира се, някои отбори ще успеят да влязат в групите - вече имаме пример с Шампионската лига, където успяха да влязат клубове от страни като Словения, Израел и дори Финландия. Това, обаче, ще бъдат само изолирани случаи.

## Натовареният календар, който европейската централа въвежда

Европейското първенство ясно показва, че огромният брой мачове, които играят повечето европейски клубни отбори се отразява негативно върху футбола като цяло. Не искам с това да обидя нито Гърция, нито други отбори, които се пред-

ставиха добре, но мнението ми се потвърждава и от трансферния пазар. На него не се наблюдава никаква сериозна активност като последица от този футболен форум. Имаме сериозен трансфер на Деко, но този впечатли с изявите си последните две години и Барселона щеше да го купи независимо дали е участвал на Евро 2004 или не. Аз смея да твърдя, че за трансферен бум въобще не може да се говори. Това е ясна индикация, че натоварванията, които регламентът на Шампионската лига, а вече и на турнира за Купата на УЕФА, предполага, както и безбройните вътрешни турнири, се отразяват наистина негативно върху качеството на футбола. Отборите от първенства подобно на нашето естествено не са толкова натоварени и на пръв поглед може да се твърди, че са облагодетелствани от новата схема на УЕФА, но реално не е така. Водещите европейски отбори имат на разположение 20, 25 или дори 30 равностойни състезатели, а едно евентуално участие на отбор от нашата черга в групите на УЕФА ще го изправи пред изпитанието петте или шестте му основни играчи да играят без почивка целият сезон. Това също поражда притеснения у мен дали турнирът на УЕФА няма да се превърне, вследствие на новата схема, в турнир на богатите, каквато е Шампионската лига.



Миналогодишната селекция не помогна на ЦСКА в УЕФА

## Ползите от участие на ЦСКА в груповата фаза

Има специална схема, изготвена от УЕФА, която много конкретно регламентира нашите взаимоотношения от финансова гледна точка. Когато участваме в европейските клубни турнири, ние получаваме преди всеки мач от делегата на УЕФА един формуляр, в който записваме бройката на продадените билети със съответната цена. Обръщаме го по курса на деня в швейцарски франкове и УЕФА ни удържа между 20% и 30% от сумата. Сега този процент е сведен до 10% от продадени билети и до 5% от телевизионните права. Така че заинтересоваността да се изявиш в тези групи вече е значителна, още повече че ще дойдат сериозни постъпления от ТВ- и търговски права. Има една основна разлика между отборите от нашето ниво и т.нар. грандове. Едно евентуално влизане в групите ще напълни стадионите в държави като България, Румъния, Сърбия и др., докато едва ли при гостуванията на нашите отбори в други европейски страни стадионите ще бъдат пълни. За големите отбори ние все още не сме някакъв гразнител - дай Боже да станем! За нас това е нещо изключително благоприятно. Аз съм убеден, че при едно участие в групите на наш представител, надявам се това да е ЦСКА, но пожелавам успех и на

другите български участници, които и да е наш стадион ще бъде пълен до краен предел.

След като споменах, че европейското първенство вече не е толкова определящ фактор за трансферната политика на големите клубове, по-скоро се оказва, че това са европейските клубни турнири. Така стигаме до следващия дивидент, който може да бъде извлечен от повече изиграни мачове в турнира. Това е шансът за нас и за отбори като нашия да бъде осъществен хубав трансфер, който да подпомогне развитието на клуба.

За да се разбере ясно важността на този турнир за нас мога да споделя, че селекцията беше направена съобразно поставените цели за този сезон, а именно - титла и купа на България, които са постоянни, и влизане в груповата фаза на европейския турнир. Според треньорското виждане бяха привлечени футболисти, които притежават малко по-различни качества от нашите играчи, основно като физика и сила. Тук визирам Цаха и Забавник. Имахме идея да привлечем и опорен

халф от Унгария, но за съжаление се провалиха преговорите с двамата състезатели. Смята се, че те биха помогнали за по-бързото изнасяне на топката и за по-сериозното посрещане на противниковите атаки. Първенството в Португалия показва, че съвременният футбол се характеризира с много сила, скорост, здрави единоборства и това предполага привличането именно на такъв тип футболисти. С привличането на Аянда се цели намирането на истински плеймейкър, въпреки че според съвременното схващане на играта всеки трябва

Текстът записва: Красимир ПАЗАРОВ



Мачовете от турнира за Купата на УЕФА ще напълнят ст. „Българска армия“

да е плеймейкър. Той трябва да импробизира, да дава бързи извеждащи пасове, да участва в скоростни комбинации и да бележи от втора позиция зад нападателяте решителни голове. Още в първата контрола той успя да оправдае предварителните очаквания за много силни и отработени удари с двата крака и с глава. Остава само новопривлечените футболисти да успеят да се адаптират и сработят бързо с отбора. А това не би трябвало да е проблем за чеха и словака и затова си мисля, че тяхното привличане всъщност е един изключително сполучлив ход.

### Шансовете на българските отбори за пробив в европейските турнири

Българските отбори по никакъв начин не трябва да подценяват своето участие или да отписват гаден мач. Всяко едно участие по-напред - било то за Купата на УЕФА или за Шампионската лига подобрява значително както коефициента на самия отбор, така и този на страната. Това от своя страна дава възможност за повече участници от България, както и за включване в състезанието на един по-късен етап. В крайна сметка дали ще играем във втория предварителен кръг, третия или, колкото и утопично да звучи, направо в групите, е въпрос изцяло на национален и клубен коефициент.

# Нова схема, но форматът дава добър шанс на

Стоян Георгиев, кореспондент на УЕФА за България

**Н**ова схема, нов късмет. Вероятно мнозина от феновете на ЦСКА се надяват новият формат на купата на УЕФА да донесе малко повече късмет в сравнение с участията в предишните две издания на турнира.

Армейците отпаднаха в последните два сезона от състезанието по възможно най-драматичните начини. През есента на 2002 ЦСКА срещна Блекбърн и след епохален мач на "Армията", завършил 3:3, бе елиминиран от англичаните с общ резултат 4:4 и равенство 1:1 в първия мач на "Иууд Парк".

Преди 10 месеца пък "червената" атака към Европа бе торпилирана от московския Торпедо след инфарктен двубой в руската столица, който бе решен едва след изпълнението на гузни. Тогава ЦСКА отново не загуби мач в турнира след двете ремита от по 1:1.

Сега новият поход на най-успешния български клуб в Европа ще започне отново през август при това с треньора, който има най-много мачове в турнира Ферарио Спасов (21).

На практика за ЦСКА, освен прословутия червен дух, почти всичко ще е ново в турнира - нов треньор, няколко нови играчи и нова схема. Именно тя обаче е важната за клуба, защото създава предпоставки за нов армейски пробив в Европа, чакан дълго време от феновете.

### Вторият квалификационен кръг

По принцип той не би трябвало да е проблем за ЦСКА. Червените ще бъдат поставени в него и вероятността да им се падне сравнително лек съперник и, съответно, място в урната при жребия за първи кръг, не е никак малка.

### Първи кръг

Той ще бъде най-важният. От него може да се осмисли сезонът за ЦСКА. Коефициентът на армейците в турнира (15.599) обаче не дава сериозен шанс тимът да бъде сред поставените в него.

Въпреки това отборът на Ферарио Спасов не бива да бъде отписван с лека ръка. При малко повече късмет червените може да получат напълно преодо-





# късмет

## КА за 8 мача в турнира

лим съперник, а с това и шанс да попаднат в рая на групите на купата на УЕФА.

### Групите

Именно появата на тези групи е голямата реформа в турнира. Чрез нея УЕФА прави опит да повиши интереса към турнира, който в последните години стои дълбоко скрит в сянката на лустросаната Шампионска лига. Очевидно интересът към втория по значимост турнир в Европа бележеше спад и в крайна сметка централата взе мерки. С въвеждането на групите УЕФА със сигурност може да върне реномето на турнира и най-вече да повиши значително приходите на участващите в него клубове.

Групите ще се състоят от пет отбора, но те ще се срещат само по един път, а не както е прието на принципа на размененото гостуване. При добро стечение на обстоятелствата даден тим може да домакинства на далеч по-класен съперник и да гостува на някой по-равностоен. Плюс е и, че напред за следващата фаза продължават първите три отбора. По този начин шансът за някой сравнително солиден клуб да премине дори и групите не е никак малко.

Групите предоставят и отлични шансове за финансови приходи. Финансовата схема на купата на УЕФА е много различна от тази на Шампионската лига, в която се получават точно фиксирани суми за мачове, равенства, победи, точки и класиране. В купата на УЕФА клубовете имат по-сериозна свобода на действие. Те могат сами да договарят тв правата си и рекламите. Клубовете също така вземат около 95% от приходите за продадени билети.

При подобна гъвкавост и съперници от водещи футболни нации клуб от ранга на ЦСКА наистина може да си осигури повече от прилични приходи.

Най-големият плюс при евентуално влизане в групите на турнира ще е реалната възможност славните европейски нощи отново да се появят на "Българска Армия".

Спортът е любов!  
Спортът е музика!  
Спортът е бизнес!  
Спортът е радио **Спорт!**

Радио **Спорт**, но... не само спорт!



София 89.5 Пловдив 90.6 Ст.Загора 90.8

Един месец Олимпиада с радио **СПОРТ**

От 2 август

Олимпийски игри Атина 2004

Наши олимпийски шампиони  
В студиото на радио „Спорт“

Коментари и прогнози  
за бъдещи медалисти

Всеки ден -  
игри със слушателите  
с много награди

От 16 август

Олимпийски дневник:  
Събитията на деня  
Репортажи  
Резултати  
Мнения  
Нашите надежди за медали

Реклама Тел./Факс: 02/ 980 02 00,  
943 39 30, 843 87 51  
E-mail: reklama@cablebg.net, radio\_sport@yahoo.com

89.50

# ЦСКА

## Общество

1948

ЦСКА Общество е част от нашата илюзия да преживеем живота си достойно. Съвкупност от идеи, каузи и мечти, които протичат във времето и пространството. Обществен модел, обединяващ абсолютно несъвместими личности, единствено и само заради любовта към четирите букви.

### отборът



Евтим Милошев



Бойко Василев



Силвия Касърова



Калин Първанов



Атанас Литков



Гъльбин Боевски



Йоана



Жоро Георгиев



Ангел Токмачиев



Ангел Джегалов



Милен Керемедчиев

1948



Милен Керемедчиев, координатор  
на "Пакта за стабилност"

Вратар

интересните и финалните мачове на Европейското първенство. За съжаление моите фаворити - Португалия, не успяха да вземат купата. Що се отнася до ЦСКА, в последните години следя отбора само по телевизията, нямам време за стадиона. През последния сезон гледах само мачовете от Голямото българско дерби. Но се интересувам от подготовката, лагерите, как вървят контролите. След Германия ще се разбере дали е била добра селекцията за новия сезон.

*Очакванията Ви за следващия сезон?*

ЦСКА ще се представи добре и достойно, няма друг избор. Въпросът е изграчките да не се възгордяват. Често се случва футболисти, които постъпват в гранд, какъвто е ЦСКА, да забравят защо са там и да се отпуснат. Но вярвам, че екипът си знае работата и няма да допусне тази грешка.

## Понякога футболистите забравят защо са в ЦСКА

*Как бихте се представили на читателите ни?*

Роден съм във Варна, на 36 години съм. Обичам спорта, а клубните ми пристрастия са свързани с ЦСКА.

*Защо ЦСКА?*

Още като ученик бях направил този избор, но от 15 години съм абсолютно съзнателен фен на ЦСКА. Причината е много лична - съпругата ми работеше в клуба и тогава имах възможност да контактувам с много от футболистите и екипа на отбора. Така преди 15 години натрупах и лични впечатления от отбора, които само засилиха пристрастията ми.

*Кой е вашият пост на терена?*

Заради високия си ръст и не много впечатляващите ми възможности, винаги съм бил вратар. Когато бях ученик в езиковата гимназия във Варна, всеки ден след часовете играехме мач и аз пазех вратата. Спомням си, че дори сме участвали на междуучилищни турнири и нашият представителен отбор имаше успехи. Не ме жалеха много, но не съм допуснал прекалено много голове в нашата врата.

*Кои са любимците Ви?*

Разбира се - Христо Стоичков. Той продължава да бъде Името в българския футбол и ЦСКА. А за последните 2 сезона станах фен на Тодор Янчев. Харесвам начина му на игра - техничен футболист е. Освен това имам впечатлението, че се е учил от старата школа на отбора, а това е страхотна основа за добра кариера.

*Имате ли знаменита история с ЦСКА?*

Знаменателни бяха всичките ми срещи със Стоичков. Във времето, за което говорех - преди 15 години, имах възможност неведнъж да се виждам с него в хотела на ЦСКА. Земен, добронамерен човек, но роден лидер - това са ми впечатленията.

*Сега имате ли време за футбол?*

Честно казано, не. Успях да обърна внимание на по-



## защитник

Ангел Токмакчиев,  
художник-реставратор

## Твоята визитка?

Завършил съм Художествената академия в София, специалност "Консервация и реставрация". От момента на завършването си се занимавам с това. Професията ми предоставя възможности за работа на много забележителни места. Имал съм щастието да специализирам в Италия, Франция и Япония, което ми даде възможност да разширя уменията и кръгозора си. Цесекар съм от както се помня.

## Как стана цесекар?

Труден въпрос, на който не мога да отговоря. От както имам съзнание съм привърженик на този отбор. От малък съм от ЦСКА. Все пак мога да отдам заслугата на моя вуйчо, който беше много сърцат привърженик на ЦСКА, познаваше много футболисти от поколението на Жеков и Димитър Пенев. Той беше човекът, който ми даде пулса и любовта към този отбор.

## Първият ти спомен от ЦСКА?

Първите ми мачове на ЦСКА бяха, когато отборът гостуваше в Бургас. ЦСКА играеше много трудно срещу бургаски отбори и често падаше. Иначе от София, първият ми спомен е от стадион "Васил Левски", финал за купата на Съветската армия, мач между ЦСКА и Берое, в който победихме с 2:1. А най-забележителният мач на ЦСКА, на който съм присъствал е победата над Ливърпул. Историческо събитие не само за ЦСКА, но и за цяла България.

## Ако си на терена, на какъв пост би играл?

Може би бих играл на поста на някой от моите иголи. Например бих играл централен защитник като Георги Димитров, един велик футболист. Винаги съм му се възхищавал и смятам, че освен Христо Стоичков,



## „Българска армия“ е моят отдушник

няма български футболист с такъв талант. Георги Димитров беше комплексен футболист. Истински съм се впечатлявал в миналите години и от играта на Георги Денев и Димитър Пенев.

Как виждаш ЦСКА сега и има ли футболист, на който симпатизираш?

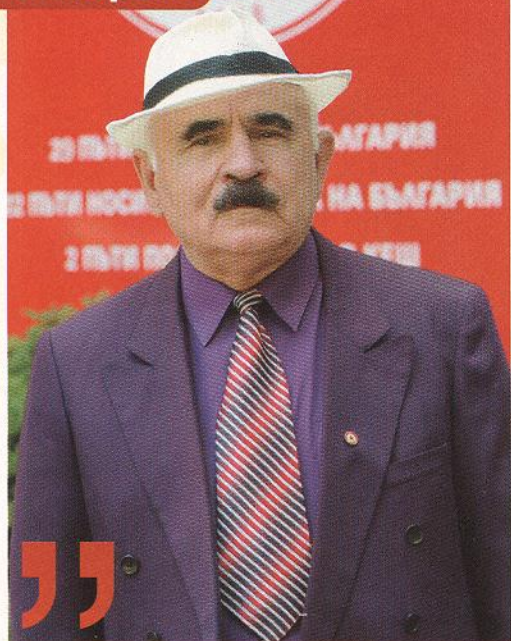
Винаги съм бил до ЦСКА. Имали сме тежки години и като "Средец", и като отбор, който беше нарочен, че е едва ли не конюнктурен отбор, официално поддържан от властта. Това беше една огромна спекулация. Колкото "Левски" беше поддържан от Иван Славков и от други хора, толкова и ЦСКА. От футболистите, които в момента играят в ЦСКА, имам слабост към Христо Янев. Мисля, че това момче има безспорен талант, роден е с уменията си и дано има шанс да се развие и да направи една добра кариера във футбола.

Каква ти е прогнозата за този шампионат?

Тя е винаги една за мен. Имам надежда, че ЦСКА ще бъде шампион. А мисля, че има и обективни предпоставки за това. Поне от това, което чувам, съставът на ЦСКА остава съхранен. Ако се запазят футболисти като Янев, Янчев, Сакалиев и играят с всичките си сили, то тогава ЦСКА ще бъде един от най-силните отбори в нашия шампионат.

Какво е за теб футболът като игра?

Това е синтезирана изява на човешкия живот - има победа, има загуба, има радост, има тъга, има незаслужени успехи, има несправедливост. Това е една магическа игра, която кара всички хора да се чувстват еднакво равни пред нея. На стадиона няма разлика между привържениците, няма значение кой какъв е - артист, художник, писател или работник, всеки се чувства равен. Футболът създава чувството за принадлежност към нещо общо, кара хората да се чувстват щастливи. В тежки за мен моменти стадион "Българска армия" е бил моят отдушник.



Ангел Джегалов, пенсионер

десен бек

Виждате ли, след загуба, и ако тя е от "сините" една година ходя като болен. Всичко ми е криво.

*На кой пост бихте играли в отбора на феновете?*

Десен бек. Веднага ще обясня защо. На този пост играеше един от любимите ми футболисти - инж. Кирил Ракаров. Той е роден в Гоце Делчев, пък аз съм от село Илинден, близо до гръцката граница и до Гоце Делчев. Но го харесвам не само защото сме от един край. Ракаров беше страхотен футболист. Заедно с Георги Димитров - Червения и Богомил Мартинов може би бяха футболистите с най-силен шут в ЦСКА.

*Какво очаквате през новия сезон от тима на ЦСКА?*

ЦСКА ще тръгне нагоре, защото има златна публика. Нашите фенове са страхотни - красиви, интелигентни. Пожелавам си тази година да бием Левски и да станем шампиони. Заради публиката!

## ЦСКА има златна публика

*Защо избрахте червения отбор?*

Аз бях граничен офицер, т. е. числях се към МВР и по тази логика би трябвало да симпатизирам на тима на Спартак. Към края на 60-те години се преместих в столицата и тогава всъщност започнах да ходя по мачове. Привързах се към ЦСКА, защото този отбор имаше собствен стил на игра. Футболистите на ЦСКА се намираха един друг по терена с вързани очи. Жоро Наїденов, Ракаров, Ковачев, Манолов, Стефан Божков, Гацо Стоянов, Пижо Миланов, Георги Димитров - Червения, Гацо Панайотов - това са все футболисти, които дълги години триумфираха с тима на ЦСКА. Тогава и най-малките деца познаваха двойката Колев - Янев. Крум Янев е човек, който и днес продължава да подкрепя червената идея като посещава не само футболни срещи, но и баскетболни, и волейболни.

*Изредихте толкова футболисти. Имате ли любимец сред тях?*

Обичам всички играчи в ЦСКА. Димитър Якимов, Никола Цанев, Димитър Пенев, Ракаров, Никола Ковачев, Борис Гаганелов - бяха страхотни футболисти... Трябва да спомена голмайстора за всички времена Петър Жеков. Любимци ми бяха Спас Джевизов и Георги Славков. По-късно дойдоха в ЦСКА и се утвърдиха братята Димитрови, Ивайло Киров, Коце Янчев. Едва ли мога да изредя всички. През 90-те години ми харесваше играта на Петър Жабов, а в сегашния отбор добро впечатление ми прави Велизар Димитров.

Рагвам се, че и Стоичков се съгласи да поеме националния отбор. Сигурен съм, че ще има успех. Пожелавам му го от сърце.

*Кой е най-яркият Ви спомен, свързан с ЦСКА?*

Спомените и мачовете са толкова много, че едва ли мога да открия някой от тях. Безспорно много силни бяха двубоите с Аякс, с Ливърпул, с Байерн Мюнхен.



## десен халф

Атанас Литков, готвач

*На кой пост играеш в отбора на феновете?*

Играл съм футбол и винаги предпочитам да съм в средата на терена. Най-добре се чувствам на поста на десния халф - не само защото играя по-добре с десния крак, а и защото в тази зона са и любимите ми футболисти.

*Кои са те?*

За мен, пък и за моето поколение безспорно най-големият е Христо Стоичков. Почти всички футболисти от онзи велик отбор на ЦСКА от края на 80-те години са ми любимци.

*Заради тях ли си от ЦСКА?*

Още като малък баща ми ме запали по футбола. Разказвал ми е за Якимов, за Жеков, за Пенев. Лично аз смътно си спомням поколението на Стойчо Младенов и Георги Димитров. Но когато се появиа в отбора на армейците Стоичков, Пенев, Костадинов, просто нямаше как да не станеш от ЦСКА. Щастлив съм, че съм имал възможност да ги наблюдавам. Всички, които не са от ЦСКА, за мен са заблудени хора.

*Откога ходиш по-сериозно на мачове?*

Някъде от 1995/1996 година. Аз съм от Червен бряг и



## Тези, които не са от ЦСКА, са заблудени

в началото често пътувах. От 5 години живея в София и се опитвам да не пропускам мач на ЦСКА, не само на Армията, но и в провинцията. В чужбина съм бил само на двубоя с Галатасарай. Това беше едно от най-големите ми разочарования. Много исках и очаквах ЦСКА да постигне нещо повече. Като че ли тогава Стойчо Младенов обърка състава и това реши до голяма степен изхода на срещата.

*Има ли мач, който никога няма да забравиш?*

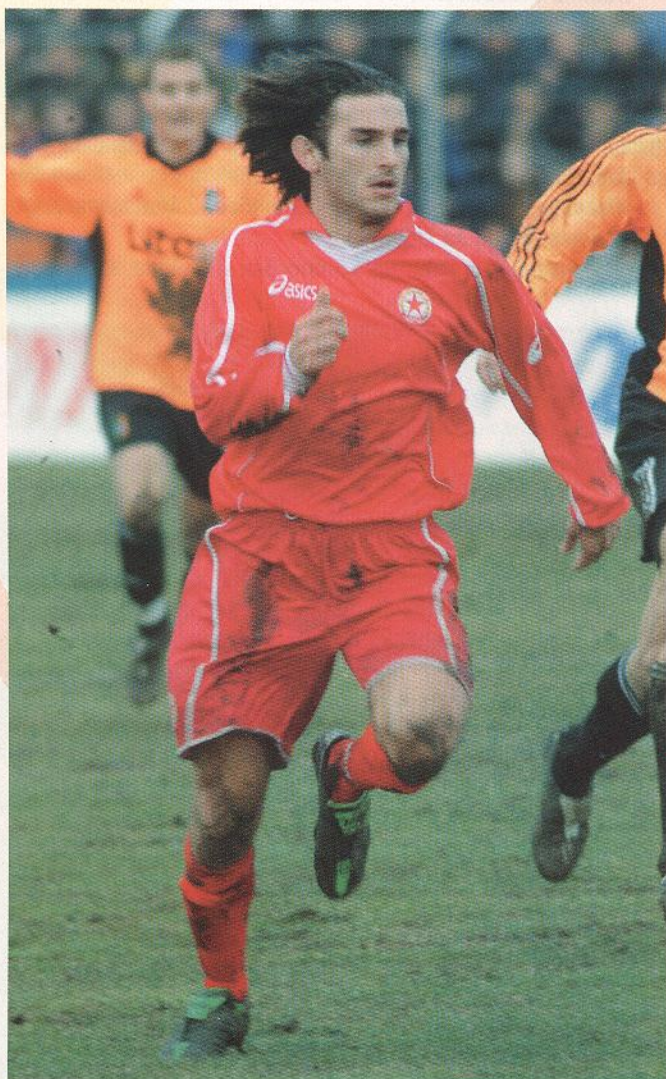
Има много мачове, които ще помня дълго време. Един от тях е финалът за купата на България през 1997 година ЦСКА - Левски 3:1. Мачът беше на ст. "Васил Левски". Помня, че валеше силен дъжд. Въпреки че бях болен, имах бронхит, успях да дойда. Дадох последните си пари за билет за "А" сектор, под козирката, за да не ме вали дъждът. Тази среща бе един от най-щастливите ми моменти с ЦСКА. Оттогава се запалих двойно повече, но вече ходя само в "Г" сектор.

*Имаш ли любимец в сегашния отбор на ЦСКА?*

В последно време всички са недоволни от играта на Велизар Димитров. На мен лично този футболист ми е симпатичен и може да се каже, че ми е любимец. Ако му се даде още малко шанс и не се освирква, мисля, че той може да стане истинският лидер на ЦСКА.

*Пожеланието ти за финал?*

Като всеки цесекар се надявам през новия сезон да спечелим двесте купи в България и да влезем в групите на УЕФА.





## В ЦСКА трябва да има лидер

*Да започнем със скандала около Вас и щангите. Какво се случва в момента?*

Чакам да ми насрочат дата за делото, най-вероятно към средата на септември. Надявам се, че ще го спечеля и ще покажа на хората, които управляват федерацията по вдигане на тежести, че не са си свършили работата. Правя това с единствената цел да се изчисти името ми. Освен мен, хората от поне 2/3 от клубовете по вдигане на тежести в България смятат, че ръководството на федерацията не си върши работата и се борим да бъде свикано извънредно събрание за избор на нов Управителен съвет и ново ръководство.

*Имате ли някакво обяснение за това, което се случи? Твърдението, че трябва да си мълчим, за да не изгонят целия отбор, беше малко абсурдно.*

Така е, но в България нещата се случват по този начин. Докато имат полза от теб, те използват, а когато си наказан - повече никои няма нужда от теб, защото не можеш да носиш медали. На мен такова отношение не ми харесва и смятам, че е нормално сам да си търся правата и да водя дело. Какво друго ми остава? Направих всички необходими стъпки и мисля, че делото върви на добре. Това много разгразни ръководството на федерацията. Вероятно, защото бяха поели ангажимент към Международната федерация, нещата да се потулят и да не се раздухва много този скандал. След като видяха, че няма да се откажа, решиха да насочат общественото мнение срещу мен като ме изкарат виновен и твърдят, че с моите действия съм щял да повлияя за отстраняването на отбора. Това е глупаво и не може да се случи.

*Каква е прогнозата Ви за олимпиадата?*

Надявам се да вземем колкото може повече медали, даже го пожелавам на всички. Аз знам какво е да се готвиш за олимпиада и колко усилия коства, така че ще бъ-

## Гълъбин Боевски, световен и олимпийски шампион по Вдигане на тежести

**халф**

да много щастлив, ако момчетата се представят колкото се може по-добре.

*Да минем на темата за ЦСКА. Защо избрахте този отбор?*

То това не е избор, това е чувство. Още от малък, като гете реших, че ще бъда от ЦСКА и така си останах през всичките години. Пък и по мое време, ЦСКА беше невероятен отбор и е нормално винаги да искаш да си от победителите.

*Ходите ли често на мачове?*

Мога да кажа редовно. Винаги, когато съм свободен, защото имам много работа. По-често ходя когато сме домакини, на "Армията".

*Ако сте футболист на кой пост бихте играли на терена?*

Трудно ми е да преценя. Може би халф. Играта на халфовете най-много ми допада. Според мен, те са играчите, които създават цялата игра на отбора. Това са хората, които вършат най-много работа.

*Кой ти е любимият футболист - от сегашните играчи или от миналото?*

От миналото - Стойчо Младенов. Христо Стоичков също беше невероятен футболист. В сегашния отбор освен любимци, имам и много приятели - Тошко Янчев и Христо Янев. Мисля, че в отбора ни в момента има много добри футболисти.

*Имате ли някаква прогноза за отбора? Миналата година не беше добра за ЦСКА ...*

От последния мач, на който бях - финала за купата



халф

Йоана, певица

**Защо избрахте ЦСКА?**

Избрах ЦСКА, защото неща, които имат добра перспектива за развитие напред и нагоре винаги са ми допаднали. Отборът е точно такъв - добър и с чудесно бъдеще, което се доказва чрез случващото се непрекъснато.

**Случка между Вас и ЦСКА?**

Участието ми в Дамския клуб на ЦСКА е най-хубавото нещо, което ме свързва с отбора.

**На кой пост бихте играли, ако сте на терена?**

Колебая се между нападател и халф. Като натюрел до скоро може би повече би ми подхождало да съм нападател, но като се замисля... в момента като халф бих била по-добра. Позицията позволява изява и в защита, и в нападение, ако мога така да се изразя - по-комплексна е, допада ми.

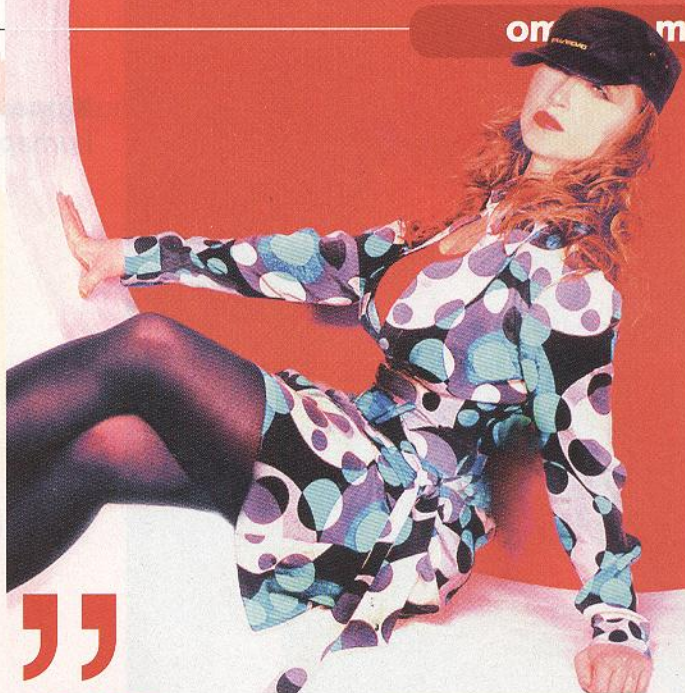
**Любим футболист от ЦСКА?. В миналото или в отбора в момента?**

Естествено - Стоичков. А от отбора в момента харесвам играта на Стойко Сакалиев. Той вкара прекрасен гол миналата година на мача ни със "Славия". Отдавна не е вкарван толкова красив гол на "Армията".

**Прогнозата Ви за отбора.**

Аз съм винаги оптимист. Основен конкурент за титлата явно отново ще е "Левски", но естествено ние ще сме най-добрите! Успех ЦСКА!

на България с Литекс, наистина останах доста ядосан. Бях ядосан не защото сме загубили. Нямахме хъс, нямаше го желанието на всяка цена да победиш, да се раздагеш. Това, което ми направи впечатление беше играчът на Литекс Мурад Хидиуед. В края на мача, в който Литекс около 90 минути играха с играч по-малко, той почти не можеше да диша, схващаше се, но не спираше да се бори. Това ни липсва - желанието на футболистите да се раздават. Да гадат не само всичко от себе си, но и това, което нямат. Всеки спорт си е труден по своему и аз не мога да говоря като специалист във футбола, въпреки че в България всички разбираме от футбол. Смятам, че щом тези момчета са там, трябва да са най-добрите. Може би е нужно и да има лидер, футболист, който да ги поведе. Оптимист съм за отбора и смятам, че ще тръгнем напред.

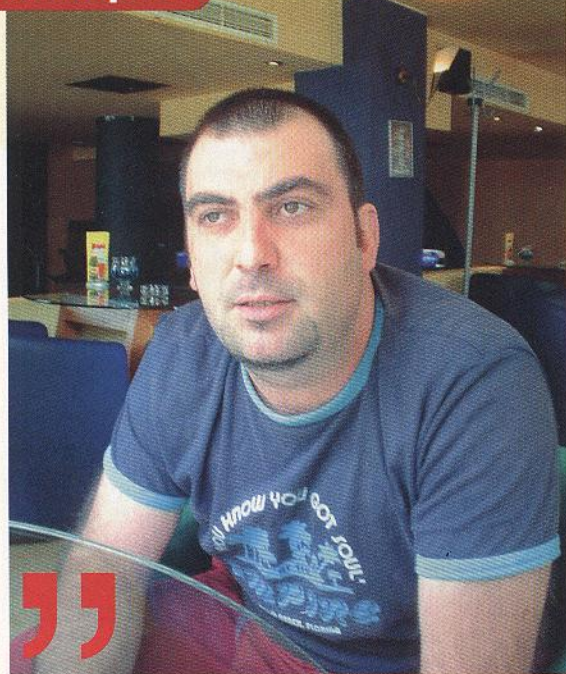


”

**ЦСКА е отбор с бъдеще**







**Жоро Георгиев,**  
китарист на група "Остава"

**халф**

## Много е трудно да бъдеш любимец на публиката

*Твоята визитка?*

Китарист съм. Композирам и песни, не само за "Остава", но и за други изпълнители в България. Голям фен съм на отбора на ЦСКА още от малък и съм много щастлив, че заедно с Елин Рахнев, Тончо Токмакчиев, Мария Илиева и хора от агитката, направихме една песен за отбора - "ЦСКА завинаги" по текст на Елин и по моя музика.

*Разкажи повече за записването на тази песен за ЦСКА. Как се разбрахте да я направите?*

Идеята е на Елин Рахнев и на Тончо Токмакчиев. Роду се от това, че вече има много млади хора, които са фенове на отбора, а няма много нови песни. Не сме влагали никаква претенция, освен да се получи хубава песен, от сърце за самия отбор. Единственото, което аз исках да се получи, е едно съвременно парче за ЦСКА.

*На кой пост играеш на терена?*

Халф. Не съм прекалено техничен и прекалено агресивен, за да играя нападател. В същото време, не съм толкова груб, за да бъда защитник. Чисто аматьорски, тази позиция най-много ми допада. Това е поста на разпределятеля, който има поглед на играта и в същото време я диктува.

*Защо избра ЦСКА?*

Ако трябва да бъде честен, баща ми е фен на този отбор. Аз съм роден в Казанлък, където мисля, че повече от 80% са фенове на ЦСКА. Така и аз станах цесекар. Когато бях юноша, ЦСКА беше изключително силен отбор. Тогава бяха мачовете с Байерн Мюнхен, с Ливърпул, Нотингам. Нямах как да не стана голям фен. Освен това ЦСКА е отборът, от който са излезли най-добрите български футболисти. Но както казах има и много млади хора, които са фенове на ЦСКА, дори деца, въпреки че отборът напоследък няма такива успехи, както преди. Мисля, че ЦСКА е изградил потомствени традиции. Аз познавам много хора, които са станали фенове, защото са израствали в такива семейства. Агитката на отбора е много

колоритна, в нея има много различни хора, има пъстрота и емоция. Не е като да ти се лепне етикет - "отбора на народа". Мисля, че това прозвище като че ли се явява допълнителен стимул за феновете на ЦСКА. Има непрекъснато желание за доказване. Жалко, че напоследък това желание липсва у футболистите.

*Каква е твоята прогноза за ЦСКА? Какво мислиш, че ще стане с отбора?*

Аз мисля, че имаме добър отбор. Това, което липсва според мен, е колективният хъс. Играчите ни са много добри като индивидуалности, но го няма този дух, без който няма съвременен футбол. Не знам на какво се дължи това. Мисля, че играчите нямат вяра, не се раздават до дупка. Същото е като аз да изляза на сцената и да гледам на това, което върша, само като на работа, да не влагам желание. Публиката винаги го усеща. Дано успее да се възроди този дух. Така играчите ще бъдат окрилени и ще има добри резултати.

*Това, което каза ли е общото между музиката и футбола - излизането пред публика, раздаването?*

Да и много труд, който си вложил преди това. За да излезеш на терена или на сцената, значи преди това си работил много здраво. Публиката иска зрелище, защото ти си техният любимец и те си дават парите, за да те гледат. Знам, че съвременният свят не може да просъществува без финансови отношения, но става дума и за нещо друго. И то трябва да съществува и в сърцата, и в главите на този, който иска да се появява пред толкова много хора и да бъде техният любимец. Това е голямо бреме и отговорност.

*Кой е любимият ти футболист от ЦСКА?*

Може би вече звучи банално, но естествено Стоичков. От сегашния отбор, много харесвам Ицо Янев. Мисля, че той има хъс и желание за победа.



## ляво крило

Силвия Касърова, студент

## Защо ЦСКА?

В шести, седми клас започнах да се интересувам от футбол. Понеже съм от Бургас, ходех на мачове на Нефтохимик. С нетърпение обаче чаках срещите с ЦСКА и винаги бях в агитката на червените. Първо баща ми, който е бивш волейболист, ме насочи към спорта, по-късно и приятеля ми Милен, който също е много голям фен на армейците, ме запали по ЦСКА. От няколко години живея в София и ходя редовно на Армията, а когато имам възможност и в провинцията.

## Пост, на който искаш да играеш?

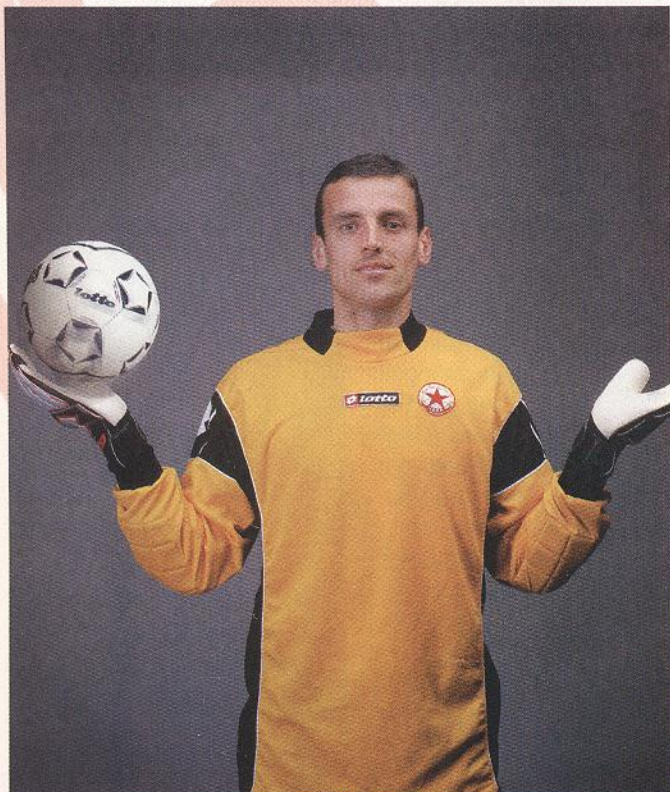
Тренирала съм няколко вида спорт, един от които хандбал. В началото бях вратар, по-късно - нападател. Тези постове трудно се съчетават, но вероятно бих играла на по-предни позиции, например ляво крило. От друга страна пък бях фен на Ненад Лукич, докато играеше при нас.

## Имаш ли други любимци в ЦСКА?

В първия си полусезон за ЦСКА Велизар Димитров играеше много силно. Христо Янев, Тошко Янчев са ми симпатични. В момента обаче са малко тези, които заслужават да носят червената фланелка. Единствено Христо Янев бе човекът, който игра на ниво през пролетта. Иначе мой кумир, естествено, е Христо Стоичков.

## Най-яркият ти спомен, свързан с ЦСКА?

Може би това е мачът с Блекбърн. Падахме с 3:0, а публиката не спря да пее. После успяхме да изравним, невероятно беше. Страхотно изживяване беше и двубоят с Левски на Герена - 1:1 миналата година, когато



## ЦСКА трябва да покаже желание и воля за победа

станахме шампиони.

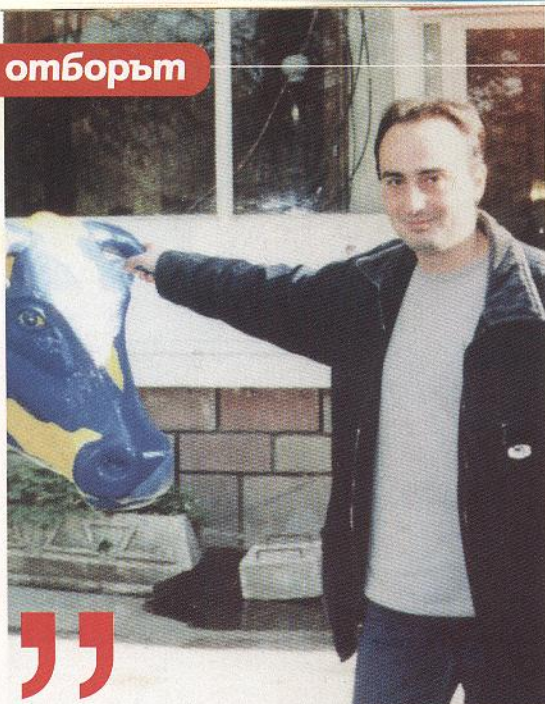
Спомням си и един курioзен случай. Имахме мач с Беласица на Армията. Отидохме на стадиона в 16.30, но се оказа, че срещата е била в 14.30. Все пак след това имахме приятелски мач между ветерани, незнам по какъв случай беше. Не си спомням дори крайния резултат, но помня че Ради Здравков вкара два гола. Така че пак гледах мач на ЦСКА.

След случая с Гергана не те ли е страх да ходиш на футболни срещи?

Не. По-скоро родителите ми се притесняват повече, но все пак те са родители и това е нормално. Не ме е страх. Аз винаги гоя в "Г" сектор и ще продължавам да го правя. За мен агитката на ЦСКА е най-великата в България. От две години съм член и на фенклуба на червените. Единственото, което ме гразни, е, че се получава едно многогласие, има разминаване при песните. Не се изслушваме, всеки си пее, каквото иска. Дано скоро това да се промени и всички да пеем като един.

Мнението ти за селекцията на тима?

На мача с Брегалница добри изяви според мен имаха Цаха и Аянда. Много е хубаво, че и пет-шест юноши намериха място в отбора. Естествено е да искам да станем шампиони. Но дори и да не се случи, ще се радвам ЦСКА да покаже красив футбол и нещо, което не видяхме през пролетта - желание, дух и воля за победа. Време е футболистите да защитят с играта си червената фланелка.



Калин Първанов, журналист

нападател

”

## Любовта към ЦСКА помага в живота

*Вашата визитка?*

Журналист съм в списание "ТЕМА". Преди това съм работил в радио "7 дни", в. "Земля" и в. "Дума". На 3 декември ще стана на 30 години. Имам две хобита, без които животът ми сигурно няма да бъде същият - ЦСКА и риболова.

Женен съм, с едно дете на 3 години и половина. Когато ме питат какво е - момче или момиче, аз винаги отговарям: "Цесекарче". При това четвърто поколение. Едни от първите думички, които Калоян научи след "Мама" и "Тати", бяха "Само ЦСКА!". Мисля, че вече ги произнася съвсем осъзнато.

Съпругата ми Нина е водеща по радио "Веселина". Понякога се сърди, че не съм научил детето на нищо друго, освен на "Само ЦСКА!". Според мен, преувеличава, но дори само това да е - то не е никак малко. Напоследък обаче и жена ми се ориентира към правилния отбор. За което приносът на Димитър Бербатов май е по-голям от моя.

*Защо избрахте ЦСКА?*

За правилната ми ориентация сигурно са допринесли родовият и кварталният фактор - "Битието определя съзнанието". Двамата ми дядовци и баща ми са цесекари. Аз съм роден, израснал и продължавам да живея в квартал "Червена поляна" ("Красна поляна"). Има обаче и нещо друго, което май се оказа решаващо. Един от първите ми детски спомени е от детската градина, където веднъж цяла сюртия хлапета нападناха да бият друго дете, защото не е от "Левски". Защитих го, макар че още не знаех какво означава футбол, ЦСКА или "Левски". От този ден нататък за мен нямаше никакво съмнение от кой отбор съм.

За мен ЦСКА е детството ми, махалата, кварталното игрище, близкият стадион "Септември", битките между "цесекари" и "левскари", бягството от час в училище заради мача, благородната лъжа да кажеш на ро-

дителите си, че излизаш да риташ в квартала, а всъщност тайно си отишъл на стадиона в центъра на София... Ако щете дори и сълзите, когато в един "прекрасен" ден съобщиха по телевизията, че някакви си хора взели решение да разформироваат отбора и от утре да няма ЦСКА.

Понякога си мисля, че някои от сегашните футболисти и ръководители не осъзнават колко много всъщност означават, за нас феновете, тези четири букви. Не всичко е пари, приятели!

*Ако сте на терена, на кой пост бихте играли?*

Някъде в нападение. Винаги ме е привличала играта на ръба на засадата.

*Любим футболист - от миналото и от настоящия отбор?*

Не съм пропуснал нито един домакински мач на онзи отбор, в който играеха Ицо, Любо, Емо и Трифон. Не помня през кои години беше онзи сезон, в който най-малката ни победа на "Армията" бе 3:0 срещу "Сливен". Даже се ядосвахме, че сме дали по-лево само за три гола. Естествено, онзи отбор винаги ще остане в сърцето ми. Първият ми любим футболист бе Стойчо Младенов. После мой любимец стана един, може би, позабравен вече, но страхотно всеотдаен играч с голямо червено сърце - Красимир Безински. От сегашните много харесвам Христо Янев заради спортната злоба и хъса, които демонстрира във всеки мач, дори когато не е в най-добрата си спортна форма.

*Интересен случай, свързан с ЦСКА?*

Интересното е, че любовта към ЦСКА понякога помага в живота. Току-що бях завършил Школата за запасни офицери със званието старшина-школник ("фазан") и разпределен в софийско поделение. Момчетата, които са ходили в казармата, знаят, че "фазаните" не са от най-обичаните там - нито са войници сред войниците, нито са офицери сред офицерите. Трябваше да командвам взвод, в който имаше момчета с по-голяма служба от моята. Още на втория ден издействах разрешение от командирите и заведох "войската" на мача ЦСКА - Атлетико (Магрид). Мнозинството от войниците бяха от провинцията и за тях това бе голямо събитие в живота. Освен това, повечето се оказаха и цесекари. Така спечелих доверието им и никога не съм имал проблеми с тях. Останахме си приятели.



## нападател Евтим Милошев, ТВ продуцент

### Визитката ти?

36 годишен, готин, малко луд, оглеждам се в очите на хората. Роден в София, занимавам се с телевизия. В момента продуцирам "Вот на доверие" и съм в един "отбор" с Иван Гарелов, който също е от ЦСКА. Откакто се помня съм от ЦСКА.

### Защо от ЦСКА?

Формалният повод е, че моят вуйчо, когото от дете много обичам, беше от ЦСКА. А и когато бях малък, бяха големите успехи на ЦСКА - тогава елимирахме Ливърпул с отбора, в който бяха Стойчо Младенов, Раги Здравков. Помня мача от 1985 година, когато се сбиха и наказаха отборите като ги преименуваха. Тогава от ЦСКА наказаха Христо Стоичков, който за мен беше нов, неизвестен играч и аз се зарадвах, че именно него наказаха, а не някой друг. Вуйчо ми каза, че това е един много голям футболист и ми обърна внимание за първи път на Стоичков. От тогава Стоичков се превърна в идол за мен. Той и до днес е единственият ми идол.

### Имаш ли си твой пост в отбора?

Винаги централен нападател! Това е върхът на иглата, това е най-атрактивният пост и най-големите звезди са на този пост. В училище винаги съм играл на този пост, но не мога да кажа, че съм бил най-добрият футболист.

*Поemanето на поста треньор на националния отбор от Стоичков означава ли за теб, че ЦСКА формално поне поема представителния ни тим?*

В националния отбор нещата отдавна не са на клубно ниво. Но в интерес на истината при всички успехи на националния отбор, гръбнакът на тима е бил от ЦСКА. Именно от там излизат и най-успешните футболисти в чужбина, не знам дали това тенденция, но ЦСКА е голям клуб. Спомнете си колко от героите от '94 година бяха от ЦСКА.

### Кои са твоите фаворити в отбора?

От съзнателното ми минало на фен на ЦСКА това са Раги Здравков, Стойчо Младенов, Георги Димитров, Велинов. Това беше много силен отбор на ЦСКА, който и



## Дал съм сърцето си на ЦСКА

Байерн Мюнхен би с 4:2. Аз бях на стадиона и си спомням как до 18-та минута водихме с 3:0. Това е един от най-ярките спомени в детското ми съзнание, беше невероятна еуфория, оттогава не помня да съм изпитвал подобна емоция на мач. След това поколението на Стоичков беше знаменито. За съжаление, по това време бях в казармата и не винаги успявах да гледам мачовете. Дори пропуснах и онзи прословут мач, в който ЦСКА би Левски с 5:0 и на следващия мач Стоичков излезе с фланелка с номер 4, защото беше вкарал 4 гола на Левски.

В сегашния футбол нещата са на по-професионална основа. В онова време ЦСКА и футбола въобще беше някаква идеология. Сега футболът е частна собственост, футболистите в по-голямата си част са професионалисти и клубната принадлежност не е водещият елемент. Сега на никого не направи впечатление, че Луиш Фиго от Барселона отиде в Реал Мадрид. Вярно, че в Барселона го мразят, но като цяло никой не се изненадва, защото футболът днес е бизнес.

### Ходиш ли на стадиона често?

Моята любов към ЦСКА е константа за всичките тези години. Ходя, но не много често, защото не съм от тези постоянни фенове на стадиона. Но моята трайна и постоянна любов към ЦСКА не зависи от това. Принадлежността ми към отбора от дете до днес е факт, и не мога да се сетя за друга любов, която е била толкова устойчива в моя живот.

### Прогнозата ти за следващия сезон?

Аз съм фен, обичам ЦСКА и имам само една прогноза - ЦСКА шампион. Дори и отбора да е на гъното, не мога да имам друга прогноза, това е начин на мислене, защото "Има истина една, тя е само ЦСКА". Аз съм дал сърцето си на този отбор. Понякога ме разочароват, когато играят зле или когато тези, които се занимават с отбора, не се справят. Но винаги ще искам да се случва най-доброто за ЦСКА.



”

## От ЦСКА съм, защото нататм ме влече сърцето

*Защо избрахте ЦСКА?*

Избрах ЦСКА доброволно, случайно и може би заради това - забинаги. Спомням си, че в детската градина (на Редута, в баш левкарския район) всички, най-вече "лидерите на мнение" бяха от "Левски". Това автоматически ме направи от ЦСКА. Някои в моето семейство късно и с учудване разбраха за този мой избор. Но пък аз се влюбих в него - и ето, оттогава за мен ЦСКА означава много и най-хубави работи. Никои не може да изневери на избора на детството си. В моя спомен са две прекрасни поколения - едното на Йончев и Джевизов, и другото - на Стоичков, Костадинов и Любо Пенев; отстраняването на "Нотингам" и "Ливърпул", головете срещу "Барса", победите - и най-вече загубите от "Левски", защото нищо друго не сплотява толкова, колкото съвместно преживяната загуба... Едно момче, което рецитираше червения състав през 80-та, неусетно порасна - и именно на това момче няма да изневеря никога.

*Случка между Вас и ЦСКА?*

Нашата публика е прекрасна, но винаги иска максимума. Много е забавно, когато си на мач да слушаш публиката. Веднъж, в началото на срещата, чух човек зад мен да коментира една от нашите "звезди": "Виж го! Гледай го! Два метра мъж, да му се не види". Но мачът тръгна зле, не падна гол и въпросната "звезда" май нямаше ден. Човекът зад мен помълча, помълча, пък каза "Виж го! Гледай го! Два метра нещастник, да му се не види". Смях се дълго, но какво да се прави - това е нашето отношение към отбора. Искаме винаги да е супер и това е нормално. Едно нещо би било ненормално - да сме въодушевени фенове на ЦСКА, когато печели, и равнодушни, когато губи. Аз не съм от ЦСКА, защото е шампион или защото има най-много шампионски титли, а защото нататм ме влече сърцето. Така разбирам "верността на публиката".

*На кой пост бихте играли, ако сте на терена?*

Номер 9. Централен нападател. И в прекия, и в пре-

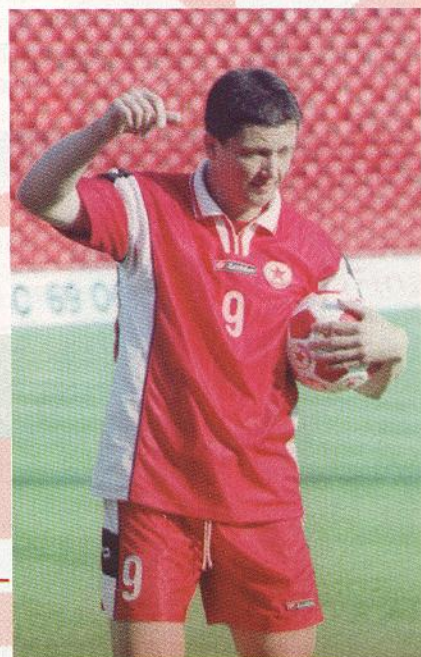
носия смисъл - сигурно е карма. Между другото, като юноша, очаквах от мен да бъда точно това - бях висок и трябваше да се науча да играя с глава, което първоначално не беше силата ми. Но за да бъда докрай честен, не винаги оправдавах очакванията.

*Любим футболист. В миналото или в отбора в момента.*

Любослав Пенев. Харесваше ми това как той, с интегресен финт и сила, събираше около себе си голяма част от противниковите защитници. Струва ми се, че това отваряше пространства по фланговете за Стоичков и Костадинов, но не съм специалист. Изключително ми харесваше и Лъчезар Танев - помня как в един мач премина всички и вкара гол, малко след като това беше направил Марadona срещу Англия. Въобще, както забелязвате, страшно харесвам финтьорите! онези, които могат да преминат сами през защитата - да поемат риска, да не се страхуват от гюдюкания, от вечното подвикване "Защо сам?" Не мога да обясня защо харесвам точно тях - сигурно е въпрос на манталитет.

*Прогнозата Ви за отбора. Какво е различното между ЦСКА, който правеше история и този в момента?*

Не мога да бъда обективен за ЦСКА. Ако питате мен, отборът ще върви все нагоре и нагоре. Не искам освен това да бъда несправедлив към сегашните момчета и да казвам: "Защо не биете "Ливърпул" и вие?" Все пак, да не се правим на ошипани и да си спомним, че едно време футболът беше държавна политика, че не разрешавах на футболистите до една възраст да бъдат продавани в чужбина и т.н., и т.н. Не мога да оправдая единствено бездушието и страха. Каквито и да са условията, не можеш да излизаш на терена с разтреперани крака - не заради великия отбор, а заради теб самия. Рецепти не искам да давам - май само аз не съм давал рецепти по футболни въпроси у нас. Но вярвам, че в нашата собствена школа, в собствения продукт на ЦСКА, в стотиците хиляди, които тръпнат пред песента на агитката и в десетките хиляди, които искат да играят в червено - тук е и рецептата, и резервът, и надеждата. Докато съм жив, се надявам, че онзи гол в края на мача, с който Стоичков би "Левски" през 87-ма ще се повтаря забинаги.



# уникален сезон за

## Децата и юношите младша Възраст шампиони на България

За първи път в историята на ДЮШ на ЦСКА два отбора печелят в една година републиканско първенство. След като над 20 години ЦСКА нямаше титла при децата, този сезон със златните медали се окичиха футболистите на Иван Методиев, родени през 1989 г. За първи път се случва и в две поредни години юношите младша възраст на школата да стават шампиони: миналия сезон това сториха момчетата на Димитър Димитров (набор '86), а този - отборът на Светлин Мирчев (набор '87). Единственото разочарование донесе тимът на Ангел Калбуров, който отпадна на осминафинал от състава на Пирин (Бл). За сметка на това петима от футболистите, родени през 1985г. започнаха подготовка за новия сезон с мъжкия отбор на ЦСКА - Адриан Олегов, Ангел Йошев, Румен Трифонов, Мирослав Манолов и вратарят Христо Бахтарлиев.



# 89

## Златните момчета на Иван Методиев

Минутата е 15-та. Мачът е ЦСКА - Аякс Перник, 1/16 финал на републиканското първенство за деца, набор '89. ЦСКА вече води с 2:0. "Момчета, не се отпускате", чува се гласът на капитана в този двубой Мишо Николов. 3:0 за ЦСКА. "Продължаваме така." 4:0 - "Хайде, още толкова..." Мачът завършва 7:1 за младите армейци. В същото темпо преминаха и останалите двубои на "червените" от осмина- и четвъртфиналите. По пътя си ти-

мът, воден от Иван Методиев, преодоля с лекота съставите на Аякс Перник, Спартак (Пл) и Ботев (Пг). Отборът се класира за последния етап от първенството.

Казанлък, родният град на армейските футболисти Тодор Янчев, Христо Янев и Йордан Върбанов, посрещна финалистите на републиканското първенство по футбол за деца, родени през 1989г. Наред със столичните ЦСКА, Левски и Локомотив, карето запълни старо-

загорският Берое.

Още в първия ден червените победиха категорично "железничарите" с класическото 3:0 и дадоха сериозна заявка за титлата. Явно хвърлили доста усилия в първия двубой, футболистите на Методиев излязоха малко уморени във втория си мач. Съперникът бе го болка известен - вечният враг Левски. Едва ли обаче само умората бе причина армейците да не покажат това, което демонстрираха през цялата година (ЦСКА постигна две победи над "сините" в градското първенство - 1:0 на Герена и 3:2 на "Червено знаме", при положение, че Левски водеше на полувремето с 2:0). Напрежението и важността на мача си казаха гумата и двата отбора не успяха да си отбележат гол. ЦСКА имаше възможност да отмъкне победата в последните минути на мача, но ударът на централния нападател Боян Гайтанов бе избит от гол линията от защитник на "сините". По този начин шампионът щеше да стане известен в последния ден на надпреварата. Червените трябваше да победят убедително тима на Берое, за да не се притесняват от изхода на другия мач Левски - Локо София. Още в 12-тата минута на срещата представият се отлично на това първенство защитник Кристиан Узунов засече с глава центриране на Мишо Алексадров и отбеляза за 1:0. Няколко минути по-късно Гайтанов оформи крайния резултат - 2:0 за ЦСКА. Футболистите на Берое почти не застрашиха вратата, пазена от Красимиров. Въпреки високите температури, ЦСКА доигра срещата в познатия си офанзивен стил. В същото време мачът на другия стадион завърши по най-добрия начин - равенство 1:1. По-

# школата на ЦСКА

следен съдийски сигнал и неистова радост в червено. Щастливи от титлата бяха и представителите на местния фенклуб на ЦСКА, които подкрепяха и през трите дена младите армейчета. "За нас беше истинско удоволствие да наблюдаваме играта на тези момчета. На моменти тя бе по-добра и по-красива от тази на мъжете", бе краткият им коментар. Купата и златните медали бяха връчени от шефа на БФС Иван Славков, придружен от треньор номер 1 за XX век Димитър Пенев.

Спечелената по безапелационен и категоричен начин титла показва, че отборът на Иван Методиев е най-силният в България в тази възрастова група. В градската надпревара ЦСКА зае първото място с най-малко допуснати голове 10 и вкарани 93. Отборът остави на цели 10 точки зад себе си вечно втория Левски. На републиканското първенство ЦСКА финишира без допуснат гол. Затова голяма заслуга има защитата, където изключително стабилно действаха Кристиан Узунов, техничният Жоро

Зотов и непробиваемият Мишо Николов. В халфовата линия плеимейкърът Николай Чипев не бе на познатото си високо ниво, но за сметка на това много активни бяха Ивелин Петков, Крум Ловков и Юли Атанасов. Доста полезен за своя отбор се оказа и Драгомир Марков. Най-добрият футболист на ЦСКА на финалите може би бе Мишо Александров, който заедно с Боян Гайтанов (с над 35 гола за годината), оформяше нападателната двойка на червените. Двама от червените футболисти, Александров и Чипев, имат възможност да заминат за Барселона, искани не от кой да е, а лично от Христо Стоичков. Резервите Дани Божилов и Кирил Брестовички също не погведоха треньора Методиев. Своето място в шампионския отбор доказаха с играта си вратарят Михайлов, Николай Маринов, Кристиан Василев, Джихат Кямил и Стоян Василев.

## Треньорът

Иван Методиев е роден на 08.09.1955 г. в София. Като футбо-

лист преминава през всички формации в школата на ЦСКА. През 1974 г. става европейски шампион за юноши с червените. До 1980 г. играе на "Българска армия", след което преминава в Локо (Сф). Има 150 мача в "А" група и 47 гола. Три пъти е шампион с ЦСКА, носител на КСА и купа България. От 1985 г. е треньор в Сливен, където води военния отбор. От 1989 г. работи в ДЮЮШ на ЦСКА. И като състезател, и като треньор печели всички възможни отличия както на столично, така и на републиканско равнище. След кратко прекъсване, през 2002 г. се завръща в ЦСКА и поема тима, набор '89, с който е финалист за купа България през миналата година, победител в градското първенство и шампион на България през настоящия сезон.

## Пътят до Върха

### 1/16 финал

**ЦСКА** - Аякс Перник 7:1  
Аякс Перник - **ЦСКА** 0:3

### 1/8 финал

Спартак (Пл) - **ЦСКА** 0:4  
**ЦСКА** - Спартак (Пл) 8:1

### 1/4 финал

**ЦСКА** - Ботев (Пг) 4:0  
Ботев (Пг) - **ЦСКА** 3:3

### Финална четворка - Казанлък

**ЦСКА** - Локомотив (Сф) 3:0  
*Узунов 29, Гайтанов 34, Александров 46*  
**ЦСКА** - Левски 0:0  
**ЦСКА** - Берое 2:0  
*Узунов 12, Гайтанов 16*

### Класиране

1. <b>ЦСКА</b>	3	2	1	0	5:0	7т.
2. Левски	3	1	2	0	4:2	5т.
3. Локомотив	3	1	1	1	6:5	4т.
4. Берое	3	0	0	3	2:10	0т.



На пръв поглед класирането на юношите младша възраст за финалната четворка в Сливен бе безпроблемно. ЦСКА трябваше да изиграе четири кръга на принципа на елиминациите, в които бяха постигнати 7 победи и 1 равенство. След отпадането на Левски и Септември, червените заминаха като фаворит за спечелването на титлата. В градската надпревара отборът финишира на трето място, но всички погледи от самото начало на годината бяха отправени към републиканското първенство.

## Отборът

На вратата на отбора последна преграда пред нападателите е рогеният в Перник национал Владислав Стоянов. В защитата са Александър Бранков, Добромир Христосков, привлеченият от отбора '88 Александър Горанов, Ивайло Василев, Цветомир Цолов. В халфовата линия ЦСКА разполага с отлични изпълнители в лицето на Орлин Старокин, капитана Георги Божилов, Димитър Петков, Александър Иванов, Веселин Веселинов. Централният нападател Димо Лозев е може би най-голямата звезда в селекцията на Мирчев. Рогеният в Хасково таран има 19 гола за градско и 16 гола за републиканско първенство. В отделните мачове му партнираха Кирил Иванов (отляво), Фердинандов (отдясно) и година по-младите Абрашев, Куртелов и Йовчев. Групата за Сливен допълниха Красимир Василев, Николай Димитров, Ивайло Самарджиев, Георги Пилев, и вратарят Милен Киров.

Първият мач в града на стоте войводи бе срещу тима на Локо (Пг). Изненадващо сковани и малко уплашени бяха футболистите на ЦСКА в началото на мача. След изпълнение на ъглов удар и колективна грешка в защитата на армейците, "черно-белите" успяха да поведават в резултата с единствения си удар в мача. Златната резерва на Светлин Мирчев се казваше Стоян Абрашев. Той влезе в началото на второто полувреме на мястото на Фердинандов и с първото си докосване на топката изравни. Нападателят получи коженото кълбо на



# 87

## Шампионите на Светлин Мирчев

границата на наказателното поле, излъга двама защитници и с техничен удар препарира вратаря на пловдивчани. Видимо успокоени, червените заиграха в познатия си стил и резултатът не закъсня. Пряк свободен удар, изпълнен от голмайстора Димо Лозев и 2:1 за ЦСКА.

Вторият двубой противопостави на армейците състава на Славия. До 5-тата минута "белите" можеха да водят с 2:0, след като нападателят Стефанов излезе на два пъти сам срещу вратаря Стоянов. Стражът на ЦСКА показа класата си, като спаси и двата удара и доказа защо е номер 1 в своята възраст. Отговорът на ЦСКА бе мигновен. Първо Лозев с глава отбеляза дежурния си гол, а само след две минути Абрашев, започнал мача като титуляр, удвои резултата. Отборът на Славия не се предаде и при едно от мелетата пред Стоянов, Веселинов си отбеляза автогол. В края на полувремето за нарушение срещу Александър Иванов съдията Москалев посочи бялата точка. Силният шут на Лозев обаче срещна страничния стълб. Втората част премина с неспирни атаки и към двете врати. Явно и късметът в този ден бе на страната

на червените. Секунди преди последния съдийски сигнал, след неразбираемост между Стоянов и централния бранител Горанов, Цветков от Славия стигна пръв до топката, но ударът му с глава се отби от напречната греда. Силни минути и в двата мача записаха халфовете Старокин и Божилов.

Последният мач в групата се явяваше своеобразен финал на първенството. "Нищо не сме направили до момента. Излизаме само за победа, въпреки че и при равен резултат ставаме шампиони." Такова беше настроението сред футболистите на ЦСКА преди решаващия за титлата мач.

Двубоят с Ботев, след който армейците получиха шампионската купа, беше придружен с много скандали, породени от съдийството. Мачът започна по възможно най-неприятния начин - жълто-черните поведоха още в 8-та минута след разбъркване в наказателното поле на армейците. Изнервени от негативния резултат, червените не успяха да стигнат през първата част до чисто голово положение. Доста активен по левия фланг бе Кирил Иванов. След почивката отново вратарят Стоянов бе човек-



ът, който трябваше да спасява своя отбор. Футболистите на Ботев останаха с 10 души, защото Аргиров бе изгонен за втори жълт картон за игра с ръка. В тези минути пловдивчани се опитваха по всякакъв начин да бавят играта, докато червените предприеха масирани атаки към противниковата врата. Скритото оръжие на треньора Мирчев в мача се казваше Юлиан Куртелов, заменил Александър Иванов. Роденият през 1988 г. нападател засече с глава прекрасно центриране на Димитър Петков в 65-та минута и по този начин възстанови равенството в срещата. Малко по-късно Иван Ботев удари без топка червения защитник Добромир Христосков и логично бе изгонен. Недоволни от съдийството и най-вече от резултата ръководството на Ботев в лицето на треньора Марин Бакалов и шефа на школата Петър Зехтински нахлуваха няколко пъти на терена, като Зехтински дори искаше да извади отбора си.

В тези напрегнати минути в игра за ЦСКА влязоха Веселинов, Йовчев и централният бранител Ивайло Василев, заменил нападателя Лозев с цел подсилване на защитната линия. До края футболът почти липсваше, надделяха емоциите. Родителите и от двете страни стояха на сантиметри от тере-

на. Жагуваната точка бе постигната и по този начин титлата се озова в ръцете на младите армейци. Във въздуха полетяха последователно треньорът Мирчев и директорът на школата Иво Котев. Футболистите на Ботев побързаха да обвинят съдията Светослав Стефанов за изпуснатата победа и в знак на протест не се явиха на награждаването, като едва ли не обявиха, че съдията е подарил титлата на ЦСКА. В своя подкрепа те приведоха факта, че един ден преди мача реферът е бил сменен (първоначално за съдия на срещата бе определен Камен Алексиев). "Не съм съгласен с обвиненията на Ботев и на някои медии, че ЦСКА е шампион заради Светослав Стефанов. Аз също не знам защо бе сменен съдията в последния момент. Запознах се с него 15 минути преди началото на мача, не смятам, че е подкрепял ЦСКА. Титлата ни е напълно заслужена", заяви след края на шампионата шефът на школата на ЦСКА Иво Котев.

Секунди след награждаването в знак на уважение и благодарност той получи купата, от капитана на отбора Георги Божилов.

### Треньорът

Светлин Мирчев е роден на 23.07.1954 г. в София. Започва да



## За недоразумението, наречено БФС

Ваня Николова

На всеки футболен конгрес у нас се говори, че БФС обръща голямо внимание и се грижи за развитието на детско-юношеския футбол. С действията си и с проведените републикански първенства за деца и юноши, т.нар. футболни дейтели показваха точно обратното. След приключването на четвъртфиналните мачове, отборите имаха десетина дена почивка, след което започнаха двубоите от финалите, съответно в Казанлък, Сливен и Бургас (в морския град се проведе републиканското за юноши старша възраст, за което ЦСКА не се класира). За 4 дни децата и юношите трябваше да изиграят 3 мача и на третия мач те почти не можеха да се движат по терена от умора. Да не говорим за температурите, при които се играха мачовете. Няма логичен отговор на въпроса защо финалите се играят през юли месец.

Поредният гаф бе на последния мач в Сливен между ЦСКА и Ботев. Двубоят трябваше да се играе по програма на централния стадион "Хаджи Димитър". В последния момент обаче се оказа, че мачът ще се проведе на едно от помощните игрища, което съвсем не бе подходящо за финална среща (публиката през цялото време бе до самата тъчлиния). Никой естествено не даде обяснение защо е сменен теренът.

Срещите и в Казанлък, и в Сливен бяха наблюдавани предимно от родители на футболистите, защото местните жители, особено в Казанлък дори и не подозираха за футболното мероприятие, което се провежда в техния град. Сигурно по-голямата популярност би попречила на състезателите да се концентрират върху играта...

За пореден път хората в БФС, особено тези, които отговарят за детско-юношеския футбол, показваха пълна незаинтересованост и едва ли не пренебрежително отношение към нещо, което стои в основата на развитието на българския футбол - децата.

тренира футбол в Септември, по-късно преминава в ЦСКА, където през 1974 г. става шампион и голмайстор при старшата възраст на "червените". Военната си служба отбива в Сливен. В периода 1976 - 79 играе в ЦСКА, след което отново замива за Сливен. Състезателната си кариера приключва през 1985 г., след което 5 години е началник на спортната школа в Сливен, 3 години - треньор, 2 години - административен директор. От 1995 г. работи в школата на Септември - 2 пъти е шампион и 1 път носител на купата на България с отборите, набор '79 и '80. От 2000г. е треньор в ДЮШ на ЦСКА. Шампион с юношите '82 и '87.



### Пътят до титлата

<b>1/32 финал</b>	
Бенковски (Пз) - <b>ЦСКА</b>	0:6
<b>ЦСКА</b> - Бенковски (Пз)	3:1
<b>1/16 финал</b>	
<b>ЦСКА</b> - Велбъжд (Кн)	4:1
Велбъжд (Кн) - <b>ЦСКА</b>	1:3
<b>1/8 финал</b>	
<b>ЦСКА</b> - Ботев (Пг)	3:0
Ботев (Пг) - <b>ЦСКА</b>	1:4
<b>1/4 финал</b>	
Локомотив ГО - <b>ЦСКА</b>	1:1
<b>ЦСКА</b> - Локомотив ГО	3:0

### Финална четворка - Сливен

<b>ЦСКА</b> - Локомотив (Пг)	2:1
Абрашев 42, Лозев 52	
<b>ЦСКА</b> - Славия	2:1
Лозев 6, Абрашев 8	
Ботев 2002 (Пг) - <b>ЦСКА</b>	1:1
Куртелов 65	

### Класиране

1. <b>ЦСКА</b>	3	2	1	0	5:3	7т.
2. Ботев 2002	3	1	2	0	3:2	5т.
3. Славия	3	1	1	1	4:2	4т.
4. Локо (Пг)	3	0	0	3	2:5	0т.

Страниците подготви: Ваня НИКОЛОВА

## На Всяка цена или с Висока цена

Мачът между юношите младша възраст на Ботев (Пг) и ЦСКА се превърна в много коментирано събитие в медиите. Причината е ясна - скандал.

От една страна този скандал свърши нещо полезно - много хора в България разбраха, че във футбола ни има неща, за които едва ли са подозирали - републикански първенства за юноши и деца в различни възрасти, в конкретния случай - набор '87. Другата страна всички я знаем - ако нямаше претенции, обвинения в корупция, бойкоти и псувни, същите тези хора щяха да продължат да си живеят в блажено неведение по въпроса. Спорно е кой е по-добрият вариант.

Какво всъщност се случи на този мач? Предварително обявеният съдия беше сменен минути преди срещата. Съдията, който излезе да свири мача, допусна игра, която би била сметната за изключително груба, дори ако на терена бяха мъжките състави на тези два отбора, да не говорим за 17-годишни момчета. ЦСКА спечели шампионска титла с хикс, без да надиграе Ботев (Пг).

А какво трябваше да стане? Може би съдията Светослав Стефанов е можел да даде повече от два червени картон (сигурно е, че по-малко те не можеха да бъдат), може би дори е трябвало да даде червен картон и за играч на ЦСКА, може би е трябвало да отстрани от треньорските скамейки тези, които скачаха, псуваха и нахлуваха на терена при всяко отсъждане, може би е трябвало да прекрати мача, може би ...

Това обаче не е основният проблем.

Това ще бъде забравено, ако вече не е, дори от тези, които употребиха за този мач между 17-годишни деца думи, които не са употребявали и за най-очевидно уредените мачове от българското първенство, където залогът винаги е бил пределно ясен - пари.

Основният проблем не е в съдията, не е и в конкретния мач. Основният проблем е в тези не-седемнайсетгодишните, които стояха около терена и бяха готови да скочат на бой, да разкъсат и да унищожат всеки, който застрашава успеха им, защото ЗАЛОГЪТ Е МНОГО ГОЛЯМ. Проблемът е и в седемнайсетгодишните, които стояха на терена и не играеха футбол, не се забавляваха от това, че играят футбол, видимо не им харесваше това, че играят футбол. Те също бяха готови да скочат на бой, да срят, да блъскат и псуват всеки, които застрашава успеха им, защото ЗАЛОГЪТ Е МНОГО ГОЛЯМ. Залогът е шампионска титла от републиканското първенство за юноши младша възраст, проведено през 2004 г. и тази титла трябва да бъде спечелена на всяка цена!

Няма титли, които трябва да се печелят на всяка цена. Има титли, които имат висока цена. Имат висока цена, защото са спечелени с труд, желание и красива игра. И седемнайсетгодишните трябва да го научат сега, за да печелят титли с висока цена, когато станат на 20, 23 или 27.

Няма друг начин да го научат, освен от тези, които не са седемнайсетгодишни и седят на треньорските скамейки.

**ЦСКА**



# да печелиш Всичко с „Бибетата“

Георги Тодоров

Разсъждавайки върху състава на Манчестър Юнайтед от 1992 г., датчанинът Алан Хансен отсече: "досега никои нищо не е печелил с хлапета". Има обаче два клуба, в чиято философия е заложена теза, коренно противоположна на мнението му. Единият е Аякс, а другият - именно Манчестър Юнайтед.

Школата на Манчестър Юнайтед е една от най-добрите в света в откриването и изграждането на млади футболни таланти. Тя съществува от началото на 30-те години и е създала някои от най-емблематичните за спорта имена - Дънкан Едуардс, Джордж Бест, Боби Чарлтън, Марк Хюз, Райън Гигс, Дейвид Бекъм, Пол Скоулс и много други. Основата на два от най-успешните отбори на Манчестър Юн в историята - "Бибетата на Бъзби" от 50-те и отборът, който спечели трофей през 1999 г., бяха млади играчи, израснали в детско-юношеските формации на "червените дяволи".

Според шефовете на Юнайтед тяхната философия е много поразителна и логична от тази на Челси. Много по-вероятно е играчи, идващи от младежката система, да са по-предани и лоялни към клуба, отколкото купени футболисти, дошли в отбора за пари. Идеята е следната: "Футболистът, който произведеш, обикновено е по-добър от този, който купиш".

Скаутите на Юнайтед следят младите таланти не само във Великобритания, но и в Австралия, Южна Африка и др. В Англия има закон, според който един клуб не може да привлече играч под 16 години, ако домът му се намира на повече от 90 минути път от тренировъчната ба-

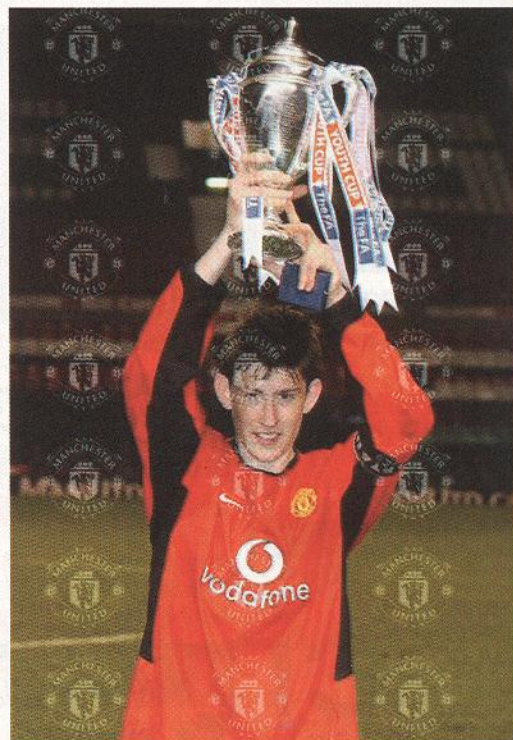
за. Затова школата на Юнайтед изгради мрежа от филиали със световно покритие. В областта на детско-юношеския футбол Манчестър Юн си партнира с редица клубове от Европа и света (белгийският Антверпен, португалският Спортинг, френският Нант и др.) и често праща свои млади играчи под наем в тези клубове. Така те трупат както игрова практика, така и опит от запознанството си с култури, доста различни от познатия им Манчестър.

Юнайтед опроверга "всезнайкото" Алан Хансен още през сезон 1995/96 г. Ветераните Марк Хюз, Андрей Канчелскис и Пол Инс знаеха, че е време да се оттеглят за сметка на новото поколение. През този сезон подмладеният тим на Юнайтед, воден от Ерик Кантона, спечели губъл. Петима от титулярите бяха под 21 години и идваха от младежката школа.

Постепенно мениджърът Алекс Фьргюсън успя да внедри в първия отбор Дейвид Бекъм, братията Гари и Фил Невил, Райън Гигс, Пол Скоулс, Кийт Гилеспи, Ник Бът и др. С други думи - най-добрите играчи на Великобритания от последното десетилетие. Перлата в короната бе трофеят през 1999 г., спечелен от същите футболисти.

Завършваме с изповед от автобиографията на Ерик Харисън - треньор на младежката школа на Юнайтед, след спечелването на КЕШ през 1999 г.:

"Те победиха един от най-силните отбори в Европа и вдигнаха Купата на европейските шампиони повече от 30 години, след като това на-



прави страхотният отбор на сър Мат Бъзби. Така тимът на сър Алекс Фьргюсън спечели исторически трофей. Много хора бяха горди тогава, но най-горд и развълнуван бях аз. Много играчи от отбора, спечелил този трофей, бяха "мои момчета". Те бяха изменили целият път в младежките формации. Открити, обучени, окуражавани и шлифовани от треньорите в школите, които аз имах честта да ръководя. И да наблюдавам развитието им от обещаващи момчета до истински мъже. Победители.

Онази нощ, в разгара на купона, Дейвид Бекъм, Райън Гигс, Пол Скоулс и братията Невил ме откриха и споделиха с мен радостта си. Тези суперзвезди потърсиха Ерик Харисън, бившето крило на Хартлипул, Халифакс, Бароу, Саутпорт и Скарборо, за да му благодарят. Как се почувствах? Трогнат? Да. Поласкан? Да. Щастлив. Но преди всичко си казах: късметлия си, човече."

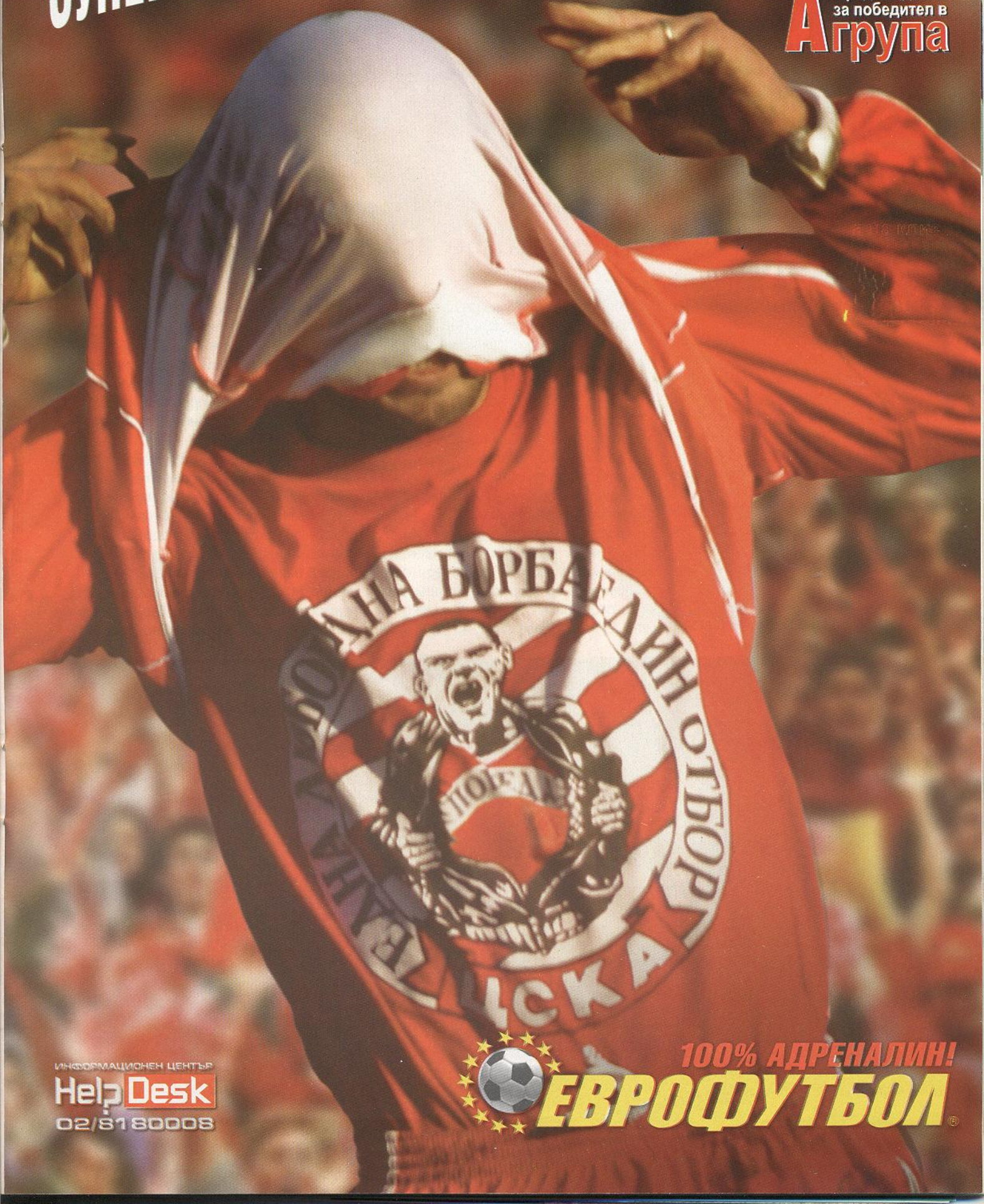


ПРОГРАМА  
**СУПЕРШАНС**

ПЪРВЕНСТВО НА БЪЛГАРИЯ ПО ФУТБОЛ

Сезон 2004 - 2005

Предвиждания  
за победител в  
**А група**



ИНФОРМАЦИОНЕН ЦЕНТЪР

**Help Desk**

02/8180008



100% АДРЕНАЛИН!

**ЕВРОФУТБОЛ**

# приятелски настроени

## ЦСКА представи отбора, но още крие шампионските аргументи

### Христо Запрянов

Казват, че големите отбори се представят помежду си. Тоест, ако Челси иска да събере овации с новата си звездна селекция, ще покани за съперник Селтик, Милан ще срещне Ювентус, а Барселона - Аякс. Тъй като всички сме на едно мнение по въпроса голям отбор ли е ЦСКА (било то във вътрешен или международен план), излиза, че или Брегалница (Щип) е от ранга на 29-кратните шампиони на България, или 29-кратните шампиони на България нещо са се объркали.

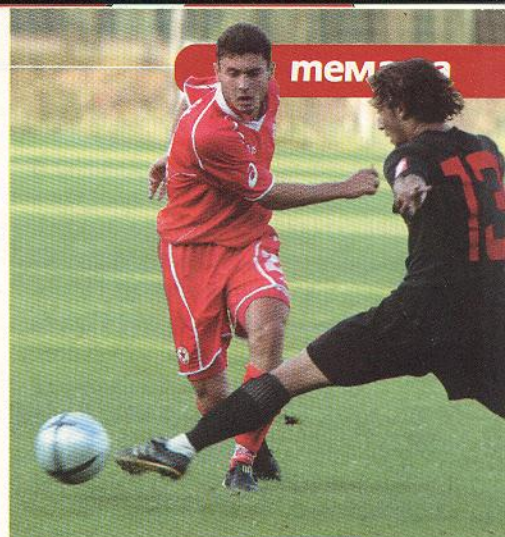
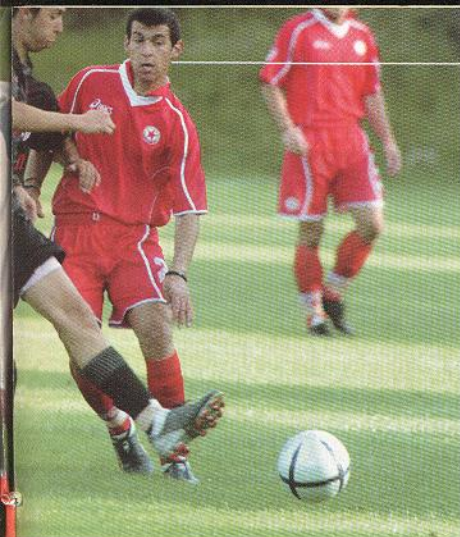
Така или иначе ЦСКА за поредна година не успя да уреди сериозен

отбор, срещу когото да представи новите си футболисти и амбиции. И ако досега се оплакахме от класата на Вардар, Обилич, Славия, Новара и Ботев, то някъде в началото на тазгодишната контрола - точно тогава, когато вратарят на гостите хладнокръвно хвана топката с ръце на няколко метра извън наказателното поле, стана ясно, че проектът "ЦСКА 2005" няма срещу кого да се доказва. Заради качеството на македонските футболисти нито един армейски фен на трибуните не успя да избере собствената си нагласа. Оптимизъм или песимизъм? По малко и от двете. ЦСКА победи с 4:0, но по никак-

ъв начин не впечатли запаянковците. Кое то донякъде е разбираемо предвид факта, че Гай и Върбанов трудно могат да се мотивират за опазването на звездата на гостите Тони Питошка, престоял няколко години на резервната скамейка на Марек.

За Брегалница - толкова. Поважното е, че ЦСКА представи отбора си за новия сезон, но май нямаше желание да представи шампионските си аргументи. Многобройната за приятелска среща публика видя в игра и четирите нови попълнения, но, сигурно от суеверие, пропусна да се израдва по бурния начин, по който посрещна Лео Лима и





Родриго Соуса преди 12 месеца.

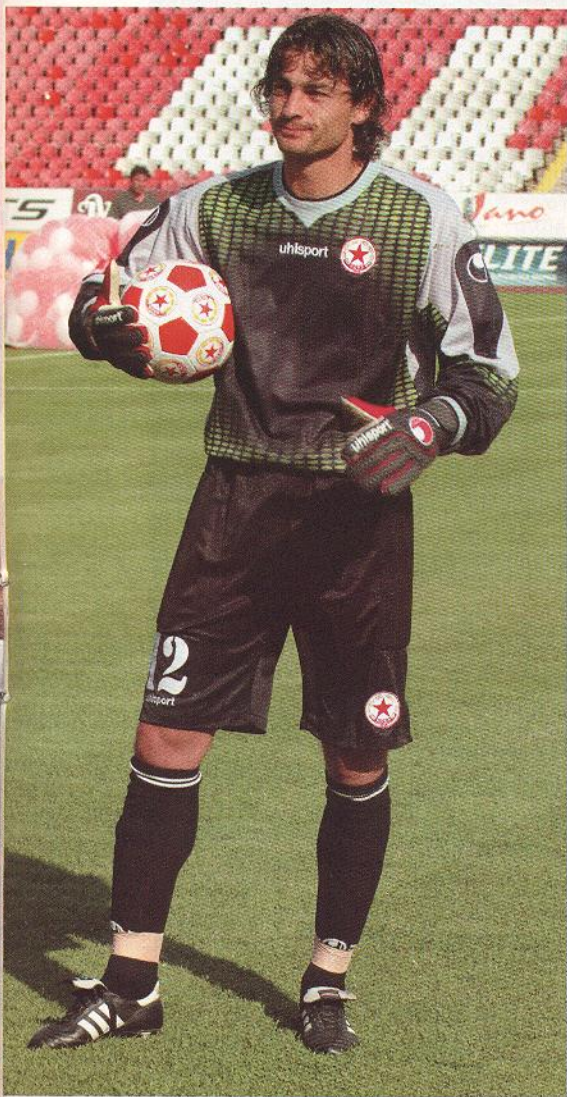
В интерес на истината, феновете на червените имаха причини да се израдват - при това две, по двете тъчлинии. Чехословашката връзка в състава на ЦСКА демонстрира какво всъщност означава модерен краен защитник, или добилото огромна популярност у нас "халф-

бек". За по-малко от един контролен мач (при това срещу Брегалница), профилите на трансферните ни герои придобиват следните контури:

Радослав Забавник е изключително борбен, на моменти твърд футболист. Словакът определено има огромно желание да се хареса на българската публика, и не пропуска дори една македонска атака през гясната зона. Все още не е ошлайфал взаимодействието с Велизар Димитров по крилото, но красивият гол, който отбеляза, дава надежди за играта му в атакуващ план. При попадението много добро впечатление направи факта, че Забавник шутира от ситуация, при която повечето играчи щяха да спрат и да обработят топката. В ЦСКА има само двама футболисти, които не се притесняват да изпробват удари от упор - Емил Гьргоров и Христо Янев, а това качество е много необходимо, дори наложително, ако гаден тим иска да практикува атакуващ футбол.

Много атакуващ футбол демонстрира левият краен защитник Роберт Цаха. През първото полувреме чехът бе най-активният футболист на червените, като показва успешно взаимодействие с Христо Янев, много точно центриране и изчистена, но ефективна игра в защита. Цаха, както и Забавник, не е футболист, по когото сектор Г да въздиша (както беше с Лео Лима), но и двамата играят точно и стегнато, с бързи къси подавания и точно пласиране. В стила, в който Гърция стана европейски шампион.

Новата сенегалска придобивка Мансуру Аянда изглежда все още не е достигнал върхова форма, но ка-



09.07.2004 г.

Стадион "Панчарево"



**4:1** Черноморец

9' Гьргоров  
30' Аянда  
70' Сакалиев  
89' Хазуров

75' Блажев

10.07.2004 г.

Стадион "Панчарево"



**2:1** Миньор  
(Бобов гол)

75' В. Димитров (г)  
90' В. Димитров (г)

45' Бориславов

13.07.2004 г.

Стадион "Панчарево"



**2:0** Конелиано

15' Хазуров  
45' Йорданов

14.07.2004 г.

Стадион "Панчарево"



**2:0** Ботев  
(Пловдив)

27' Сакалиев  
78' Муджури

16.07.2004 г.

Стадион "Българска армия"



**4:0** Брегалница  
(Щип)

7' Хазуров  
53' Хазуров  
59' Забавник  
61' Гьргоров

то технически качества личи, че е безспорно талантлив футболист. Полузащитникът опита да организира играта през първата част, но се изгуби в присъствието на Гъргов и Велизар Димитров. Пасивността му в борба за топката притеснява, но пък когато топката е в краката му, може да се очаква нещо красиво. Всъщност единственото, с което Аянда се запомни бе ефектно изпълнение на задна ножица от доста трудна позиция. Бившият футболист на Жараф се разписа в първата си контрола с Черноморец, а точните му удари срещу Мепен и Туспо Петершуте в Германия дават индикации, че ЦСКА притежава още един резултатен офанзивен полузащитник.

Последното, четвърто попълнение на червените, е стар познаник на запалнянковци и специалисти. Адалберт Зафиров е със седем години по-възрастен от момента, в който вдигна шампионската купа над главата си, но това изглежда

въобще не се е отразило негативно на играта му. През втората част Зафето организираше защитата, където заедно с него действаха младите Йошев, Олегков и Трифонов. Това вероятно ще бъде главната задача на централния защитник - да помага и да учи неопитните си колеги, да внася спокойствие с опита и рутината си.

Всъщност е твърде рано да се правят контрентни изводи за новите попълнения на ЦСКА след твърде приятелското представяне на тима срещу твърде приятелски настроените гости от Македония. Това, което е сигурно обаче е, че те не са нито лимби, нито нвоковци - тоест, не блесят, но със сигурност няма да разочароват, а ще допринесат за стабилността, която липсваше на червените през миналия сезон. Хубавото в случая е, че ЦСКА се отказа от го болка познатите бомбастични трансфери на подобрени версии на Пеле и Ромарио, а привлече футболисти на постове, които се нуждаеха от заздравяване. Специално с пристигането на Забавник и Цаха се създаде конкуренция по фланговете, която мотивира Йордан Тодоров да направи може би най-силния си мач с фланелката на ЦСКА срещу Брегалница. Десният защитник бе най-дейният играч на домакините след почивката, а колежата му отляво Маркос Чарас също демонстрира огромно желание за доказване.

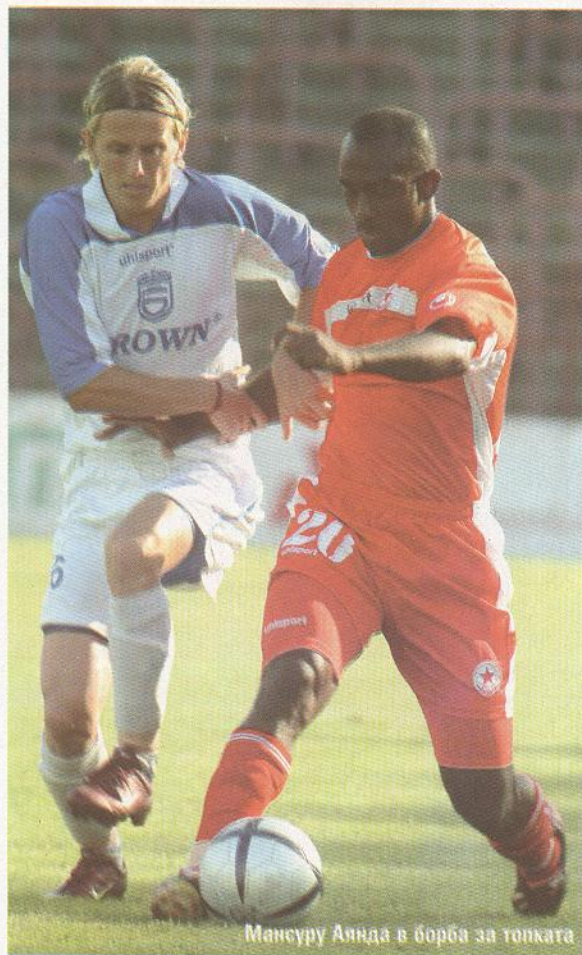
Най-странното в контролата с Брегалница бе, че именно резервите - Тодоров, Чарас и Муджири, се представиха на много по-високо ниво от титулярната единадесеторка. Дали това не означава, че ЦСКА има 22-ма равностойни футболисти? Не, по-



Роберт Цаха



Радослав Забавник



Мансуру Аянда в борба за топката

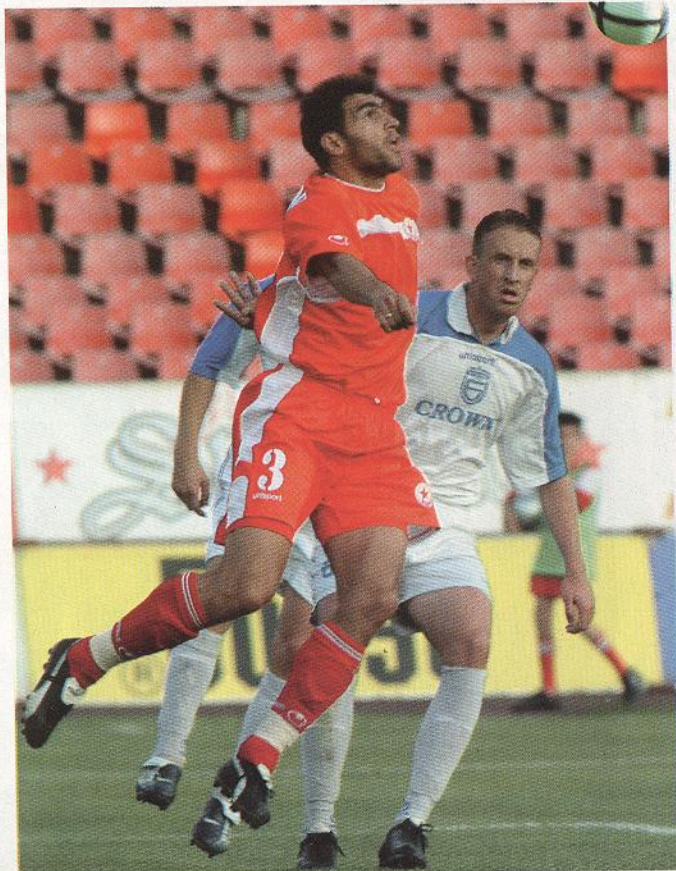
скоро на звездите още не им се играе, което е тревожно. След края на мача Ферарио Спасов обяви, че е разочарован от представянето на Христо Янев и Емил Гъргов (въпреки поредното му уникално попадение), а третият ас на



червените Велизар Димитров, се запомни единствено с центрирането си за първия гол на Хазуров. Тези трима футболисти дават облика на ЦСКА и точно от тяхната форма зависи представянето на целия отбор. На запалняковците им остава да се надяват, че пасивността на Янев, Гъргоров и Димитров е плод на ниската класа на съперника, а не на принципно нежелание за игра. В каквато и форма да се намират, те са сигурни участници в стартовия състав, който започна да придобива завършен вид в контролите. От това, което избира Ферарио Спасов до момента, можем да предположим, че на вратата ще бъде Иванов, в защита ще действат Гай, Върбанов, Забавник и Цаха, в халфовата линия - Велизар Димитров, Янев, Янчев, Гъргоров и Аянда, и като единствен нападател - Сакалиев (или Хазуров). Системата 4-5-1 в никакъв случай не означава, че ЦСКА ще играе предпазливо, тъй като в един момент от развитието си и Димитров, и Янев, и Гъргоров са действали като чисти напа-

гатели, а и Аянда загатна за голмайсторските си способности.

Най-обнадеждаващият факт е, че Ферарио Спасов разполага с дубльори на всеки пост и евентуални травми и наказания не биха се отразили на тактиката на тима. Налагането на юноши в първия състав също може да бъде сметнато за правилна политика, още повече, че навлизането им в сглобения титулярен тим на ЦСКА ще е постепенно, а не ударно, към каквото се стреми вечният враг от "Герена". В момента в представителния тим са картотекирани вратарят Бахтарлиев, защитниците Йошев и Олегов, халфовете Трифонов и Илиев, и нападателят Манолов - все продукт на детско-юношеската школа на червените. Като прибавим младите, но вече доказали се Върбанов, Заков и Хазуров, ЦСКА разполага с най-надеждния отбор у нас и ако не груго, то може спокойно да очаква подалечното бъдеще. За настоящето отговарят Велизар, Багема и Ицо Янев - но истинските, а не тези от мача с Брегалница.





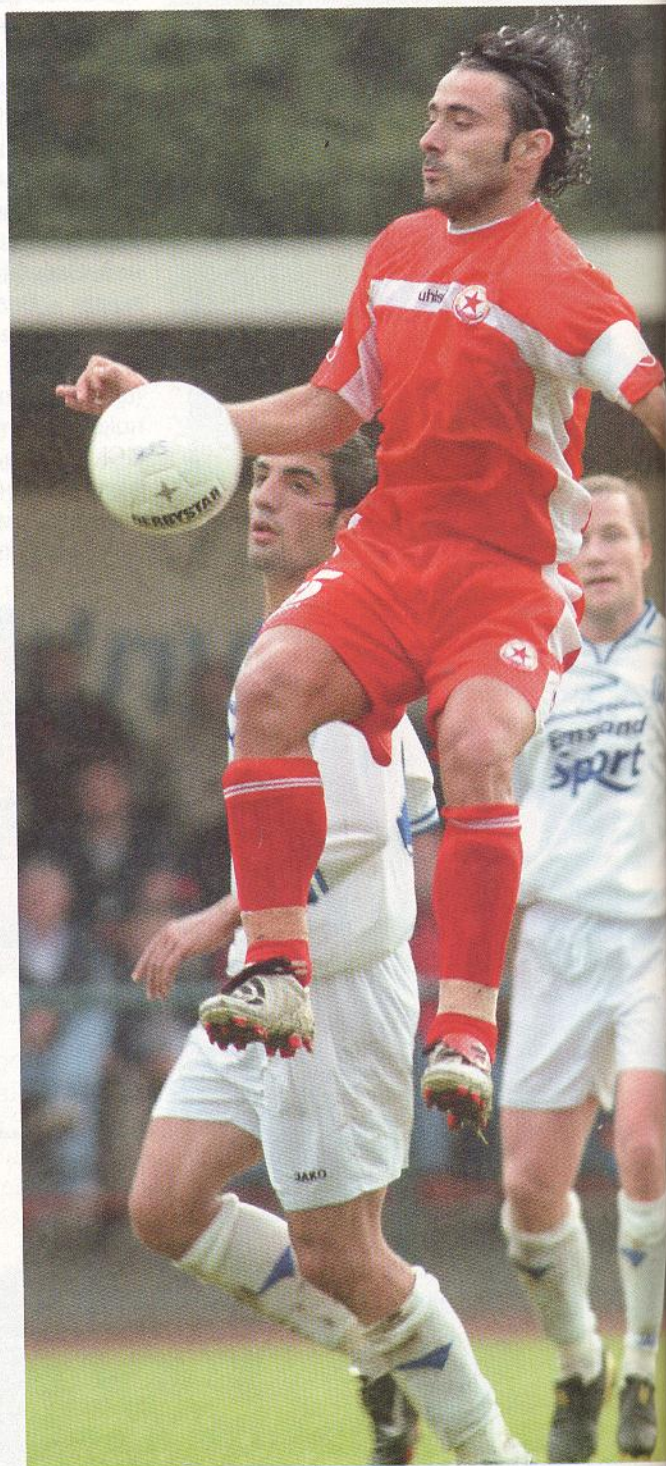
# ЦСКА - на една звезда разстояние

Николай Александров, Барзингхаузен

Стигат ли му три звезди на един футболен тим? Зависи, биха отговорили повечето от вас. Тези дни ЦСКА тръгва смело към завоюването на третата си звезда. Може би, някой все още не разбира бръцолевенето ми в началото на този материал. Кратко уточнение - в разгара на лятото някой някъде пусна в медийното пространство новината, че ако ЦСКА спечели през новия сезон рекордната и юбилейна 30-та титла, то от следващата година над клубната емблема ще бъдат извезани три звезди. Три звезди, всяка от които символизираща по десет спечелени титли. Идеята е чудесна, остава само играчите в червено да завършат първи.

В края на лятната подготовка на самия мен ми е трудно да си отговоря дълго или кратък ще е пътят на отбора към този юбилей. Често сме ставаели свидетели как някое подобно число надвисва прокобно и години наред се оказва препъни камък за крайната цел. Иначе предпоставки за успех има, въпреки скромния на пръв поглед бюджет за нова селекция. Този сезон се оказва, че както и останалите клубове в България,

ЦСКА трудно продава в чужбина, макар да осъществява сериозен вътрешен трансфер - преминаването на Стоян Колев в Локомотив (Пг). Така асовете останаха непродадени, макар да съществува риск от спад в мотивацията им. А това е мечта за всеки треньор и Ферарио Спасов може само да е доволен. Направена бе немалка чистка, за да се сведе общата група на футболистите до необходимата средна величина. Купиха се няколко вносни стоки, върно от пазар, чиято продукция още не е посявана по българските терени. Чехословашкият дует бекове Цаха и Забавник поне на този етап е екзотичен за А група, да не говорим пък за сънародника на Гай Мансуру Аянда. Явно трите стабилни години в Борисовата градина за Ибрахима катализираща появата на още един сенегалец в ЦСКА, който в летните контроли показа неложен коефициент на реализаторски умения. Към селекцията трябва да прибавим и по-редното завръщане на Адалберт Зафиров, криещо засега опасност поради явно пропуснатата като футболно развитие година за Зафето на ос-



трова на Афродита. Според спортно-техническия щаб карето е проверено, търсено е нужното и качествено. Реално Ферарио Спасов и екипът му получиха това, което поставиха като единствени условия при появата си в най-титлувания роден футболен тим - да проведат подготовката на отбора и да определят селекцията. Фактът, че зимната подготовка и селекция бяха правени от груг, спаси кожата им по време на един от най-безобразните полусезони, в които ЦСКА превърна в олимпийски спорт губенето на мач в последните няколко минути. Сега Спасов-Магански-Червенков-Трифонов са на ход.

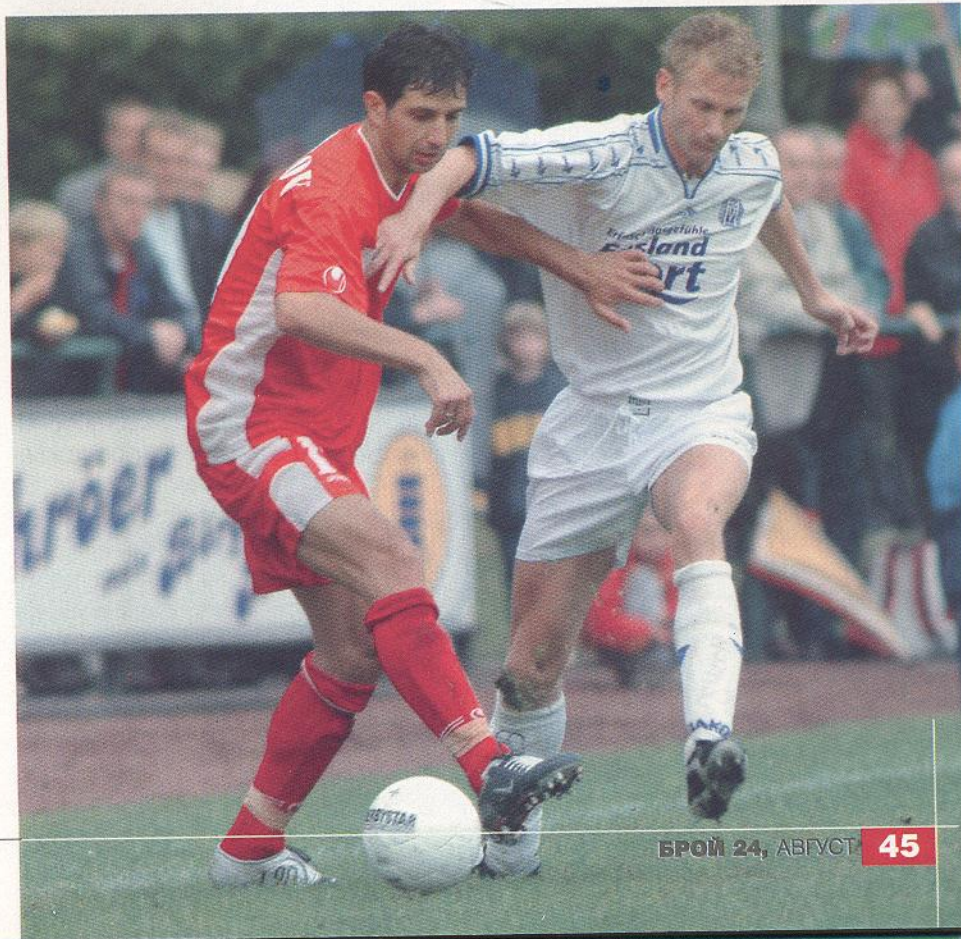
Другото предимство при спринта за титлата или поне равенство спрямо останалите конкуренти за ЦСКА може да се търси в общия спад на трансферния пазар в България. Всъщност, ако се замисли човек, излиза, че пак ЦСКА е най-големият магазин за футболисти: Томаш - в ОФИ, Светльо Петров - в Кубан, Жоао Карлос - в Локерен, споменатото отиване на титулярния вратар в шампиона на страната, и това в рамките на няколко месеца. Злостният хумор ни кара да прибавим и двамата играчи, които ЦСКА трансферира в португалския Маритимо - Лео Лима и Родриго Соуса. Очакванията за крайна развръзка по техния казус продължават и до взимането на базите на военното министерство от страна на боса на тима, именно увътрянето с бразилския дует се сочеше като мотив за възможността той да зарече отбора по някое време. При нововъзникналата ситуация обаче, трудно някой би повярвал, че точно сега Васил Божков ще хукне да харизва клуба с прилежащите му бази. Ентузиазмът от цялата тази операция може в крайна сметка да се окаже необходимият коз в битката за трите звезди.

Как изглежда ЦСКА на старта? Труден въпрос. Няколкото контроли на родна земя, бяха



срещу тимове от по-долна класа. Синхронът между футболистите по това време бе в ранна фаза, аклиматизацията на чужденците в тима току-що започваше. После Ферарио Спасов заведе армейците на традиционния лагер в Германия. Далеч от погледа на червената агитка. Попаднали в лапите на некоректни мениджъри, дошлите тук на подготовка играчи пропътуваха безсметно

количество километри за мачове с отборчета, от нивото на тези, с които така и така си играеха на Панчарево. Серията победи бе угължена до осем бройки. Вкараните голове достигнаха бройката на спечелените титли в клубната история. Но дойде мачът с елитния немски Ханза и ЦСКА се приземи аварийно като набрал скорост, но открил повреда в двигателя самолет. Не са





мо загубата с 1:4 изглежда тревожна. Ферарио Спасов каза след двубоя на "Янщадиян" в градчето Шьонберг: "Резултатът не отговаря на показаното от двата отбора". Да-а, така е. Но както 3:3, той можеше да стигне и до далеч по-неприятни за червените параметри. Необходимостта от трезва оценка дойде точно навреме - десетина дни преди първия шампионатен двубой с Родона и няколко преди последния спаринг - срещу също така силния местен Хановер 96. Победите по време на престоя в Северна Германия срещу Мепен /5:0/, срещу симпатията от ТусПо Петерсхюте /6:1/ и срещу Айнтрахт Брауншвайг /4:1/ се оказаха, ако не измамни, то поне подвеждащи. Свеждайки основните грижи в главата на Ферарио Спасов до три, то тези проблеми продължават да са актуални и с подновяването на официалния сезон в България. А те са повече от

ясни. Първо: Пост номер едно. Ръководството на ЦСКА извърши няколко абсурдни стъпки, мъчейки се да ни убеди в неспособността си да се справи с вратарската криза. Въпреки шампионския сезон на напусналия вече Стоян Колев, той така и не успя докрай да превземе както сърцата на публиката, така и рамките на вратата. Колев направи редица блестящи мачове, достигна дори до националния отбор, но, макар и в редки мигове, допускаше слабости, грешки и неувереност, която се предаваше на останалите му съотборници. Така се стигна до продажбата му. Оправданието за нея бе добрата цена и привличането на нов, качествен страж. Първото е въпрос на гледна точка, второто просто не се случува. Червените изпуснаха през зимата Здравко Здравков, акостира в крайна сметка в Ловеч, а вместо това на лагера в Тенерифе цъфна мол-

20.07.2004 г.  
Стадион „Бьоргер“

 **5:0** Мепен

21' Йорданов  
29' Гай  
34' В. Димитров  
48' Хазуров  
59' Аянда

22.07.2004 г.  
Стадион „Туспо“

 **6:1** Туспо (Петерсхюте)

25' Аянда  
41' В. Димитров  
44' Сакалиев  
51' В. Димитров  
81' Хазуров  
86' Янев

45' Дешел

24.07.2004 г.  
Стадион „Залцшилтер“

 **4:1** АЙНТРАХТ (Брауншвайг)

9' Аянда  
15' Гьезеров  
28' В. Димитров  
63' Янев

74' Куру

28.07.2004 г.  
Стадион „Янщадиян“

 **1:4** Ханза (Роцок)

46' Забавник

8' Расмунсен  
28' Ридлевиц (г.)  
33' Расмунсен  
66' Прица

говецът Евгени Хмарук. Той престоля пролетта на скамейката, чакайки шанса си. Освен Колев пък бе освободен и младокът Генко Славов. Почнаха се преговори с Урош Голубович, които в даден момент истеризираха, сякаш към Армията се бе запътил Буфон. В цялата нарастваща суматоха, се появи и изрядният откъм бакенбарди и прическа италианец Давиде Папиня, който въпреки външния си вид дори няма качества за манекен, по проста причина, че е...нисък. Едног-

невният му пробен период може да се приеме единствено като обίδα към името ЦСКА и като гаф, чийто последици в крайна сметка се изразиха в спешното включване в немската група на юношата Бахтарлиев. Така армейците почват сезона с Хмарук и една от безспорните звезди на есен '98 - Ивайло Иванов. До споменатия мач с Ханза Иво бе фаворит за поста, след като допуснатите след първите осем предсезонни контроли четири попадения в армейската врата бяха все в пасива на молговеца. Но за половин час резултатът бе почти изравнен, а смяната на полувремето при 0:3, означаваше ново начало на борбата за титляр между двамата. От друга страна Ферарио Спасов пък чистосърдечно призна, че някои действия на Хмарук будят повече смях, отколкото внасят нужната сигурност пред отбраната. Така треньорите трябва хазартно да направят своя избор, като докрай ще ги преследва съмнението, че не са уцелили верния ход.

Вторият проблем, започнал през миналия сезон и продължаващ до днес, е в защитната формация. Тя направи така, че времето във всеки един важен мач на тима след 80-та минута да изглежда като ходене върху огън, без да си професионален нестинар. Загубата на титлата, на купата и за пореден път на престижа в мача с Левски дойдоха именно там някъде, когато първите нетърпеливи зрители си тръгнаха от стадиона и реално пропусаха обрата на терена. Логично в новата селекция бе наблегнато именно на тази зона. Но за Цаха и Забавник още е рано за крайни оценки. А дошлата по средата на лагера в Барзингхаузен неприятна контузия на Гай постави в шах щаба на ЦСКА, побързал да сработва варианта Върбанов-Зафиров. Вариант, все още не допринесъл за спокойствието на червения вратар, както и да се казва той. Единственият заместител се оказва

талантливият, но определено неопитен Ангел Йошев.

И третият основен проблем не е решен. Липсата на изявен голмайстор продължава да се усеща, въпреки многото вкарани голове през лятото. Типичният голмайстор все още няма име в ЦСКА. Нападател, който веднъж в даден миг от мача да поеме топката в близост до наказателното поле и просто да вкара. Стойко Сакалиев, взет общо взето с тази цел, продължава да бележи рядко, а отгоре на всичко започва психически да му тежи и приближаването на крайния срок, в който от Борисовата градина трябва да се произнесат остава ли Саката или не в отбора. Евгени Йорданов е преквалифициран в халф, а Хазуров засега е резерва, макар да продължава да бъде сред най-ефективните реализатори. Велизар Димитров също се разписваше често по време на подготовката. Това се отнася и до новото попълнение Аянда. Но срещу Ханза в крайна сметка

единственият гол бе дело на защитник.

Това, че резултатите в контролите не са най-важното е ясно и на малко дете, което се интересува от футбол. Нормално е феновете на ЦСКА да се чудят дали да вярват на многото победи или на загубата от Ханза. Отговорът ще дойде скоро. Програмата на първенството предоставя няколко чудесни теста в първите кръгове - мача в Смолян, среща със Славия, гостуване на Нафтекс, а покрай тях и първото евроизпитание. Там някъде ще се оформят и първите изводи. Ще дойде ли повишението, ще се смени ли пагонът с новия - този с трите звезди? Кой знае, елате на стадиона и ще разберете. Поне ние да си свършим работата. Така както реално ЦСКА си свърши своята тук, в Барзингхаузен. Но шампионатът се играе в България, а там правилата са други. ЦСКА не само трябва да играе по тях, но и да създава нови критерии.



# ние пак сме тук

## Христо Запрянов

**М**оже би изглежда странно, че при наличието на сенегалец, чех и словак, най-изненадващото име в лятната селекция на ЦСКА, е това на бившия капитан на тима Адалберт Зафиров - и то не заради съмнение в качествата му на стабилен защитник и лидер, колкото заради постоянните му краткотрайни афери с червения клуб. Синът на легендарния футболист на ЦСКА Иван Зафиров едва ли сам си спомня колко пъти е обличал фланелката на родния си тим, и колко пъти впоследствие се е оказвал ненужен.

Като юноша Зафето израства по време на пика на поколението на Христо Стоичков, Емил Костадинов и Любо Пенев. Хаосът на ранния посткомунистически период на ЦСКА го принуждава да опита шанса си в Локомотив (София) - и ръководството на "червените" бързо осъзнава грешката с освобождаването на Адалберт. Разгромната загуба с 1:5 от столичните "железничари" преди десет години е личен триумф на защитника, който е един от най-добрите на терена. На "Българска армия" моментално организират офанзива за привличането на Зафиров, и дългосият бранител повторно акостира в Борисовата градина, за да вдигне шампионската титла и купата на страната през 1997-а. Това е безспорно най-силният период на Зафето, който е втори капитан на тима след Анатоли Нанков, и завършва квалификациите за световното първенство във Франция като титуляр в националния отбор на Христо Бонев. Логично защитникът заминава за Германия, но

престоят му в Армения (Билефелд) е твърде кратък. Третото завръщане в ЦСКА е белязано от къса подстрижка, куп голове в контролни мачове, и скандален побой в Кюстендил. Навръх Великден през 1999-а Зафиров и вратарят Ивайло Иванов стават жертва на навлезлите във футбола мутри и по тази причина Адалберт отново отива зад граница - този път под ръководството на Георги Василев в Унион (Берлин).

Последният път, в който защитникът облича фланелката на ЦСКА, е и най-бледият в кариерата му. Зафиров пристига, за да играе основна роля във възрождения отбор на Любо Пенев и Данчо Лечков, но записва едва една среща, след което бива преотстъпен на Локомотив (София). Впоследствие отива в Черно море и кипърския Дериня. И така - до момента, в който вече като ветеран, Зафето за N-ти път се оказва нужен на армейския отбор.

Тази кратка биографична справка нагледно показва не само колко важен е отборът на ЦСКА за футболистите, свързани емоционално с него, но и колко често ръководството на тима не оценява по достойнство истински качествените си играчи. Зафиров е само един от многобройните случаи на хора, оставили собствената си гордост настрана и приели обясненията в



любов от страна на шефовете на любимия си клуб. Не е ясно колко пъти полузащитникът Косьо Мирчев е чул репликата "Извинявай", след което е приел отново да се пробва на "Българска армия". Всеки път - безуспешно. И то не заради него самия, колкото заради неже-

ланието на куп треньори да му дават шанс. Същата тенденция се забелязва и при Емил Петков, гошъл от Марек и заминал пак в Марек без дори една изиграна минута за ЦСКА, и преди години със самия Трифон Иванов, превърнал се в маршрутка с дестинации "Борисова градина - чужбина".

Казват, че осъзнатата грешка е половин грешка. В случая с по-

стоянните завръщания на собствени кадри ЦСКА хем осъзнава грешката си, хем я повтаря отново. В ситуацията със Зафиров голямата болка е за червените запялнковци, които отдавна са приели защитника като един от иголите си и трудно понасят честите раздяли.

Какъв шанс за изява ще бъде даден на Агалберт Зафиров в проек-

та "ЦСКА 2005" още е трудно да се прогнозира. Въпреки, че със сигурност всички се надяват ролята на ветерана по пътя към ТРИДЕСЕТАТА да е сериозна. Всъщност ветеран не е най-точната дума. Агалберт Зафиров се завърна в ЦСКА не остарял, а помъдрял (виж интервюто). И достатъчно свеж, за да вди-га купя.

## Агалберт Зафиров:

# Ще помогна с опита си

*Отново сте в ЦСКА. Какво очаквате от това завръщане?*

Очаквам от ЦСКА шампионска титла и добро представяне в УЕФА.

*А за себе си? Поне до момента като че ли ви определят ролята на лидер в отбора?*

Не мисля, че това е правилната дума. Просто като по-опитен ще се опитам да помогна на отбора, за да можем да печелим всеки мач и да мислим само за шампионска титла.

*Това е поредното Ви завръщане в ЦСКА. Има няколко подобни случая с футболисти на ЦСКА, юноши на клуба, които през годините напускат клуба и се връщат отново. Защо вие напуснахте клуба през 2001 г.?*

Тогава Аспарух Никодимов не желаше да играя в неговия отбор и аз не намерих за необходимо да стоя в клуба като резерва. Затова отидох другаде да играя футбол, докато имам възможност. За мен е важна играта, а не да сега някъде, за да търкам пейката.

*Миналият сезон не завърши особено добре за ЦСКА. В края му имаше известно напрежение в клуба, между феновете и отбора. Имате ли обяснение за това, което се случи?*

Миналият сезон бях госта далеч от България и ЦСКА и знам нещата повърхностно. Но мисля, че станалото не е толкова фатално. Всички отбори минават през подобни периоди. Периоди на подмладяване, на налагане на нови футболисти. Миналият сезон е бил един по-тежък период за ЦСКА, но мисля, че вече е отминал. Повечето футболисти в тима играят вече за втората година заедно. Предполагам, че отборът ще набере сили и ще покаже своето лице през този сезон.

*Феновете от дълго време чакат успехи на европейско ниво. Вече го няма усещането, че отборът прави история...*

Не само феновете на ЦСКА, мисля, че всички в Бъл-

гария чакат някой от българските отбори да влезе в евротурнирите. Но на този етап това е много трудно. Нашето първенство е опорочено, има мачове, които са предварително предрешени. Самите футболисти явно не са подготвени за начина, по който се играе в Европа. Там се играе мач за мач с пълни сили. Когато нашите клубове излязат в Европа се сблъскват с друга действителност - там нито помагат съдиите, нито може да се очаква другият отбор да играе симулативно. Затова се стига до парадокса, че имаме силни отбори, но не можем да пробием в Европа, защото самите футболисти не са подготвени психически за битката.

*Можете ли да направите сравнение между последния отбор на ЦСКА, в който бяхте и сегашния? Какво е настроението, обстановката?*

Настроението е нормално, такова, каквото трябва да бъде в един колектив. Има дух за победа, желание. Тренира се сериозно. Това са нормални неща. В ЦСКА винаги е било така. Сега само изпълнителите са други.

*Можете ли да обещаете нещо на феновете за предстоящия сезон?*

За обещания не може да се говори. Ще търсим победата от всеки мач, това е най-важното, а останалото ще дойде само. Много е важно обаче да спечелим убедително първите четири-пет мача, за да придобие отборът самочувствие и настроение. За целия отбор подкрепата на феновете е много важна дори когато губим. В България футболът е госта изкривен и понякога не успяваш да победиш не защото не си играл добре, а например защото съдията е свирил против теб. Надявам се през тази година това да се промени, да няма корумпирани съдии и всички да гледат по различен начин на футбола.

*Как може да се случи това? Причината едва ли е само в съдиите. Процесът не е толкова едностранен. За да са корумпирани, има кой да им дава пари и т.н.*

Така е, всичко е свързано. През годините нещата са се наслаждали и се е стигнало до тук. Хората вече се отдръпнаха от футбола, има все по-малко хора по стадионите. А това не е добре за спорта. На футбола трябва да се гледа като на спорт, игра, в която можеш и да спечелиш, и да загубиш. Може би това е начинът да се оправят нещата в България.

Герасим Заков:

# Имам амбицията да стана титуляр

*Все по-често се дискутира правилно ли е протстъпването на футболисти от нашата школа за "обиграване" в други отбори. Понякога разбираме, че сме изпуснали някой добър футболист, когато той започва да се изявява в други отбори. Ти също мина по този път. Чувстваш ли се вече сигурен в ЦСКА?*

**Не.** За да си сигурен трябва да си водеща фигура в отбора и да вкарваш доста голове. Поне на моя пост това е най-важното. Трябва да допринасяш за успехите на отбора. Аз не съм утвърден титуляр и не мисля, че мога да съм сигурен за мястото си. Старая се с изяви-те си да го затвърждавам, но само тренировките могат да преценят.

*В мачовете, в които игра миналия сезон, се представи доста добре. Какви са амбициите ти за следващия, ако получиш шанс да играеш?*

Скоро ще навърша 20 години и нямам време за чакане. Просто да бъда в отбора не е достатъчно. Имам амбицията да стана титуляр. Не мисля, че ще съм притеснен, ако ми се даде възможност, и ще направя всичко възможно да се докажа.

*Конкуренцията за този пост в отбора е доста голяма...*

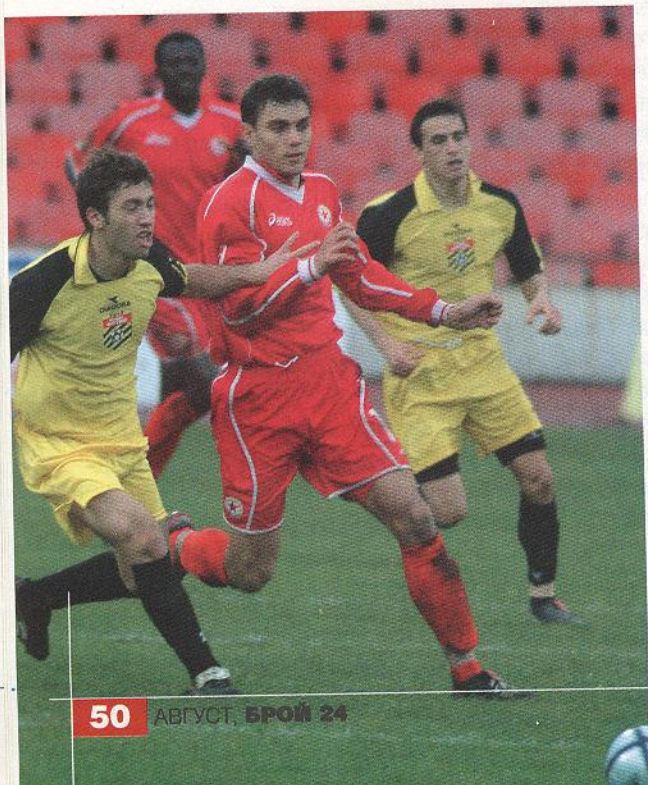
**Да,** така е. Но който покаже възможности, той ще играе. Поне досега е било така.

*Миналият сезон не завърши успешно за ЦСКА. Феновете също бяха много разочаровани, имаше напрежение между тях и футболистите...*

**Не** беше лесно... Както на феновете им е било тежко, така се чувствахме и ние. Завършихме годината без нито едно отличие, отпаднахме рано от УЕФА, загубихме финала за Купата нелепо, в първенството последните пет минути от мача с "Левски" се оказаха фатални, иначе до последно щяхме да се борим за титла... Никой не може да се чувства нормално след подобни загуби. Нямахме никакъв късмет през изминалия сезон. Раздавах се по време на целия мач, водих играта и накрая изпускаш една гузна и всичко се проваля. Това е абсолютен малшанс.

*Само на липса на късмет ли отдаваш всичко? Едно от основните твърдения беше, че ЦСКА е загубил сезона в последните 5 минути на всеки от важните мачове. Ти също го каза...*

**Имам** обяснение. Може би физическата подготовка не беше достатъчно добра и на





края малко не ни достигаше да запазим резултата. След подготовката, която имахме сега, се надявам следващия сезон да играем поне 95 минути на максимум, а не както през изминалия по 85.

*Получи № 9 за следващия сезон. Как се чувстваш с тази фланелка на гърба си?*

Гордея се, че ще нося фланелка с № 9. Това е много задължаващо. Ако носиш номера, който са носили толкова легенди в ЦСКА, трябва да показваш с изявите си, че го заслужаваш. Но както и девет, така и едно, а и всеки друг номер в ЦСКА означава същото. През ЦСКА са минали най-големите легенди на българския футбол и всеки един, който излезе с екип на ЦСКА независимо от номера, носи много голяма отговорност.

*Четох за един "спор" между теб и Хазуров за този номер?*

И аз четох за него. Това са пълни глупости. И двамата искахме № 9, а две деветки няма. Затова първоначално бяха решили никои да не играе с него, но после и двамата се съгласихме да се определи кой ще го носи чрез жребий.

*Всеобщото мнение е, че когато някой футболист излезе от школата на ЦСКА има по-голяма мотивация за игра, защото носи отбора в сърцето си. Съгласен ли си с това?*

Нормално е да е така. Няма начин 10 години да играеш в школата на ЦСКА, да очакваш всеки мач, да се радваш за всяка победа, да плачеш при загубите и да изпитваш към отбора същото, каквото някой дошъл от вън. Но това не означава, че един чужденец, например, прави по-малко за отбора от други или ако си излязъл от школата на ЦСКА трябва непременно да играеш за сметка на други. Всеки, който дойде в ЦСКА трябва да обича и уважава отбора и да дава всичко



от себе си за него.

*Смяташ ли, че сега се дава повече шанс на футболисти от школата да се докажат в клуба?*

Да, миналия сезон госта млади футболисти играхме - аз, Хазуров, Йосев, Олегов. Надявам се през този сезон също да е така. Мисля, че ако понатрупаме малко самочувствие в мачовете, бихме се справяли много добре.

*Прогнозата ти за следващия сезон?*

Уверен съм, че всички сме максимално мобилизирани за този сезон. Найясно сме, че миналият сезон не може да се причисли към успехите на клуба. Искаме максимално да подобрим играта си и съм сигурен, че успехите ще дойдат. Искаме да пробием в УЕФА, да си върнем титлата и да спечелим Купата.

*Всички това искаме ...*

Целите наистина са госта, но са постижими. Мисля, че минимумът е да прескочим групите в УЕФА и да вземем титлата.



# СПОРАЗУМ



През изминалия месец най-накрая Министерството на отбраната и футболен клуб ЦСКА стигнаха до решение за собствеността на спортните бази, които клубът използва. Всеобщото мнение е, че споразумението е крачка в положителна посока за клуба. А това безспорно е така, защото дори да не потече очакваният огромен поток инвестиции към трите спортни бази използвани от ЦСКА, те поне ще бъдат поддържани до нормално за България равнище, вместо вината за окаяното им състояние да се прехвърля от един на друг. Разбира се има хора, които се съмняват в афишираните добри намерения, защото сме свикнали в страната ни нищо да не става открито и без задна цел. Притесненията обаче, доколкото ги има, трябва да бъдат насочени към начина, по който ще се изпъл-

зват тези бази от тук нататък, а не към самия акт на апортирането им в ПФК ЦСКА АД.

"Това, което решихме с Министерството на отбраната е в полза и на нашия клуб, и на спорта въобще. Защото този модел, който министър Свинов възприе в нашите отношения, показва, че българското правителство вече има ясно добронамерено отношение към спорта. Освен конкретния случай с базите на ЦСКА смятам, че това е успех и за всички спортни клубове, защото ние създадохме прецедент, който може да се използва от тях. Това, което направихме с Министерство на отбраната, ще има глобален ефект върху българския спорт", такава е оценката, за постигнатото споразумение на изпълнителния директор на ЦСКА Лазар Василев.

## Протоколът

На 16 юли 2004 г. между Министерството на отбраната и ПФК ЦСКА АД се подписа двустранен протокол, според който "Министерство на отбраната се задължава да приеме и извърши необходимите правни действия с цел да

внесе като непарична вноска спортните имоти (стадион "Българска армия", тренировъчна база "Панчарево" и спортен комплекс "Червено знаме") в капитала на ПФК ЦСКА АД - София и срещу тях да запише акции от увеличението на капитала на ПФК ЦСКА АД на стой-

ност, равна на оценката на непаричната вноска, извършена по реда на чл. 72 и следващите от Търговския закон". По силата на същия протокол търговското дружество се "задължава да предприеме необходимите правни действия за увеличаване на капитала на дружес-

# нието



Снимка: Булфото

ството със стойността на непаричната вноска с предмет горепосочените имоти на МО."

Подписването на протокола е само първата стъпка от процеса на апортирането на спортните бази в капитала на спортния клуб. Първоначално специално създадена комисия под разпоредбите на МО трябва да подготви и докладва всички документи, свързани с включването на имотите в капитала на ПФК ЦСКА в срок до 15 септември. Процедурата трябва да премине през одобрение от Министерски съвет, защото стадион "Българска армия" е актуван като публична държавна собственост. Статутът му трябва да бъде променен в частна държавна собственост, за да може заедно с другите имоти, включени в споразумението след разрешение на правителствено ниво, да бъде апортиран във футболния клуб. Последната фаза е съдебното оформяне на апорта.

## Вариантите

Предварително са обсъждани и

други варианти за базите на клуба - продажба или дългосрочна концесия. Форматът с придобиване на акции от дружеството след внасяне на непарична вноска е бил възприет като най-подходящ и от двете страни. За ПФК ЦСКА АД вариантът е по-изгоден, защото сумата, която дружеството би дало за покупката, влиза в актива му и може да бъде реинвестирана в реконструкции на базите.

А какво печели Министерство на отбраната? Според Лазар Василев в отговора на този въпрос се състои коренната промяна в отношението на правителството към клуба и спорта въобще. "Вече 15 години този проблем не е бил решен. И прави чест на министър Свинаров, че се ангажира с него. От тези имоти не може да се спечели по друг начин. Не може да се възприеме от обществеността, че имотът, който е символ на ЦСКА като футболен и въобще като спортен клуб, може да има друго стопанисване и друго управление освен от

ЦСКА и съответните клубове. Абсурдно е да смятаме, че той може да бъде продаден на някой, за да построи офис сграда например. От друга страна поддържането на тези бази е много скъпо и държавата не може да си го позволи в този момент. Никои няма да спечели, ако те бъдат оставени да рухнат", добавя той.

Все още не е уточнен процентът, който ще придобие МО в замяна на земите и следователно не може да се говори за сума, с която ще бъде увеличен капиталът на дружеството. Изискването от страна на военното министерство е неговите акции да не представляват мажоритарен дял, защото управлението на футболен клуб не е сред присъщите му дейности. Най-подходящият вариант вероятно би бил 30%, но това ще бъде уточнено след оценяване на имотите.

## Стойността

В момента активите на МО, които футболният клуб ползва имат оценка, но за остойностяването на апортната вноска ще бъде направена нова. По закон оценката, при която апортът се включва в капитала на съответното дружество се извършва от вещи лица, назначени от съда. След оценката капиталът на дружеството ще бъде увеличен с нужната сума и ще бъде внесен като парична вноска от фондовите акционери. Рано е да се говори за стойността на имотите. "Оценката на един имот трябва да се прави съобразно неговата функция и неговото състояние. Ако трябва да се направи оценка на стадион "Българска армия", аз бих го оценил като разходи, свързани с неговото разрушаване и създаване на ново съоръжение, а не като актив", смята финансистът на ЦСКА. "В случая говорим за съоръжение, което винаги ще бъде за спортно ползване, което значи, че на него не може да се гледа като земя за строителство. Стадионът на ЦСКА не е няколко декара земя в Борисовата градина, където може да се построи друга сграда, да речем. Това е стадион "Българска армия"."



## Плановете

Очакванията са процедурата по внасянето на апортната вноска и увеличаването на капитала на дружеството да завърши в рамките на календарната 2004 г. След това ще се работи по варианти за обновяване на базите. Има различни възможности за източници на финансиране: фондове, по линията на УЕФА и ФИФА, банкови кредити, собствени средства или други финансови институции, които имат интерес от съвместни инвестиции във футболния клуб.

От гледна точка на размера на необходимите инвестиции първо

ще започне обновяването на тренировъчните бази - "Червено знаме" и Панчарево. Базата на ДЮШ има необходимост от подмяна на тревната настилка, подобряване на загражденията и цялостен ремонт на сградата. Повечето обекти се нуждаят веднага от основни ремонти, а други - от ново строителство. Плановете за Панчарево включват събаряне на съществуващите бунгала и построяване на тяхно място на компактен хотел с около 60-70 легла, предоставящ повече удобства. По този начин ще се освободи място и за допълнителни спортни площадки. Един от

възможните варианти на по-късен етап е и изкупуването на земите около базата и обособяването на още две игрища. От клуба се надяват на финансови постъпления от други футболни клубове, които имат интерес да провеждат подготовките си на базата на ЦСКА. "И сега има известен интерес от различни футболни клубове, но виждайки колко остаряла е базата, те деликатно обръщат глава и въобще не гледат офертата", казва Лазар Василев. Според него необходимите инвестиции за тези първи реконструкции са около 4-5 млн. лева и биха могли да бъдат направени в срок до 2 години след финализиране на процедурата по внасянето на апортната вноска от страна на Министерството на отбраната.

Не по този начин стоят нещата със

## стадион "Българска армия"

"Говоря много условно, но реконструкция на нещото, което е морално и физически износено, е безсмислена. Моето мнение, а и мнението на други специалисти е, че по-добрият вариант е построяването на нов стадион. Става въпрос за нова, модерна конструкция, в която пространствата под трибуните да бъдат използвани - за заведения, магазини, фитнес зали и т.н. Това обаче означава огромни инвестиции, които не са по силите на ЦСКА. Така че, ако приемем условно, че до 2 години можем да направим първите необходими реконструкции и обновяване на базите "Червено знаме" и Панчарево, в този период ще се правят планове за стадиона - ще търсим финансови партньори. Има програми и банки, които могат да съдействат и смятам, че това наистина ще стане, но в по-дългосрочен период", твърди Лазар Василев.

"Това, което се случи между ПФК ЦСКА АД и Министерство на отбраната, в известен смисъл влага ново значение в абревиатурата ЦСКА. Вече не сме Централен Спортен Клуб на Армията, а Централен Спортен Клуб на Алианса", обобщава с усмивка Лазар Василев.

# Стефан Орманджиев, председател на Надзорния съвет на ЦСКА

## една купа и една



Каква е вашата оценка за новите футболисти в отбора?

Мисля, че години наред в ЦСКА са правени доста скъпи селекции, а парите, които са давани са надвишавали многократно качеството на това, което е било купувано. Разбира се, има и изключения. В ЦСКА са привлечани и много добри футболисти.

Тази година в рамките на една разумна сума, която се предопределяше от постъпленията в клуба, бяха привлечени футболисти, които според мен са качествени. Те са национални състезатели в собствените си страни, наблюдавани са от нашите селекционери, при оценяването им се е търсило мнението на няколко специалисти от спортно-техническия щаб, а не субективната оценка на един единствен човек. Това, което видях от тях в първите мачове потвърждава тезата, че това е правилният начин на работа и привличане на нови състезатели в отбора.

В началото на трансферния период бяхме набелязали 10-12 имена, след подбора взехме трима нови футболисти и върнахме един бивш футболист на ЦСКА.

*Има две основни тенденции, които трябва да се отбележат в политиката на клуба и мисля, че и двете ще дадат положителен ефект върху отбора.*

От една страна запазахме основния състав на ЦСКА, добрите ни футболисти, националните състезатели, а това е много важно при обиграването на отбора. Един отбор се гради от футболисти, изиграли заедно поне 2-3 сезона. Втората тенденция е, че за първи път от много време насам, няколко от юношите на клуба са привлечени в мъжкия отбор. Възрастовата граница на отбора е доста ниска, което показва, че се стараем да градим перспективен отбор. Влагаме в отбора футболисти, без да вложим огромни инвестиции. Стремим се да създаваме футболисти, а това ще доведе до постъпления в клуба след време. Нещата са взаимно свързани - за да създадеш добър отбор, който да постига добри резултати, трябва да вложиш пари, а за да влагаш трябва да постигаш финансова изгода.

*Вероятно това означава, че всички юноши, които тренират с тима ще останат и за сезона и няма вариант, при който през оставащите 2 седмици от подготовката в Германия да бъдат преотстъпени на друг отбор, каквато обикновено е практиката?*

Подсещате ме за думата "преотстъпване", която описва практика, която според мен трябва да бъде прекратена в ЦСКА. Могат да бъдат преотстъпвани футболисти само, ако ЦСКА разполага с 3-4 отбора, което съвсем не е така. Преотстъпването не носи никаква финансова изгода на клуба, а и не дава никаква гаранция за развитието на тези футболисти, защото на тях никой не гледа като на своя собственост и следователно не инвестира в развитието им. По-добрият вариант е футболистите да бъдат отдавани под наем, което

съвет на ПФК ЦСКА АД:

# Итла не ме радват

от една страна носи финансова изгода на ЦСКА, а от друга клубът, който е заплатил за тях ги използва максимално. Мисля, че напред в българския футбол гумата "преотстъпване" ще бъде заменена с "отдаване под наем".

А конкретно на въпроса - отборът, който замина в Германия е отборът на ЦСКА за следващия сезон и всякакви размествания в него ще се отразят зле на играта.

*Казахте, че една от основните тенденции в политиката на клуба е запазването на основния състав за по-дълго време. Това цел ли беше или по-скоро нямаше подходящи оферти, каквото впечатление се създаде?*

Хората, които се занимават с футбол от много време, между които, мисля, че съм и аз, знаят, че за да създадеш силен отбор, трябва да запазиш едно основно ядро от футболисти, които да играят заедно няколко години. Българският национален отбор винаги е бил силен, когато в него е имало основно ядро от футболисти, например от ЦСКА, които са играли заедно дълго време. Текуществото на футболисти не води до добри резултати. Дори да събереш 11-те най-добри футболисти в света в един отбор за гаден мач, това не означава, че те ще играят добре. Трябва обиграване на отбора, научаване на начин на игра, на схема на игра. Всеки трябва да познава другия, да познава силните и слабите му страни. А това са неща, които се научават с времето, с много мачове.

Затова трябва да се играе един отбор и чак тогава могат да се чакат резултати. Практиката показва, че това е задължително условие за успех на един отбор.



*Текуществото на футболисти в ЦСКА през последните години е една от причините да не се постигнат добри резултати.*

Другото основно текущество е това при треньорите. Всичко е свързано - идва един треньор, прави селекция и подготовка, учи футболистите да играят по един начин, след шест месеца идва друг и всичко започва отначало. Затова треньорите и футболистите трябва да бъдат запазени за по-дълго време, за да изградят добър състав. Наистина, тези, които бъдат запазени, трябва да са и добри попадения, а не да стоят в отбора на всяка цена. Понякога това не се получава - има години, в които се-

лекцията не е добра или пък треньорът е допуснал грешки. Успехите, за съжаление, не идват. Тогава е най-трудно да бъде запазена политиката на клуба в това отношение, а тя е правилна.

*От всичко дотук излиза, че предстоящият сезон би трябвало да е големият сезон за ЦСКА?*

Да, точно така. За мен ще бъде огромно разочарование, ако през този сезон не постигнем максимални резултати. Нормалното е, по логиката, която следвахме досега, успехите да дойдат през този сезон.

Дългогодишните немислени харчове на пари за селекция, която не се е оказвала подходяща и непрекъснатите смени са допринесли за дестабилизацията на отбора и

дружеството. Бих казал, че в момента отборът се нуждае от още един или двама футболисти, за да може да бъде съвършен. Но за голямо съжаление ние нямаме финансовата възможност за това.

Това обаче не е оправдание. Казвам, че отборът няма да бъде съвършен, но той е добър отбор. Няма да приема никакви извинения нито от страна на спортно-техническото ръководство, нито от страна на самите футболисти, в случай че през този сезон не се постигнат максимални резултати. Всички са обезпечени финансово, според мен в отбора са оставени най-добрите футболисти, треньорът е амбициран да докаже себе си и не може да има извинение, тъй като сам е направил селекцията и подготовката.

*Това означава, че изхождаме от позицията, че политиката на клуба е правилна. Т.е. ако в края на сезона ЦСКА не постигне очакваните резултати, въпреки всеобщите надежди, вината ще бъде в спортно-техническото ръководство или във футболистите, а не генерална, в политиката на клуба?*

Важно е да се разбере следното - когато казваме максимум резултати, трябва да уточним какво означава това. За ЦСКА това означава спечелване на Купата на страната, шампионска титла и близане в групите на УЕФА. Но за да разбере дали този отбор е готов за това, трябва да го види в игрови план. Аз все още не съм убеден, че ние имаме най-добрите футболисти в България. Не знам дали те са по-добри от селекциите на другите отбори и най-вече на преките ни съперници. Понякога и с добър треньор и с добра политика, ако футболистите не са от това качество, което имат други отбори, не могат да бъдат постигнати очакваните резултати. Не мога да искам максимални резултати от ЦСКА, ако започваме от по-ниско ниво спрямо Литекс, Левски, Локомотив (Пг) или Славия. През изминалия сезон ние не показаме добра игра срещу никой от основните ни конкуренти. Не мога да кажа дали искам от отбора нещо, което той може да направи или

това, което искам е непосилно за него. Трябва да сравня нашия отбор с другите, но това може да стане само в мачове.

*Запазваме си правото да Ви попитаме отново за мнението Ви след един месец. За да приключим темата със селекцията - Вие я определяте като добра сама по себе си или като добра, според съществуващите реалности и бюджета на клуба?*

Селекцията е добра спрямо съществуващите реалности в клуба. Ако говорим за добра селекция сама по себе си, бих посочил няколко световно известни футболисти, които искам да привлеча в ЦСКА.

*За да твърдя, че ЦСКА има необходимите футболисти, той трябва да има в състава си поне осем национални състезатели, играещи в националната гарнитура на страната, която представляват.*

В момента ЦСКА разполага с трима. Когато имаме тези осем състезатели, ще кажа че ЦСКА е силен отбор за България и за УЕФА.

Тук трябва да отбележим, че когато говорим за резултати във футбола са много важни и другите фактори - съдии и футболен шанс. Това също са изключително важни неща, които не зависят нито от селекцията, нито от подготовката, нито от ръководството на ЦСКА. Това са външни фактори - намесата на съдията и намесата на Господ. Без тях нищо не може да стане. А когато не са в твоя полза дори не си виновен.

*Можем ли да определим на този етап минимума, който можем да очакваме, ако приемем, че тези фактори не са в наша полза?*

Мисля, че сме постигнали много повече от минимума. Селекцията ни е на ниво над средното, в отбора се работи много сериозно. Това, което искаме е футболистите да играят на границата на своите възможности и да показват нужната дисциплина и тогава ще имаме резултати. Те имат зад гърба си една страхотна публика, нещо, което е константа за ЦСКА, а вече е изпълнено и условието за собствеността на стадион "Българска ар-

мия" и другите бази. Всички фактори за постигане на добри резултати са налице.

*Да се върнем в края на миналия сезон. Липсата на успехи провокира известно напрежение между феновете, футболистите и ръководството на клуба. От дистанцията на времето имате ли обяснение за случилото се? И за реакцията на публиката, и за липсата на успехи?*

За мен нямаше нищо неочаквано в тази ситуация. Аз съм човек реалист. Очаквах феновете да бъдат доволни, ако бяхме вкарали две дузпи повече през сезона. Тогава те щяха да имат отбор носител на Купата и отбор, който е шампион, без ЦСКА да е показал по-добра игра от останалите. Бях готов и за другия вариант. Ако се случи реалното, т.е. не спечелим шампионата или загубим купата, било поради липса на спортен шанс или треньорски грешки, ние да бъдем тотално оплутни.

Повечето хора, привърженици на ЦСКА не гледат комплексно на проблемите, тях ги интересува, защо отборът им не печели, не се интересуват дали има проблеми вътре в тима, дали има контузени футболисти, дали някои не са играли симулативно, дали треньорът е направил грешка или пък просто на отбора му липсва късмет. Те не се интересуват от тези странични фактори, и това е напълно нормално.

*Феновете се радват, когато отборът им побеждава, и са недоволни, когато губи.*

Много важно е в тези моменти да има хора, които да са трезво мислещи и да не се подават на емоции, да не се страхуват или да се крият. Те трябва да могат да удържат на натиска и да продължат да следват политиката на клуба. Да продължат да управляват кораба, образно казано, защото противното е в полза на враговете му. Това е най-трудният момент за ръководството на един клуб. Ако си решил да постигнеш целите си, трябва да преминеш през тези об-

ръчи на ада. Ако спечелиш една купа, всички са щастливи и никои дори не се сеца за ръководството на клуба. Аз знам, че ако клубът има успехи, ще бъде забравен, а ако губи ще бъде виновен. Това е основното верую в моята работа. Ако не го приемах, отдавна да съм се отказал да работя във футбола.

*Значи приемате, че неуспехите на ЦСКА през изминалия сезон се дължат на слабата игра?*

ЦСКА винаги може да постига успехи или да не постига успехи. Това е нещо нормално във футбола. Напрежението в един клуб съответства на резултатите. Но това

са две различни неща. Това, което казвах е, че не трябва да се влияем от реакцията на публиката, защото тя може да ни подведе. Както може да ни накара да си мислим, че сме велик отбор, а ЦСКА всъщност да е слаб отбор, така може да каже, че всички са за смяна, а да се окаже, че никои не трябва да се сменя. Затова нещата трябва да се решават от специалистите.

*Как разбираме дали политиката е била правилна? Кога идва времето, когато се тегли чертата и се преценява кое е било правилно и кое не?*

Времето за оценка идва след приключването на поредица от събития. Предишната година аз бях

шампион и тогава нямаше лозунги против мен, сега не станахме шампиони и те се появиха веднага. Пламен Марков например беше най-добрият треньор, когато ни класира на европейското първенство, а един месец след това казахме, че не става за треньор. Това не са правилните критерии.

**Моментът за равностетка може да дойде по всяко време. Но нека тя да бъде направена от специалисти.**

Например миналата година, независимо, че станахме шампиони, аз казах, че отборът ни не стои на терена така, както искам да го виждам. Това не е само моя мнение, аз споделях мнението на много хора. Около ЦСКА има големи специалисти, хора, с които можем да се съветваме. И аз, и собственикът на клуба се срещаме с тези хора и искаме мнението им. За нас тяхната оценка е най-важната.

*В някои интервюта в края на миналия сезон г-н Спасов изрази мнение, че шампионската титла на ЦСКА през 2003 г. не е съвсем реална. Това, което казахте означава ли, че споделяте неговото мнение?*

Не може да се каже нереална като резултати, защото ЦСКА показа някои много добри игри. Може би е искал да каже нереална, защото се видяха много слабости в отбора. Ние спечелихме шампионската титла и хората останаха с впечатлението, че ЦСКА е един тим, който многократно превъзхожда останалите, а това не беше така. Предполагам, че неговото изказване е било насочено именно към това, че сме станали шампиони, без да превъзхождаме останалите отбори. Ние имахме много силна есен с много силни мачове, но през пролетта всичко се промени и не стояхме добре в повечето мачове.

*За Вас се смята, че сте барометър за това, което се случва и ще се случи с отбора, че знаете нещата предварително. Преди финала за Купата на България имахте изказване в медиите, което гласеше, че спечелването на Купата не е най-важното за ЦСКА, че градим отбор за следва-*



щи години. Много хора приеха това изказване като отбой, като сигнал, че мачът е решен предварително.

Да, наистина така казах. Казах го, защото съм човек, който гледа в перспектива. Ако един военачалник води война и за да спечели някоя много важна битка, загуби войската си, то от това няма никаква полза. Аз отделям по-важните от по-маловажните неща.

*За мен ЦСКА да има бъдеще и да наложи хегемония в България е много по-важно от всичко друго.*

Ако загубим една купа, а след това спечелим пет е много по-добре от това да спечелим една купа сега, независимо колко ни е необходимо, но да загубим пет после. ЦСКА трябва да има отбор, който да играе добре. Аз не омаловажих по никакъв начин самия мач за Купата, но казах, че не трябва да правим от един мач, една купа или един гол, генерални изводи за отбора. Не трябва само в едно събитие да виждаме спасение за отбора или трагедия. Моята цел е да има един силен ЦСКА, който да може да печели постъпления за клуба, да има играчи в националния отбор на страната, а това не минава през една спечелена на всяка цена купа.

Казах го, защото хората се настроиха истерично към гадена цел. Мнението, че непременно трябва да спечелим купата, е ненормална предпоставка за отбора, когато отива на мач. Когато аз отивам на мач и като съдия, и като футболист, и като ръководител, знам, че има три възможности - мога да спечеля, мога да завърша наравно и мога да го загубя. И съм готов и за трите възможности. Нашата публика също трябва да приеме тези три възможности.

Силата на спортиста е, когато загуби едно състезание, първо - да поздравя противника, второ - да поздравя публиката, защото уважава себе си, трето - да се разплаче от мъка и четвърто - на другия ден да отиде на тренировки, и да се готви за следващото състезание. Ако се скриеш след загуба, за-



ровиш си главата в пясъка, значи не си спортист.

*Като председател на Надзорния съвет на ЦСКА сте човек, който изразява политиката на клуба. От разговора дотук останах с впечатлението, че говорим за дългосрочни планове, за изграждането на един силен отбор ...*

Не съм казал силен, казах добър. Да играе добър футбол, да се бори винаги да е между първите, да стига до финал за Купата, да влезе в групите на УЕФА, да изгради собствени футболисти, които не са му стрували пари, да ги продаде скъпо, да създаде национални състезатели, да играе футбол, който се харесва на публиката - това означава добър отбор.

*Няма ли поне да помечтаем за нещо повече?*

*Аз не мечтая, само казвам, че е задължително ЦСКА да става шампион.*

Това е задължение. Големите спортисти, освен нещата, които из-

броих, трябва да мислят винаги и само за победа. Това е психика - мислиш непрекъснато за първо място, но трябва да си готов и да загубиш. Това са големите спортисти - бориш се до край, стискаш зъби, за да си пръв, да си победител. Това е веруюто на ЦСКА. Но трябва да си готов и за другото, а ние сме свикнали да мислим, че винаги сме първи и не можем да загубим мача.

*Напоследък, като че ли не сме чак толкова често първи ...*

Бяхме първи миналата година, много бързо го забравихме.

*Но преди това много дълго време не бяхме.*

Но сме били първи и девет години поред ... Дълго можем да спорим така. Искам много ясно да заявя, че като председател на Надзорния съвет на ЦСКА моята цел е да наложа хегемонията на ЦСКА в България. Ще върна на ЦСКА чувството на непобедимост. Но за това ще е нужно време. Една купа и една титла не ме радват, нужно е много повече.



# Футболното насилие

Футболното хулиганство е широко застъпена тема в медиите. С представители на пресата на всеки мач в страната, шансовете да бъде незабелязана някоя история са малки. Всяко едно нарушение, извършено на стадионите, е заснето от телевизионни камери. Всъщност от 60-те години насам журналистите присъстват на футболните мачове не само заради самата игра, а за да докладват за поведението на публиката. Например английските таблоиди имат доста агресивен подход за отразяване на футболното насилие със заглавия като: "Смажете тези убийци" и "Безумни идиоти" (Сън), "Боклуци! Животни!" (Дейли Мирър). Откритото осъждане на хулиганите в медиите е нормално. Но има спорове дали този сензационен начин на отразяване на футболното насилие не го популяризира повече, отколкото е необходимо и дали отразяването на този проблем е обективно, а не в известна степен преувеличено. За първи път този проблем е обсъждан през 1978 г. в Доклада за обществените безредици на спортни събития, създаден от Съвета по спортни въпроси и Съвета за социални изследвания. Някои критици дори твърдят, че отразяването на хулиганството от медиите, всъщност е допринесло за разрастването на проблема.

## История

Специални журналистически кабинети бяха поставени за първи път на футболни мачове през 1890 г., въпреки че репортажите от футболни мачове датират много преди това. Изследванията на Мърфи, Дънинг и Уилямс показват, че насилието е било постоянно явление по мачове още преди Първата Световна Война и отразяването му във вест-



ниците е било нещо нормално. Въпреки това, стилът на отразяване на новините е бил много по-различен от този днес.

Повечето репортажи преди Първата Световна Война са правени в доста въздържан стил. Статиите са били малки и изпълнени с много факти, често са били поставени в рубрики, напр. "Новини от Футболната асоциация".

*"Лаубро имаха добър стил на игра, а Гейнсбро успяха да спасят няколко опасни атаки с изключителен маниер, но накрая резултатът беше 0:0."*

*Отсъжданията на съдията предизвикаха голямо недоволство, особено отмененият гол на Лаубро през първата половина на мача. След края на мача реферът не беше посрещнат добре от част от публиката, която го блъскаше и се твърдеше, че го е ударила."*

Трудно е да си представим, че в днешно време може да се направи репортаж за такова събитие, написан без всякаква загриженост и безпристрастност.

През годините след войната

стилът на репортажите започва да се променя. Тъй като рекламите заемат все повече място във вестниците, се търси значимостта в информацията, която се публикува. Интересно е да се отбележи, че във всички изследвания се повдига въпроса дали пресата по това време е съдействала (съзнателно или не) за изграждане на мнението, че футболната публика е станала по-порядъчна и дисциплинирана, или просто журналистите не са описвали инцидентите, които са се случвали по стадионите. В същото време в репортажите започва да се появява загриженост и осъдително отношение към подобни прояви.

Тази тенденция продължава около едно десетилетие или поне в годините след Първата Световна Война. Често този период е определен като разцветът на футбола: времето на големите, ентузиазирани, но порядъчни футболни тълпи. Един от големите изследователи на този проблем, Мърфи, твърди, че тази представа не отговаря на истината. Според него може да се твърди, че инцидентите и без-

# пресата

## на Великобритания

рецидите са били по-малко в сравнение с други години, но тези, които са се случвали, не са били отразявани в пресата.

Корените на днешния стил на отразяване на футболното насилие могат да се проследят чак от 50-те години. Във времето, когато е бил широко разпространен страхът от нарастващото насилие сред непълнолетните, пресата започва да публикува все повече статии от такова естество, а футболните мачове са едно от местата, където е възможно да бъдат забелязани подобни инциденти. Въпреки, че много изследвания все още се опитват да омаловажат ролята на медиите, основата на интересуващия ни проблем беше поставена, когато репортажите започнаха основно да се фокусират върху малцинството от фенове, наречено футболни хулигани.

Към средата на 60-те години, с приближаването на Световното първенство, което трябваше да се проведе в Англия, пресата беше залята от предупреждения за това, че хулиганите могат да съсипеят турнира. Световното първенство мина без инциденти, но паниката около хулиганството, свързано с футбола нарастваше.

През 70-те години започнаха призови за по-сериозни действия срещу нарушителите, като това стана постоянна тема за таблоидите със заглавия като: "Смажете тези убийци" (Сън, 4 октомври 1976), "Удариш ли, ще бъдеш ударен" (Дейли Експрес, 25 ноември 1976), "Затворете животните" (Дейли Мирър, 21 април 1976) и "Нака-

жете ги" (Дейли Мирър, 30 август 1976).

През 80-те години английските власти обърнаха внимание на тези искания, защото след трагедията на Хейзъл през 1985, таблоидите се оказаха пророци.

### Теория

Основните научни трудове, които се занимават с отразяването на футболното хулиганство в пресата, са тези на Стюарт Хол от 70-те години и Патрик Мърфи и неговите колеги в Лестър от 80-те.

В своя труд "Отношението към футболното хулиганство в пресата", Стюарт Хол установява закономерност, която нарича спираловидното разширяване, чрез което преувеличаването на даден проблем може да го влоши:

"Ако голяма част от обществото започне да вярва, че феноменът е застрашителен и продължава да нараства, това може да доведе до паника. Този аргумент често е в полза на мнението, че трябва да се налага по-строг контрол върху проявите на футболно насилие. По-

строгият контрол създава повече конфликти, в които взимат участие все повече хора. Конфликтът през следващата седмица ще бъде по-страшен и по-масабен, общественото мнение ще надигне по-висок глас за ограничаване на подобни прояви, а по-следващата седмица ..."

Този спираловиден ефект, казва Хол, е очевиден още през 60-те години на миналия век. Въздействието на пресата върху общественото мнение заема централно място в неговата теория. Това заключение е подкрепено и от Патрик Мърфи и неговите колеги. Те смятат, че пресата е спомогнала за формата, която е придобило футболното хулиганство през 60-те, т.е. "непрестанни конфликти между враждуващи групировки".

Те дават за пример опитите за "предсказване" на събития от страна на медиите, които често водят до истински конфликти. През 1967 например, фен на Челси се яви в съда, обвинен, че е имал в себе си хладно оръжие, а той в своя защита отговори: "Прочетох в един вестник, че ще имаме неприятно-



сти с феновете на Уест Хем".

Този начин на писане е най-очевиден, когато Англия участва в международни турнири. По време на подготовката за Световното първенство в Италия през 1990, английската преса излезе със ожесточени предупреждения за предстоящи насилия. Вестник "Сън" цитира анонимни английски фенове, които казват, че ще има: "...кървава баня - някой ще бъде убит" (31 май 1990), докато "Дейли Мирър" твърди, че италианците се запасяват с ножове за посещението на англичаните, които били готови "да причинят безредие" на полуострова (27 май 1990). Според друг от изследователите на проблема Джон Уилямс "чрез определянето на футболните мачове като арена на побоища и агресивно поведение, медиите, особено местните таблоиди, в даден момент играят важна роля в стимулирането и оформянето на футболното хулиганство".

Търсенето на причините за появата и развитието на футболното хулиганство, изследването му като социален феномен, естествено не носи водещи и сензационни заглавия. Затова подобни обяснения или поне опити за обяснения не присъстват в публикуваните репортажи. Както Хол отбелязва: "Ако изведем насилието от неговия обществен контекст, това, което ще остане са само жестоките заглавия." Всъщност, обясненията, които ни дава пресата целят единствено да определят насилието като неразумно, глупаво и животинско. Ето два лийда от английската преса: "Бунт! Феновете са животни" (Съндай Пийпъл, 29 август 1975) и "Боклуци! Животни!" (Дейли Мирър, 21 април 1975). По този начин медиите имат огромната заслуга за изграждането на общественото мнение, че футболния хулиган е нещо средно между неандерталец и Конан Варварина. От една страна по този начин общественото мнение влияе върху властите за вземане на мерки за ограничаване на тези прояви, което е положително. От друга страна обаче, липсата на обяснение, на логична причина за появата на наси-

лие, води до заключението че срещу него може да се използва само сила. А този метод, като че ли не само не е доказал ефикасността си за ограничаване на футболното хулиганство, но има съмнения, че усилва ответната реакция.

Често медиите са инициатори на "наказания" за футболни хулигани, които граничат с лудостта. Една от тези идеи е "хулиганите да бъдат събирани заедно всяка в събота и да бъдат показвани на хората в някое публично място на града... Така, че всички да могат да ги видят такива каквито са - безумни идиоти, които нямат никакво уважение към собствеността на другите хора. Трябва да ги третираме като животни, защото тяхното държане доказва, че са точно такива." (Дейли Мирър, 4 април 1977г.).

В контраст с тези изисквания за наказания медиите задават и начини за прослава на хулиганството. Тук действа принципът - лоша слава също е слава. Показателни са честите публикации в различни печатни медии на класации на "най-лошите" агитки във Висшата лига.

Често пресата е критикувана за отношението ѝ към междуна-



родните мачове на националния отбор. Честите сравнения на футболните мачове с войни и използването на каламбури (особено преди мачове Англия - Германия) също е една от причините за покачване на напрежението.

Това, което е ясно, е че в медиите съществуват двойни стандарти. От една страна те са готови да заклеят действията на футболните хулигани, а в същото време окуражават шовинизма и омразата към другите националности. Изследването на Блейн и О'Донъл, включващо около 3,000 репортажи от вестници от 10 различни държави, отразяващи Световното първенство през 1990, заключава, че: "Никъде другаде в Европа не съществува такава омраза към чужденците, както в английската преса".

*Текстът е подготвен по материали от изследване на Амстердамската група на Център за изследване на социални проблеми (SIRC).*

Страниците подготви: Ралица МУТАФИЙЕВА

**СОФСАРАВКА®**  
 ВЕЧЕ И ЗА АБОНАТИТЕ НА

**Mtel 12 900**

**12 900 GloBul**



Списание ЦСКА продължава рубриката за медийни текстове, чиято основна теза е глупостта, оцветена в синьо-жълто.

# напрежение до края

**СТАРА ЗАГОРА.** И след последния съдийски сигнал, домакините не вярваха, че са постигнали една важна победа. Това беше, защото срещу себе си имаха противник, който респектиреше и всеки момент можеше да промени развоя на мача в своя полза. Безспорно Аспарухов, зорко пазен от Иванов, създаде много заплахи, които обаче не намираха очертанията на вратата. В 15 мин. той показа как се прави красив гол - пое една топка от въздуха и я заби в мрежата на изненадания Кръстев. И след гола играта не се оживи. Голямата горещина, задухата изцеждаха силите на играчите. Бавната игра, наложена от "сините", скова домакините, които не бяха в състояние да наложат своя бърз маниер на игра. Едва в 30 мин. Жеков, също зорко пазен, пое една поднесена му от Вуцов топка и от 3-4 м. изравни - 1:1. Няколко минути по-късно от фаул Жеков едва не покачи резултата, но Михайлов с вешина спаси.

И през второто полувреме играта не измени своя характер. По-организиран бяха "сините", но Жеков със самостоятелен рейд покачи на 2:1. Прелом не се получи. Опасности често надвисваха над вратата на Кръстев и изравняването се очакваше всеки момент. Бранителите на домакините грешеха, а и умората вече си

**"Берое":** Кръстев, Вълков, Тодоров, Вълчев, Иванов, Стоянов (40-Киров), Димитров, Янчовски, Жеков, Петков, Белчев.

**"Левски":** Михайлов, Пешев, Вуцов (46-Георгиев), Здравков, Ивков, Аладжов, Веселинов, Соколов, Аспарухов, Манолов, Кирилов.

**Голмайстори:** 0:1 Аспарухов (15), 1:1 Жеков (30), 2:1 Жеков (50), 3:1 Жеков (73 - от дузна).

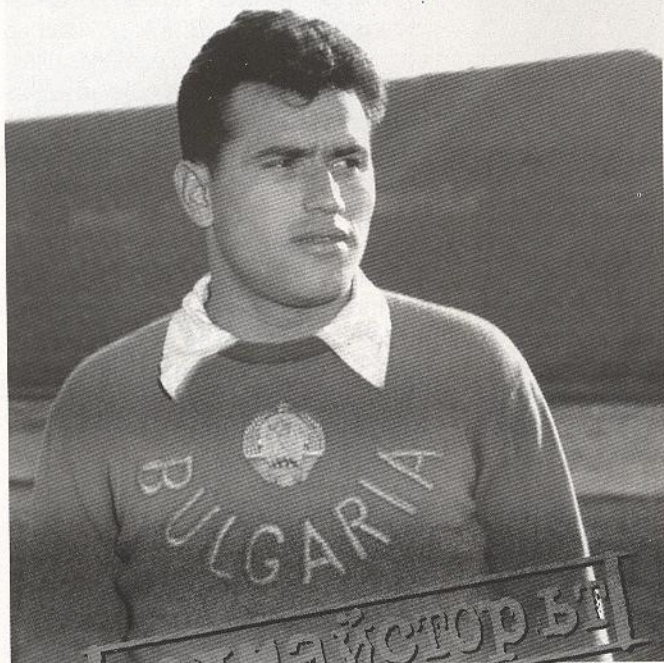
**Съдия:** - М.Чуков; Грагски стадион - 30 000 зрители.

казваше гумата. Я. Димитров игра посредствено и напълно се обезличи в хода на играта. Той направи непротисти пропуски. Това даде своето отражение. Но когато веднъж реши да покаже своята бързина, бе съборен в наказателното поле и съдията Чуков посочи бялата точка. Жеков от дузна покачи на 3:1. Последваха отново стълкновения в подстъпите към вратата на домакините, но неточности не позволиха резултатът да се промени.

След 1:1 в София, "Берое" с това 3:1 отиде достойно на финала.

*Ис. Синтов, вестник "Народен спорт", 23 май 1968г.*

*Поради големият читателски интерес към публикуваната в тази рубрика статия в бр. 23 на сп. ЦСКА - "България победи Турция с 4:1", списанието публикува допълнителна информация за отбелязалия три гола Спиро Дебърски:*



ГОЛМАЙСТОРОУ

Спиро Дебърски е роден на 8 декември 1933 г. Той е продукт на известната школа на Пирин (Благодеевград), където е съотборник с бъдещата звезда на ЦСКА Никола Ковачев - Тулата. Най-силните години на Дебърски преминават в Локо (Сф), където става шампион през 1964 г. По това време гвата аса на Локомотив са Дебърски и Котков. Спиро Дебърски играеше като ляво крило и беше един от най-бързите футболисти в България. Една от закачките по това време е, че домакините на столичните железничари са осигурявали за него по няколко чифта гащета преди мач, защото противниковите защитници са могли да го спрат само, ако успеят да го групнат за шортите. Спиро Дебърски има 275 мача и 82 гола в "А" група и 24 мача и 8 гола за националния отбор. След края на кариерата си като футболист е треньор в Пирин, Янтра, Розова долина и Неа Саламина, Кипър.



ОБЕЗЛИЧЕНИУ

# преглед на европейски елит в София

80-82

## Валентин Василев

Когато дойде 1980 г., ЦСКА се отдалечи на седем години от последната си европейска победа (над Аякс през 1973) и на четири от последната титла. Въпреки това червените имаха поводи за оптимизъм. Едно ядро от, до вчера млади, играчи беше достигнало своята зрелост. Млади бяха и треньорите, но Аспарух Никодимов и Димитър Пенев, с опита си като футболисти и със силата на своите характери, водеха Георги Велинов, Георги Димитров, Пламен Марков, Цве-

тан Йончев, Спас Джевизов, Марио Вълков и целия отбор към нова шампионска титла. Шеф на отбора беше покойният Никола Миланов - Чопъра. Беше създадена организация, в която всеки знаеше мястото и задълженията си. В предните, макар и безрезултатни години, агитката на ЦСКА стана още по-силна. Благодарение на един музикален наш привърженик, известен с прякора Паганини, сектор "Г" запя много нови песни.

ЦСКА беше готов за нови победи и това се видя още в пролетния мач с отбора от Герена. Те по-

ведоха с 1:0, но армейците отвърнаха с три гола - два на Джевизов и един на Марио Вълков. Една изпусната от Иван Методиев гузна, когато ЦСКА водеше с 3:1 и играеше с човек повече, ни лиши от разгромна победа, но и при резултат 3:2 ние бяхме доволни от играта. ЦСКА имаше пълно физическо, техническо и тактическо превъзходство над ръководения от Иван Вуцов тим. В крайна сметка основният конкурент се оказа Славия, но титлата беше червена.

През лятото се появиха надежди, че Раги Здравков и Стойчо Младенов, които предната година бяха лишени от право да играят и да тренират футбол, заради желанието си да бъдат в ЦСКА, до края на годината могат да бъдат "помилвани". Раги и Стойчо все още не можеха да се включат в отбора, но ЦСКА взе трима нови играчи - Ружди Керимов, Кольо Велков и Гошо Илиев. На някои това се виждаше малко, дори заради Велков, треньорът Никодимов беше подложен на критики от част от публиката. След една контрола срещу Миньор в София, някои от привържениците на ЦСКА приеха загубата с 1:4 като крах, въпреки липсата на повечето основни играчи. Всъщност причината за загубата беше 20-километровият крос проведен в деня на мача. Оптимизмът и усещането за предстоящи победи се завърнаха след един любопитен турнир, организиран от БОК по случай преминаването на олим-



ЦСКА „Септемврийско знаме“ - шампион и носител на купата на България за 1981 г.



Георги Димитров - Джеки



Цветан Йончев и Стойчо Младенов

пийския огън през България. В турнира, който се проведе на 26 юни 1980 г., взеха участие отборите на ЦСКА, Левски-Спартак, Славия и Академик (Сф). След като пред 70 000 души борецът Петър Киров запали олимпийския огън в специален жертвеник, се състояха двата полуфинални мача. Те се играха в две полувремени по 20 минути. ЦСКА завърши наравно - 0:0 с Академик в редовното време и победи след изпълнение на дузпи. Победната дузпа беше реализирана от вратаря Джони

Велинов. На финала ЦСКА игра с обора на кв. Погуяне в две полувремени от по 25 минути. Победихме с 1:0 след гол от пряк свободен удар на Спас Джевизов в 9-та минута. Червените показаха добра игра и в двата мача, като на публиката се понравиха и двамата нови футболисти - Керимов и Илиев.

През август 1980 г. ЦСКА игра на турнир в Магрид, в който всички мачове завършиха наравно и бяха решени след дузпи. Класирането в турнира беше Атлетико (М), Аякс, ЦСКА, Порту Алегре (Бразилия). Резултатите, които постигна ЦСКА бяха 1:1 с Атлетико и 2:2 с Порту Алегре.

Още в първите шампионатни мачове армейците показаха отлична игра. Изненадващо добро впечатление направи привлечението от Етър лъв полузащитник Никола Велков. След пет поредни шампионатни победи на 17 август 1980 г. дойде мачът с английския Нотингам. Англичаните бяха спечелили втора поредна европейска шампионска титла преди няколко месеца. Треньорът им Браян Клъф не криеше амбицията си за продължителна хегемония на Нотингам на Стария континент. В София обаче Йончев и Джевизов надиграха категорично Вив Андерсън и Лари Лоуд, а Георги Илиев обезличи Гари Бъртълс. ЦСКА създаде многобройни опасности, но вкара само един гол чрез Йончев, заради отличната игра на вратаря Шилтън. Англичаните създадоха

само една опасност, при която Робертсън удари страничния стълб. Европейските шампиони бяха изнервени. Джон Робертсън показа среден пръст на публиката след мача, а Браян Клъф изпрати на пресконференцията след срещата своя помощник.

В шампионатния мач преди реванша на "Сити Граунд" ЦСКА срещна отбора на Локо София. "Железничарите" извадиха теслите с пълна сила. Динко Димитров получи тежка контузия. На път да го последва беше и Керимов. Притеснен от ритниците в глезените на Ружди, Паро Никодимов го смени и това се оказа печеливш ход. Защото в 33-та минута на реванша в Англия точно Керимов матира Питър Шилтън. ЦСКА победи с 1:0 след като надигра напълно европейския шампион на неговия терен. По време на мача българските армейци получиха подкрепа освен от малката българска агитка и от агитката на Лестър. В този мач особено се отличи Геле Рангелов. Гелето игра на "Сити Граунд" няколко дни след като погребва баща си, а и с неотшумяла още контузия. Въпреки това той беше истински лъв в нашата защита - англичаните нямаха дори едно положение като в София. След мача президентът на Нотингам поднесе съл венец на Рангелов с думите: "Поднеси го на гроба на баща си". На другия ден в "Ивнинг пост" писа: "Не виждаме защо ЦСКА да не бъде новият европейски шампион. Не защото победи Нотингам, а защото показа игра, с която може да надгледее над всеки".

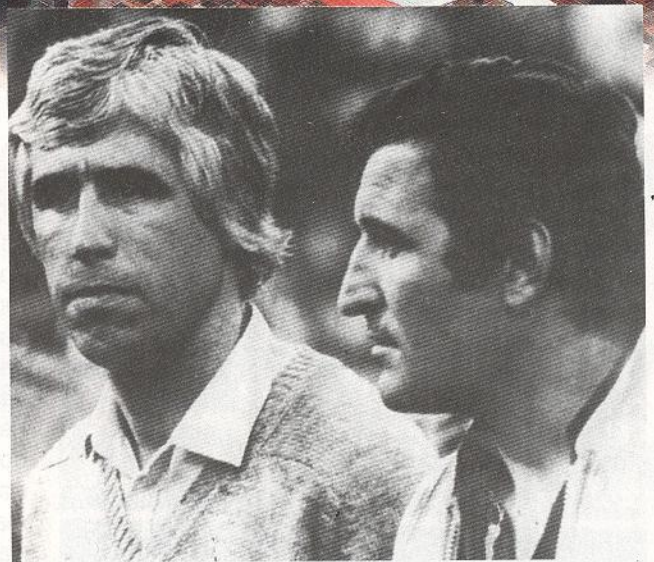
В същото време на Герена имаше тревога. Верни на подгуенските идеи, журналистите атакуваха треньора Никодимов, тъй като не си бил взел държавния изпит по марксизъм-ленинизъм във ВИФ. Последва искане за дузпа в полза на Левски срещу ЦСКА. Журналистите, които поставиха този въпрос не се съобразиха дори с видеозаписа, с аргумента, че според УЕФА

той нямал значение. Значение изглежда имаше само желанието на "сините" журналисти. Ради Здравков и Стойчо Младенов пък, бяха обвинени, че са във форма веднага след опростяване на наказанието им в мача срещу полския шампион Шомбиерки, което подсказвало, че са тренирали предварително. Поляците бяха прегазени с 4:0 и 1:0, а съзнанието на разтревоженото "синьо" войнство се успокои, чак след като националният отбор на България (с 9 души от ЦСКА) загуби с 3:1 от ФРГ.

В интерес на истината в края на есенния полусезон в отбора се почувства известна умора. Зимната подготовка не донесе необходимата свежест и логично загубихме от Ливърпул на четвъртфинала с 1:5 и 0:1. За голямата загуба в Англия повлия и нападателната игра на ЦСКА - нещо, което тогава никои не си позволяваше на "Анфийлд". По това време като че ли се появиха първите пукнатини в отношенията между административното и спортно-техническото ръководство. Но ЦСКА беше много силен и спечели както шампионата така и първата Купа на България. Във финалната четворка в първия турнир за Купата на България (1981 г.) победихме левскарите с 1:0, след гол на Стойчо Младенов и те не можеха

да вземат дори калъфката - тя остана за Тракия (Пг).

За есента в ЦСКА се подготвяше нов щурм в турнира за Купата на европейските шампиони, а на Герена отново беше тревожно. В първия кръг на шампионския турнир ЦСКА имаше силен противник - испанският шампион Реал (Сосиегат). В неговия състав играеха редица испански национали: Арконаго, Алонсо, Самрустеги, Загора, Уралге. С тези футболисти Испания се готвеше да атакува световната титла на Мондиала, на който бе домакин през 1982 г. Освен това до тогава български отбор не беше отстранявал испанци, въпреки победите на ЦСКА в редица приятелски мачове. Всичко това сякаш определяше Реал като фаворит. Освен това няколко дни преди домакинството на Реал, ЦСКА трябваше да се срещне с Левски и съдията Йордан Жежев направи, каквото можеше, за да стане животът на червените черен. Червен картон за Жежев и несвирена абсолютна дузпа в последната минута бяха само



Треньорите Аспарух Никодимов и Димитър Пенев

малка част от "арсенала" на Жежев, който беше помощник на Пармаков в един друг скандален мач през 1976 г. Така със съдийски подаръци "сините" докараха нещата до равен мач.

Това обаче не се отгаде на Реал (Сосиегат). В София испанците забъркаха здрав бетон. Чувстваше се отсъствието на наказания таран Спас Джевизов. Нещата отиваха към хикс, когато Цецо Йончев, който в предния турнир вкара голове на Шилтън и Клемънс, наказан с глава третия голям вратар от първата половина на 80-те Луис Арконаго. Героичният скок на нисичкия Йончев, костваше на крилото тежка контузия, която го извади за дълго от игра. Все пак окончателната победа още не беше спечелена. В Сан Себастиан испанците хвърлиха всички сили. В началото изглеждаше, че червената крепост ще рухне, но Джонни Велинов направи чудеса на армейската врата. На другия ден, нашият вратар бе наречен от испанската преса "синът на Шива многогоръкия". Постепенно българските армейци взеха нещата в свои ръце и логично стигнаха до необходимото им 0:0. Следващият съперник беше северно ирландския Гленторан и се очакваше той да бъде преодолян с лекота. В София ЦСКА спечели с 2:0 в един мач без напрежение, който обаче бе белязан от трагичната смърт на Робърт Макгрегър. Физиотерапевтът на гостите почина на футболния те-



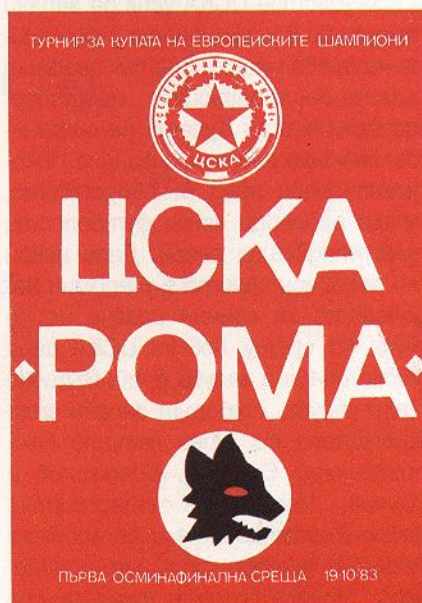
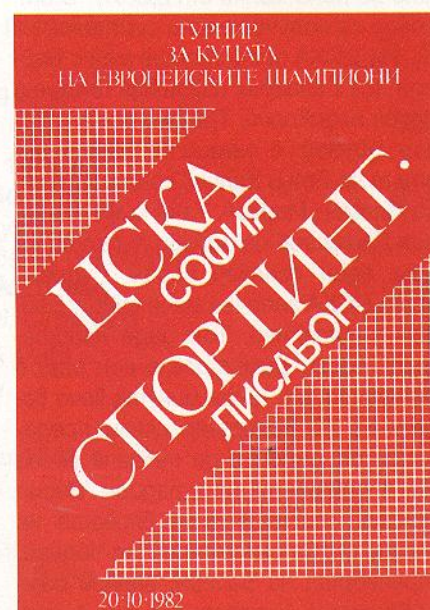
Отборът на Ливърпул

рен в момент, когато оказваше помощ на контузен футболист. На реванша в Гленторан, северно ирландците използваха отпускането на ЦСКА в края на мача и отбелязаха два гола в последните минути. Все пак в продълженията класата си каза гумата. С гол на Альоша Димитров от пряк свободен удар ЦСКА отиде на четвъртфинал за КЕШ за втора поредна година.

Въпреки това и въпреки първото място в шампионата, привържениците на отбора искаха повече. Вероятно и в ръководството е съществувало мнение, че резултатите могат да бъдат и по-добри. И ето, че ЦСКА получи шанс да направи отново нещо голямо. През март 1982 г. в четвъртфинала за КЕШ, армейците трябваше да премерят сили с европейския шампион Ливърпул. Първият мач беше в Англия и там с по-предпазлива игра успяхме да постигнем сравнително благоприятен резултат - минимална загуба с 0:1. В състава на ЦСКА имаше само две промени в сравнение с предишния мач край Мърсисайд. Вместо Зафето и Цоньо Василев, бекове бяха Безински и Томанов. При англичаните пък, местата на Рей Клерал и Рей Кенеди бяха заети от Брус Гробелар и Рони Уилън. Уилън се оказа истинско откритие и беше най-добрият играч на Ливърпул в двата мача. Малките разлики в съставите в сравнение с миналата година, даваха на английските журналисти основание да очакват отново голяма победа на Ливърпул. Преди мача, те попитаха треньора на ЦСКА Никодимов, как ще противодейства на Сунес, който беше вкарал три гола в предния двубой. "Всеки ден не е Великден!", отговори Паро. Тактическата изненада за Сунес беше, че неговият пазач се оказа таранът на ЦСКА Спас Джевизов. Спас, както и всички защитници се справиха добре, въпреки гола на Уилън в 65-та минута. Така шансовете ни за полуфинал бяха съвсем реални. Преди реванша в София ЦСКА победи Левски в мач, който показва разликата в

класите, въпреки че нашите се стремяха да пазят силите си за реванша с Ливърпул. В гните преди втория четвъртфинал съществуваше известно напрежение, имаше и здравословни проблеми, но на 17 май всичко беше на бойна нога. Безински, Томанов, Гошо Илиев и Георги Димитров "захапаха" Лий, Макдермот, Ръш и Далглиш. В атака търпеливо изчаквахме своя шанс. В 77-та минута Стойчо Младенов, който изпусна най-добрата наша възможност в Англия наказва едно неразчетено излизане на Гробелар. Последваха продължения и нов гол на Стойчо. Ливърпул се хвърли в атака, но Джоуни с един паранормален скок спаси сигурен гол след удар с глава на Уилън. ЦСКА достигна нов полуфинал, а Европа позна в българските армейци "палачите" на европейски шампиони.

След мача Никодимов отличи целия отбор, както и публиката на ЦСКА. Боб Пейсли не беше доволен и изтъкна само играта на Рони Уилън. "И все пак животът продъл-





жава", каза той на своите момчета. ЦСКА пък продължаваше да се бори за шампионската титла на континента. А на Герена бяха недоволни. Не защото през есента бяха разбити с 3:0 от Динамо (Бук), а защото след победата на ЦСКА над Ливърпул, Спартак (Пл) предложи мачът между плевенчани и армейци да се отложи. В едно телевизионно интервю началникът на ЦСКА Никола Миланов попита един известен водещ: "След тези победи не станяхте ли поне малко от ЦСКА?" В отговор се получи неясно сумтене.

На ЦСКА предстоеше мач с Байерн, а в България изглежда имаше и други недоволни. Три дни преди първия двубой с немците, футболистът на Етър Калчев контузи тежко Пламен Марков. Така към наказания Джеvizов се добава липсата на още един основен играч. Въпреки това ЦСКА започна мача срещу Байерн страхотно. Тон game капитанът Георги Димитров с гол още в началото, а в 18-та минута вече водехме с 3:0. Брайтнер, сякаш предавайки се, започна да съблича екипа си, а публиката на стадион "Васил Левски" мълчеше и не вярваше на очите си. За съжаление Пал Чернай, треньорът на Байерн, запази самообладание. Унгарецът пушна в игра Хьонес и направи някои размествания, които разтроиха персонално то покритие на ЦСКА и в 32-та минута резултатът беше 3:2. В 40-та минута Никодимов вкара в игра дебютанта Александров и това стабилизира отбраната. В началото на второто полувреме най-добрият играч в мача Цецо Йончев вкара втория си гол и направи резултата 4:2. Отново натискахме и петият гол в немската врата беше на косъм. 5:2 беше резултатът, който най-реално щеше да отрази играта в този мач. Уви! В края на мача Брайтнер, след комбинация с Румениге, намали на 4:3. След този мач започнаха обвинения към Никодимов, че при 3:0 е объркал тактиката, че е закъснял с пускането на



Спас Джеvizов в акция

Александров, а някои стигаха до твърдението, че заради Паро не сме станали европейски шампиони. Твърде бързо бяха забравени сегемте "сухи" европейски години преди Никодимов да поеме ЦСКА. На реванша в Мюнхен нашите се гържаха добре до 47-та минута, когато една грешка на неопитния Александров доведе до гузна и 2:0 за Байерн. След това немците доведоха резултата до 4:0.

За щастие ЦСКА успя да запази тонуса си в шампионата и финишира на първо място. Все пак сезонът още не беше завършил - предстоеше финалът за Купата на страната. Няколко дни преди финала Никодимов обяви пред ръководството, че ще освободи някои футболисти през следващия сезон. Дали някой от ръководителите е уведомил нарочените за гонене играчи не се знае, но срещу Левски ЦСКА игра много слабо и загуби с 4:0. Въпреки тази загуба, отборът запази стабилността си. През лятото бяха привлечени Славков, Богомилов и Тинчев. Червените стартираха добре в шампионата и се готвеха за сблъсък с френския шампион Монако. Монако нямаше традициите

на ЦСКА, но в състава му бяха Етори, Амарос, Белон и Куриол, които бяха станали четвърти с отбора на Франция на световното първенство в Испания. Все пак класата на ЦСКА си каза гумата и Монако беше елиминиран. Следващ е мачът с португалския Спортинг. Колкото и куриозно да звучи това днес, тогава един от проблемите беше да не се подцени португалския шампион. Отборът на Спортинг беше един от малкото европейски състави, които практикуваха игра със защита в линия. В седмиците преди мача Паро

Никодимов проведе няколко специализирани тренировки. Двойните подавания и пасовете в дълбочина загърба на португалската отбрана дагоха резултат. В мача срещу Спортинг ЦСКА създаде огромен брой положения, но за съжаление нападателята направиха много пропуски и двубоят завърши 2:2. В реванша отново ни сподоби малшанс - греда след удар на Раги Здравков ни лиши от победата. Мачът завърши 0:0 и Спортинг продължи. В шампионата ЦСКА водеше в класирането без загуби, но някои контузии направиха така, че преднината ни беше само в голвата разлика. Това накара ръководството да смени Никодимов в края на годината. Сметките, че без него отборът ще бъде пак толкова силен излязоха криви. При Стефан Божков ЦСКА тръгна надолу. За няколко седмици Борис Станков стабилизира нещата и станахме шампиони. Тогава беше назначен Апостол Чачевски.

След грозна победа срещу Омония и красива загуба срещу Рома европейската приказка свърши. За да започне отново, няколко години по-късно, с поколението на Стоичков, Пенев и Костадинов.



сезон

# 1948/1949



## Републиканска футболна дивизия (РФД)



Манол Манолов

Снимка: архив БГА

- I кръг - 10 октомври 1948 г.  
**Септември при ЦДВ** - Любислав (Бс) 2:0  
*Миланов - 2*
- II кръг - 17 октомври 1948 г.  
**Ботев (Вн)** - **Септември при ЦДВ** 2:0
- III кръг - 24 октомври 1948 г.  
**Септември при ЦДВ** - Локо Сф. 2:2  
*Миланов, Божков*
- IV кръг - 31 октомври 1948 г.  
**Септември при ЦДВ** - **Славия-Ченгелов (Пг.)** 5:0  
*Богданов - 1, Божков - 2, Миланов - 2*
- V кръг - 14 ноември 1948 г.  
**Септември при ЦДВ** - **Спартак (Сф.)** 1:1  
*Божков*
- VI кръг - 21 ноември 1948 г.  
**Марек** - **Септември при ЦДВ** 0:1  
*Миланов*
- VII кръг - 28 ноември 1948 г.  
**Септември при ЦДВ** - **Бенковски** 2:0  
*Богданов, Миланов*
- VIII кръг - 5 декември 1948 г.  
**Славия** - **Септември при ЦДВ** 4:1  
*Миланов*
- IX кръг - 12 декември 1948 г.  
**Левски** - **Септември при ЦДВ** 1:0
- X кръг - 20 март 1949 г.  
**Ботев (Бс)** - **ЦДНВ** 2:0  
*Миланов, Минева*

- XI кръг - 27 март 1949 г.  
**ЦДНВ** - **Ботев (Вн)** 3:1  
*Стефанов - 2, Божилев*
- XII кръг - 7 април 1949 г.  
**ЦДНВ** - **Локо (Сф)** 3:2  
*Миланов - 2, Серафимов - авт.*
- XIII кръг - 24 април 1949 г.  
**Славия-Ченгелов** - **ЦДНВ** 0:1  
*Божилев*
- XIV кръг - 28 май 1949 г.  
**Спартак (Сф)** - **ЦДНВ** 1:0
- XV кръг - 4 юни 1949 г.  
**ЦДНВ** - **Марек** 0:0
- XVI кръг - 11 юни 1949 г.  
**ЦДНВ** - **Бенковски (Вг)** 4:2  
*Божилев - 4 (2 от дузпи)*  
мачът се преиграва на 16 юли 1949 г.
- ЦДНВ** - **Бенковски (Вг)** 4:0  
*Божков - 2, Миланов, Стефанов*
- XVII кръг - 30 юни 1949 г.  
**ЦДНВ** - **Славия** 1:0  
*Стефанов*
- XVIII кръг - 13 юли 1949 г.  
**Левски** - **ЦДНВ** 0:0

### Класиране на отбора 2-ро място

Играни мачове -	19
Победи -	10
Равни -	4
Загуби -	5
Голова разлика	30:18

#### Голмайстори

Димитър Миланов -	11 гола,
голмайстор на шампионата	
Божков -	6
Стефанов -	4
Божилев -	2
Богданов -	2
Манолов -	1
Минева -	1
Серафимов (Локо (Сф)) -	автогол

В поредица от броеве сп. ЦСКА ще представи статистика на изиграните мачове и спечелените трофеи от отбора на ЦСКА през всички години от 1948 г.



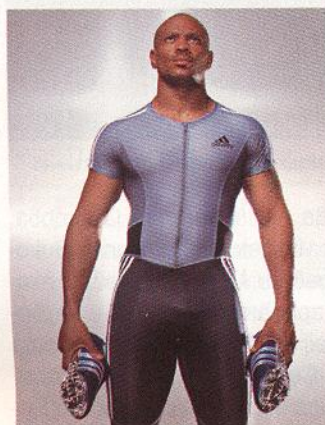
# атлети атина 2004

## Хали Гебрселаси - ЕТИОПИЯ - марафон 10 000 м - Световен и Олимпийски шампион

Най-великият бегач на дълги разстояния на всички времена "NEFTENGA" (известен като "шефът"). Вдъхновение за всички Атлети по света. Отраснал в Етиопия, Хали е пробягвал по 10 км до училище и обратно всеки ден. От тогава, бягайки от бедността, той се е записал с рекордните два олимпийски златни медала, 9 от световни шампионати и 15 световни рекорда (подобрявайки своите девет пъти). Той все още бяга с леко изкривяване в лявата ръка, останало от времето когато е носел с нея учебниците си. Един от участниците в кампанията на adidas Impossible is Nothing, имаща за цел да съживи олимпийските принципи, които се губят сред тоталната комерсиализация на спорта, и да вдъхнови младите атлети да докажат, че границите между възможното и невъзможното се намират там, където сами си ги поставим.



## Морис Грийн - САЩ - спринт 100 м - Световен и Олимпийски шампион



На Олимпийските игри мъжките спринтове на 100 м са известни като най-вълнуващите 10 секунди в спорта. Милиони очи те следят и поне четири години, ако не и цял живот, на тренировки и самоотжертви предшестват този момент. Добавено към това е и напрежението за участие в надпревара, в която хиляди от секундата очертават вечността и най-малкото

трепване на стартовата линия или закъснение на финала могат да костват медал. Морис е печелил три пъти Световни първенства и е завоювал Олимпийски златен медал през 2000 г. Поставил е световни рекорди на 60 м и 100 м.

## Йън Торп - Австралия - плуване - Световен и Олимпийски шампион

Не са много нещата, които Йън Торп - Торпегото да не въплъщава. Въпреки алергията от детството му към хлора във водата, той е поставил 22 рекорда и е извоювал редица Олимпийски и Световни златни



медали. Атлет, който изцяло надминава своя спорт, той е една от най-добре опознаваните личности в аслепената по плуването Австралия.

## Деби Фъргюсън - Бахамите - бягане 200 м - Световен сребърен медалист и Олимпийски шампион



Участник в златната щафета на Бахамите 4x100 м на Олимпийските игри през 2000 г., Деби наистина знаеше как да допринесе за колективната победа. Тя бе обявена за посланик на Организацията на обединените нации, работи с Международната организация за борба с глада.

## Жана Питмън - Австралия - бягане с препятствия 400 м - Световен шампион



Жана има татуировка на търтей на стомаха си. "Аеродинамично погледнато търтейят не би трябвало да може да лети, но той не знае това и така или иначе го прави" - казва тя. За нея това означава "На мен ми е било гадено това тяло, следователно съм способна на всичко." Нейната дисциплина включва 10 препятствия с височина 0.762 м, разположени по 400 метровото трасе. Представете си колко високо излезла последното препятствие след като вече си прескочил девет и си пробягал 360 м на пълна скорост! Най-доброто време на Жана е 53.22 сек.

## Джеймс Кракнел - Великобритания - гребане - Световен и Олимпийски шампион

От разочарованието на квалификациите за Олимпийските игри през 1996, когато е повален от вирус, Джеймс управлява водата, спечелвайки Световната титла в дисциплината четворка без кормчия през 1997, '98 и '99, както и Олимпийската през 2000 г. Не е зле за спорт, изискващ изключителна прецизност, при която четирима мъже, напълно синхронизирано, гребат по 40 пъти в минута.





# ЦСКА на олимпиада

## България започна да печели олимпийски медали започнаха да участват в Олимпийските игри

**Валентин Василев**

### Първите

Първото олимпийско участие на спортистите на ЦСКА беше на XV-те Олимпийски игри в Хелзинки. Там, в зала "Месухали", армейският боксьор Борис Георгиев (Моката) спечели бронзов медал след победи над Щурмер (Люксембург), Гудинк (Великобритания) и Венхорнер (ФРГ). Контузии в ръцете и окоето попречи на Георгиев да достигне по-високо, но неговият бронз бе първият олимпийски медал за България.

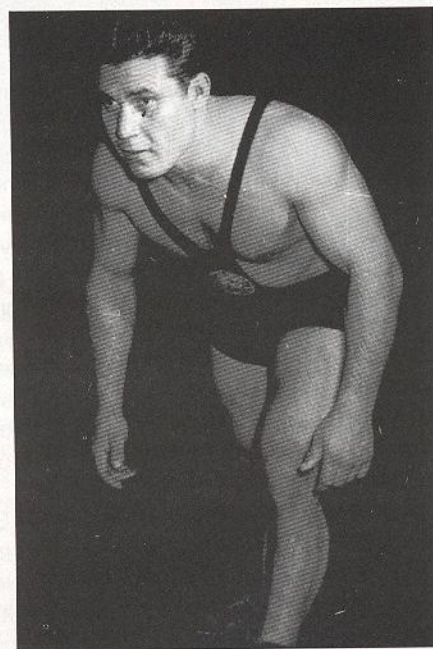
На проведените през декември 1956 г. в Мелбърн XVI Олимпийски игри България имаше своя пръв олимпийски шампион. Това беше борецът на ЦСКА Никола Станчев. В началото българинът победи представителя на СССР Схиртладзе, но допусна и една нелепа загуба от японца Кацурамото. Така пътят към златото минаваше единствено през победи с туш. След като тушира Щер (ФРГ) и Линдлаб (Шве-

ция), Станчев се изправи срещу най-опасния си противник - американеца Хагж. В граматична схватка Станчев успя да залепи плещите на своя съперник на телуха, чак в последната 15-та минута. България вече имаше олимпийски шампион!

На Зимната олимпиада в Лейк Плесид през 1980 г. България спечели своя пръв медал в зимните спортове. Героят отново беше армеец - Иван Лебанов. В ски-бягането на 30 км той остави след себе си фаворитите Мието, Лушек, Васберг и допусна да бъде изпреварен само от представителите на СССР Зиматов и Рошчев. Така България стана сила и в зимните спортове.

### По-силен ли беше спортът в ЦСКА от този във Франция и Испания взети заедно?

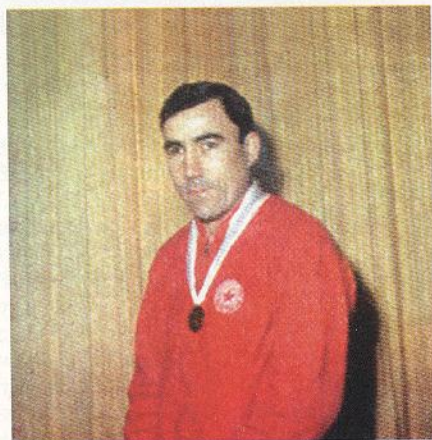
ЦСКА беше уникално спортно дружество. Неслучайно опитът на българските армейци, както и школата за високо спортно майсторство са неща, които днес се прилагат в западните държави. Така няма да е така, след като неведнъж спортистите на ЦСКА са печелили повече медали за България от представителите на Великобритания, Франция, Испания или Италия! На XXI-те летни Олимпийски игри в Монреал спортистите от червения клуб донесоха на Родината 8 медала - златни на щангистите Нораир Нурикан и Йордан Митков, както и на двойката скул Здравка



Снимка: архив БТА

Първият олимпийски шампион Никола Станчев

Йорданова и Светла Оцетова, сребърни на лекоатлетката Николина Щерева и Мария Могова - академично гребане и бронзови на бореца Стефан Ангелов и щангиста Кръстю Семерджиев. В челните шестници се наредиха още: Михо Дуков, Борислав Ананиев, Николина Щерева (тя беше близо до втори медал), Верка Алексиева, Светла Гинчева, Цветан Петков, Валентин Стоев, Георги Георгиев, Янко Братанов и Красимир Стефанов. Изреждам имената на всички призъори, за да подчертая, че успехите на спортистите от ЦСКА бяха резултат не от случайната поява на един или друг талант в клуба, а на постоянна работа, която беше превърнала ЦСКА в едно от най-мощните дружества в света. За доказателство може да послужи класирането по медали на Олим-



Първият олимпийски медалист Борис Георгиев



# Йските Върхове

## когато спортистите на ЦСКА

пийските игри в Монреал през 1976 год:

Държава	Зл.	Ср.	Бр.
1. СССР	47	43	35
2. ГДР	40	25	25
3. САЩ	34	25	25
4. ФРГ	10	12	17
5. Япония	9	6	10
6. Полша	8	6	10
7. България	7	8	9
8. Куба	6	4	3
9. Румъния	4	9	14
10. Унгария	4	5	12
11. Финландия	4	2	0
12. Швеция	4	1	0
13. Великобритания	3	5	5
14. Италия	2	7	4
15. Югославия	2	3	3
16. Франция	2	2	5
17. Чехословакия	2	2	4
30-31. Португалия и Испания	0	2	0

България изпревари страни като Великобритания, Швеция, Италия, Франция, Испания. Ако нашата страна беше участвала само със спортисти от ЦСКА тя би изпреварила в неофициалното класиране по медали сборен отбор на Франция и Испания, би се класирала пред Италия, би спорила равностойно с Великобритания. Със сигурност преди създаването на ЦСКА никой не би си помислил, че това е възможно.

В Москва през 1980 г. спортистите от ЦСКА бяха още по-убедителни. Там те спечелиха цели 12 олимпийски медала, а още 15 души намериха място в челните шестци. Ето имената на медалистите от армейския клуб в Москва: олимпийски шампиони - Георги Райков (борба), Асен Златев (щанги), Петър Лесов (бокс); сребърни медали - Мария Модева (гребана), Михо

Дуков (борба), Румен Александров (щанги), Димитър Златанов (волейбол), Петко Петков (волейбол), Стефан Гунчев (волейбол); бронзови медали - Любчо Дяков (спортна стрелба), Негелчо Колев (щанги), Борислав Ананиев (гребана), Борислав Борисов (гребана), Верка Стоянова (волейбол), Мая Стоева (волейбол), Румяна Каишева (волейбол), Цветана Божурин (волейбол). Медалистите са повече от медалите, тъй като в отборните спортове се води спечелен един медал. В случая това се отнася за волейболистите ни. И така в Москва през 1980 год. спортистите на ЦСКА до-



Иван Лебанов, първият носител на олимпийски медал в зимни спортове

несоха на страната ни 3 златни и 5 бронзови медала. Ето какво е неофициалното класиране по медали и точки на тази Олимпиада:

Държава	Зл.	Ср.	Бр.	Точки
1. СССР	77	59	43	1134,5
2. ГДР	43	35	41	795
3. България	6	10	16	247,5
4. Полша	2	13	10	211,5
5. Унгария	7	9	12	209,5
6. Румъния	5	5	10	177
7. Великобритания	5	7	7	138
8. Чехословакия	1	3	8	114,5
9. Италия	7	3	3	108
10. Швеция	3	3	6	106,5

САЩ не участваха в Московската олимпиада, а отборите на повечето западноевропейски страни не бяха пълни. Причината за това беше желанието на западните държави за бойкот на Олимпиадата във връзка с политиката на съветското правителство. Въпреки това постиженията на българските спортисти не трябва да се омаловажават, тъй като по-голямата част от световния спортен елит присъстваше в Москва през 1980 г. Ето и таблицата с приноса на отделните дружества към българския спорт на XXII Олимпийски игри в Москва:

Дружество	Точки
1. ЦСКА	71,47
2. Тракия (Пловдив)	57,96
3. Левски-Спартак	41,74
4. Славия	26,46
5. Марица (Пловдив)	13,66
6. Черно море (Варна)	11,86

ЦСКА беше най-силното спортно дружество. Това се доказваше не само от представянето на Олимпийските игри, а и от победите в републиканските спартакиади. От редиците на ЦСКА излязоха освен споменатите до тук спорти-

Снимка: архив БТА



Мая Стоева

сти и Велик Капсъзов, и Йордан Биков, и Антон Николов, и Георги Костадинов, и Мария Гилова, и Нешка Робева, и Румяна Стефанова, и Ненчо Христов, и Димитър Каров, и Цецко Барчовски, и Милко Бобоцов, и Мария Гроздева, и Весела Лечева, и Таня Богомилова, и Христо Марков, и Мануела Малеева, и Валентин Йорданов... И още, и още... Но таблицата с приноса на спортните дружества през 1980 г. показва и друго. Втори след ЦСКА е друг армейски отбор - Тракия (Пг). Българската армия направи много за нашия спорт. Така както впрочем е и в много от западните страни. Това, както и помощта, която МВР дава на отборите на Левски в много видове спорт и днес, не може да не предизвика въпроса какво наложи на МО политиката на противник на ЦСКА. Политика, достигнала своя връх през 2000 г., когато министър Бойко Ноев издаде заповед за закриване на поделение 18010, т.е. ЦСКА.

ЦСКА даде много на българския спорт. Не само с титлите и медалите, а и с това, че в ЦСКА се раз-

ви талантите на спортисти като Боян Радев, Атанас Голомеев или Петкана Макавеева, които постигнаха спортни върхове в други отбори. Затова ликвидирането на ЦСКА не може да няма отрицателни последици за българския спорт. Затова наред с пожеланията за успехи на нашите спортисти в Атина отправяме пожелание за успех на шампиона от Мюнхен-72 Антон Николов и другите известни треньори и състезатели, обединени в ОСК ЦСКА - 1948. За да могат, ако не подкрепата за спорта на Министерството на отбраната, да възстановят поне традициите, духа и опита, натрупан от ЦСКА през годините.

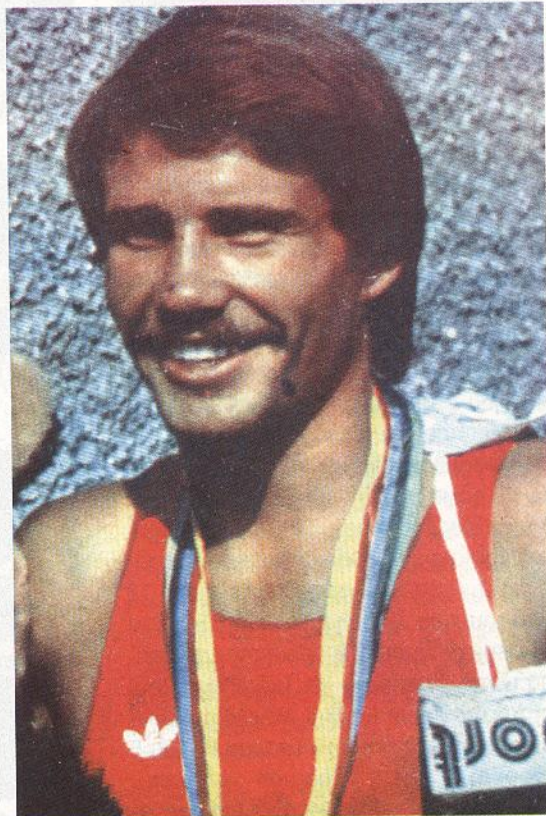
### Футболистите на ЦСКА имат най-голям принос за олимпийските медали на България

Първото участие на български футболисти на Олимпиада е през 1924 г. в Париж. Там губим от Ейре с 0:1. Преди Втората световна война олимпийските футболни турнири са много силни, но след войната започват споровете дали футболистите, които участват на Олимпийски игри трябва да печелят от футбол и това снижава нивото на олимпийските турнири. Така или иначе то остава доста високо за да бъдат олимпийските медали едно от най-високите отличия на българския футбол. Още повече, че нашите футболисти нямат много победи на финалите на големи първенства.

На игрите в Хелзинки през 1952 г. България участва с отбор, в който играят голяма част от играчите на бъдещия "вундертим" на ЦДНА - Стефан Божков, Манол Манолов, Панайот Панайотов, Иван Колев, Димитър Миланов, Крум Янев. Нашите губят

от СССР с 1:2 и отпадат в началото на нагпреварата. На финала Унгария побеждава Югославия с 2:0, а в съставите на двата отбора личат имена като Грошич, Божик, Лорант, Хидекути, Кочиш, Пушкаш, Цибор (Унгария) и Беара, Чайковски, Бошков, Зебец (Югославия).

През 1956 г. футболният тим на ЦДНА е пълновластен господар в България и съвсем естествено в отбора за Олимпиадата в Мелбърн бяха включени Наїденов, Ракаров, Манол Манолов, Божков, Ковачев, Стоянов, Миланов, Димитров, Панайотов, Янеф, Колев, както и треньорът на армейците Крум Милев. Благодарение на щастливия жребий, нашите се класират направо на четвъртфинала, където побеждават аматьорите на Великобритания с 6:1. Топ-мачът на България в Мелбърн е на полуфинала, където срещаме силния състав на СССР начело с Яшин, Нетто и Стрелцов. В състава на България участват 10 футболисти на ЦДНА. Единнадесетият е Милчо Горанов от Славия. В редовното време е отменен гол на Миланов, а защитникът на съвет-



Петър Лесов



Националният отбор по футбол носител на бронзов олимпийски медал

ския отбор Тищенко чупи ключицата си, но остава в игра, тъй като отборите нямат право на смени. Деветдесетте минути изтичат при резултат 0:0. В продълженията Иван Колев пронизва Яшин. Тогава Ковачев казва на Манолов: "Симо, виждам златните медали на табло-то." Нашите водят с 1:0, Тищенко изглежда фигурант, а го края остава съвсем малко време. СССР изравнява след удар на Стрелцов и рикошет в ръката на Манолов. Малко по-късно Ракаров подхожда меко към едно единборство с Тищенко. Играчът със счупена ключица центрира и Татушин бележи за 2:1 за СССР. Няколко дни след мача нашите не си говорят. Не ходят и на храна. Не ги успокояват нито писанията на австралийските вестници, че нашите са най-добрият отбор на турнира, нито победата в мача за 3-то място над Индия. Разбира се, по-късно тези първи медали за българския футбол бяха оценени по достойнство. В Мелбърн България изигра 3 мача и имаше 2 победи и 1 загуба. Головата разлика беше 10:3. Головете за България в турнира отбелязаха: Миланов (4), Ив.Колев (3), играчът на Спартак (Пд) - Тодор Диев (2) и Георги Димитров (1).

За следващите си олимпийски медали България трябваше да чака 12 години до Олимпиадата в Мексико. Проблемите идват още в квалификациите, когато след две леки победи над Турция, българите тряб-

ва да срещнат силния отбор на ГДР. Първият мач е в Стара Загора. Много се разчита на намиращия се в добра форма Петър Жеков, който през пролетта на 1968 г. беше все още състезател на Берое, но преминаването му в ЦСКА от есента на същата година беше договорено. Жеката вкара 4 гола срещу Левски в мачовете за Купата (1:1 и 3:1), вкара и на Италия във финалния мач за европейско първенство (3:2) в София. Но срещу ГДР в 70-та минута резултатът беше 1:1, а Жеков не беше отбелязал гол. Това дава основание на коментатора на "Радио София" да заяви в този момент, че Жеков прави много грешки. "Ето една нова негова грешка и ... гол!". В този мач Жеката направи още 2 такива "грешки" и отбеляза 3 гола. И досега това е най-бързият (само за 6 минути) хеттрик за България. Головете на Жеков бяха в 72-та, 74-та и в 78-та минута. Няколко месеца по-късно бате Петьо скандализира футболните пуритани, като се появи на награждаването в края на шампионата с фланелка на ЦСКА. Той спечели голмайсторския приз с отбора на Берое, но с жеста си на церемонията сякаш показваше на някои от присъстващите какво ги чака. Това не попречи на Георги Берков (треньор на Локо Сф. и олимпийския отбор) да определи именно Жеков за капитан на България на игрите в Мексико. Там освен Жеков, в отбора на България играха Стоян Йорданов, Иван Зафиров, Кирил

Станков и Паро Никодимов. Всичките се представиха отлично, но най-силно впечатления направиха вратарят Йорданов и халфът Никодимов, които, както разбира се и Жеков, бяха включени в националния отбор за Световното първенство в Мексико през 1970 г. А на Олимпиадата България записа още един рекорд преди да са започнали игрите - победа с 10:0 срещу Гана. Ганайците се представиха добре на Олимпиадата, а тази победа срещу тях и досега е най-големият резултат, постиган от българския национален отбор. В групите на игрите нашите победиха Тайланд с 7:0 и Гватемала с 2:1 и направиха равен с Чехословакия - 2:2. Едно подценяване на Израел едва не ни изигра лоша шега на четвъртфинала. Беше дадена почивка на някои от титулярите, но мачът завърши 1:1 и се класирахме щастливо, чрез жребий. На полуфинала нашите изиграха един забележителен мач срещу домакина Мексико. На препълнения стадион "Ацтека" България победи с 3:2 след голове на Веселинов, Михайлов и Жеков. На финала трябваше да се срещнем с Унгария. По регламент при равен мач и двата отбора взимаха златни медали. Тогава в някои спортни среди се говореше, че унгарците ни предложили този "взаимноизгоден" вариант, но българите отказали. Финалът свърши бързо, след като мексиканският съдия Диего де Лео отстрани Ивков, Веселинов и Михайлов. Резултатът беше 4:1 за Унгария. В този турнир Жеков отбеляза четири гола и беше голмайстор на отбора. Точно толкова - четири гола беше отбелязал той в мачовете на националния отбор за европейско първенство в турнира 1966-68 год. Тогава България беше четвъртфиналист на европейското, а Жеков с неговите четири гола - голмайстор на националния отбор. След Олимпиадата в Мексико България се утвърди във футболния елит. Коментаторът на радио "Люксембург" Жак Развик отбеляза: "Сега в Мексико българите потвърдиха успехите си и показаха, че с основание могат да се смятат за от големите футболни сили в Европа".

# ПОЛЕЗНИЯТ FOLACID

Фолиевата киселина е воднорастворим витамин от групата В (витамин В9). Това е единственият витамин, който не може да се синтезира в организма, а се набавя чрез храна. Фолиевата киселина спомага за по-бързото усвояване на различни аминокиселини и други вещества в организма. Тя тонизира и помага за преодоляване на умората. Ниското ниво на фолиева киселина в организма много често води до постоянно чувство за умора, главоболие, както и анемия.

Най-често си набавяме фолиева киселина чрез храната, която консумираме. Спанакът заема едно от първите места сред зеленчуците по съдържание на хранителни вещества и минерални соли. Той е съставен от 90,1% вода, 3,2% белтъчини и 3,2% въглехидрати. Към тях се прибавят и високо съдържание на витамин С, каротин, калций, фолиева киселина, желязо, магнезий, йод. За разлика от останалите зеленчуци, витамините остават в спанака дори и след варене.

Спанакът се препоръчва като основна част от менюто на хора с анемии и малокръвие. Причината за

това е присъствието на желязо и фолиева киселина в състава му. Похапването на пресни зеленчуци и плодове е задължително. С настъпването на лятото салатите стават неизменна част от менюто на всички. Ако сте любители на свежите салати, фрешовете и ядките, бихте могли да си набавите нужното количество витамин В9 - 200 микрограма на ден. Много често обаче това не се получава. Причината е, че при готварската обработка на тези храни се губят между 20 и 30% от съдържащата се фолиева киселина. Затова науката е измислила заместител на изброените хранителни продукти, от които организмът да набавя необходимата фолиева киселина - FOLACID.

Фолиевата киселина гоставя бързо необходимите витамини и минерали до клетките. Тя способна за доброто кръвообращение и повишава жизнеността. FOLACID се пие и при лечение на различни стресови разстройства. Той сваля нивата на стресови хормони и подбърява психическото и физическо състояние. Особено при активни спортисти и хора с по-натоварен работен график, където нервното

напрежение е ежедневие.

Много полезен е FOLACID за тези, които планират да изкарат лятната си почивка на море, на плажа. Колкото и приятно да е, няколко часа, прекарани на плажа, лесно ни изморяват. Според специалистите FOLACID спомага да се избегне тази умора.

При излагане на жарките лъчи на слънцето нивото на фолиева киселина много бързо спада в организма. Причината е, че ултравиолетовите лъчи я разграждат. Според изследвания, направени от антроположката Нина Яблонски от Сан Франциско, дори само час на плажа намалява нивото на витамин В9 в кръвната плазма. Това е и една от основните причини да почерняваме. Така че, ако искате да не изгаряте бързо, пиенето на FOLACID е едно от нещата, които ще ви помогнат да се защитите от силното слънце.

FOLACID е главен приносител на желязо до клетките. Без необходимото количество фолиева киселина значително намаляват репродукционните свойства на организма. Повишава се рискът човешкият ембрион да получи дефекти в нервната система - децата се раждат често смъртоносни аномалии в гръбначния стълб и мозъчни малформации.

Фолиевата киселина е един от основните витамини, способстващи и за правилното развитие на плода при бременни жени. Ако FOLACID се приема редовно от жените, дори да станат майки без да са го планирали, те намаляват риска от вродени увреждания на плода до 70%. Приемът на фолиева киселина е задължителен три месеца преди забременяване и първите три месеца от самата бременност.

Постоянното поддържане на високо ниво на фолиева киселина в организма, спомага за поддържане на стройна фигура и в същото време дава максимален тонус.





# списъкът на Росен

## гладът на лъвчетата

### Румен Урумов

Едно е да искаш, друго - да можеш, а трето и четвърто - да го направиш. Така е не само по Хайтов, ами и в живота. Важи и когато става дума за баскетболни мерици. Напук на поговорката, в ЦСКА това лято "чифте-пищовите" не са на гол тумбак. За червените есенният старт е още далечен - 63-ият държавен шампионат започва на 23 октомври, мачовете в Евролигата на 27-ми същия месец, - но доводите за успех се трупат отсега: бюджет, селекция, подготовка... Ако ги няма, гладът на лъвчетата ще си остане незадоволен.

Когато се подвизаваше на игрището у нас, старши треньорът на ЦСКА Росен Барчовски носеше неизменно фланелката на ЦСКА. Като треньор ръководеше и "Славия" и успя в сезон '97 да увенчае "белите" с шампионски лаври. Сега има всичко, за да изкове с червените 12-а титла след 12 сушави години. Макар под мишница да носи четири дини - първенството, купата на България, Евролигата, квалификациите за Евро '05 на националния тим.

Между другото, последният ангажимент е първостепенен. Българските национали със селекционер Росен (и с петима цесекари в тима) захванаха горещото си лято преди есента на истината, в която за 18 дни, между 8 и 25 септември, трябва да изиграят 6 евроквалификации - на разменено гостуване с Португалия, Израел и Латвия. Номерата на Тити Паназов (доскоро също в щаба на националния отбор) докараха нещата до разлив и до по-

ложението Росен да мисли за 101 неща около националите, където негов помощник остана само Дарин Великов.

Росен не страда от болни амбиции, а трезво отсъжда: "Никои от шефовете от "Овергаз" не ни е казал: бюджетът ви е по-добър от миналогодишния, мислете му, ако се разминете с купата, титлата и пробива в Европа! Сами сме си формулирали този сезон по-високите цели. ЦСКА се връща на континенталната клубна сцена след едно тъй дълго отсъствие, а тази година на турнирът на Евролигата на ФИБА-Европа е класен, на нивото на УЛЕБ. Пък и жребият ни прасти в тежка група. Съперниците ни са много силни - руският "Юникс", израелският "Апоел Галил Елион", украинският БК "Киев" и турският "Фенербахче", а т. нар. по-слаби са шампиони на страните си - унгарският "Капошвари", чешкият "Нимбург", македонският "Фершпег". За да се класираме за четвъртфиналите, трябва да завършим поне четвърти след 14-те мача на разменено гостуване в нашата осмица. Мисията не е невъзможна, защото програмата ни дава шанс да стартираме с 4 победи. Започваме като гости на "Нимбурге", домакинстваме на "Апоел", гостуваме на унгарците, приемаме "Фенербахче" - в периода от 27 октомври до 16 ноември... В "домашен план" пък апетитът ни за титла се изостри след последния сезон, в който бяхме "само" финалисти - и в шампионата, и в спора за националната купа".

Такива здрави амбиции обаче си искат майсторите. В "списъка на Росен" майсторите са намерени.



Росен Барчовски



Едно от лъвчетата на Росен - Митко Ангелов

Ето подробностите, които разкрива старши треньорът:

"Селекцията е категорично посилна от миналогодишната. Няма да разчитаме на един от стожерите в 62-ия шампионат Мак Тък. Центърът Николай Господинов и крилото Бойко Миленков минаха под знамената на "Спартак Евроинс". Там тренира и гардът Небойша Савич. Затова пък твърдо при нас остават националите Митко Ангелов и Людмил Рагулов, както и Тони Дечев, който ще действа като играещ помощник-треньор ("не играец" си е Петко Делев). Почти сигурно ще запазим поне един от центрoвете Стефан Георгиев и Георги Давидов. В сметките ми влизат и перспективни играчи от школата, помиринали вече барута в предишното първенство: Христо Николов (18 г., 198 см.), Ивайло Василев (21 г. 200 см), Петьо Иванов (20 г., 203 см). Към групата на младите таланти добавихме дошлия от "Славия" център Тодор Пенев (21-годишен, 205 см). Силно се коментира завръщането на "блудния син" Йордан Бозов. Дезертирането му в "Левски" преди 2 сезона огорчи и

мен самият, не само феновете. Данчо обаче е плеимейкър от класа, професионализмът му е вън от съмнение, а на всичко отгоре се връща в ЦСКА, въпреки че от "Лукойл Академик" му предлагаха по-добри финансови условия.

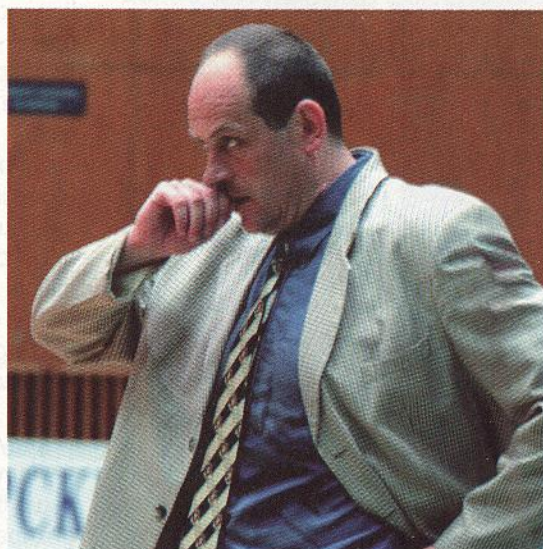
Най-гръмките имена в списъка са на американци, литовец и хърватин. Барчовски е наясно, че златното покритие на амбициите в голяма степен ще зависи от "чуждестранния легион", вербуван или в процес на вербуване в Борисовата градина:

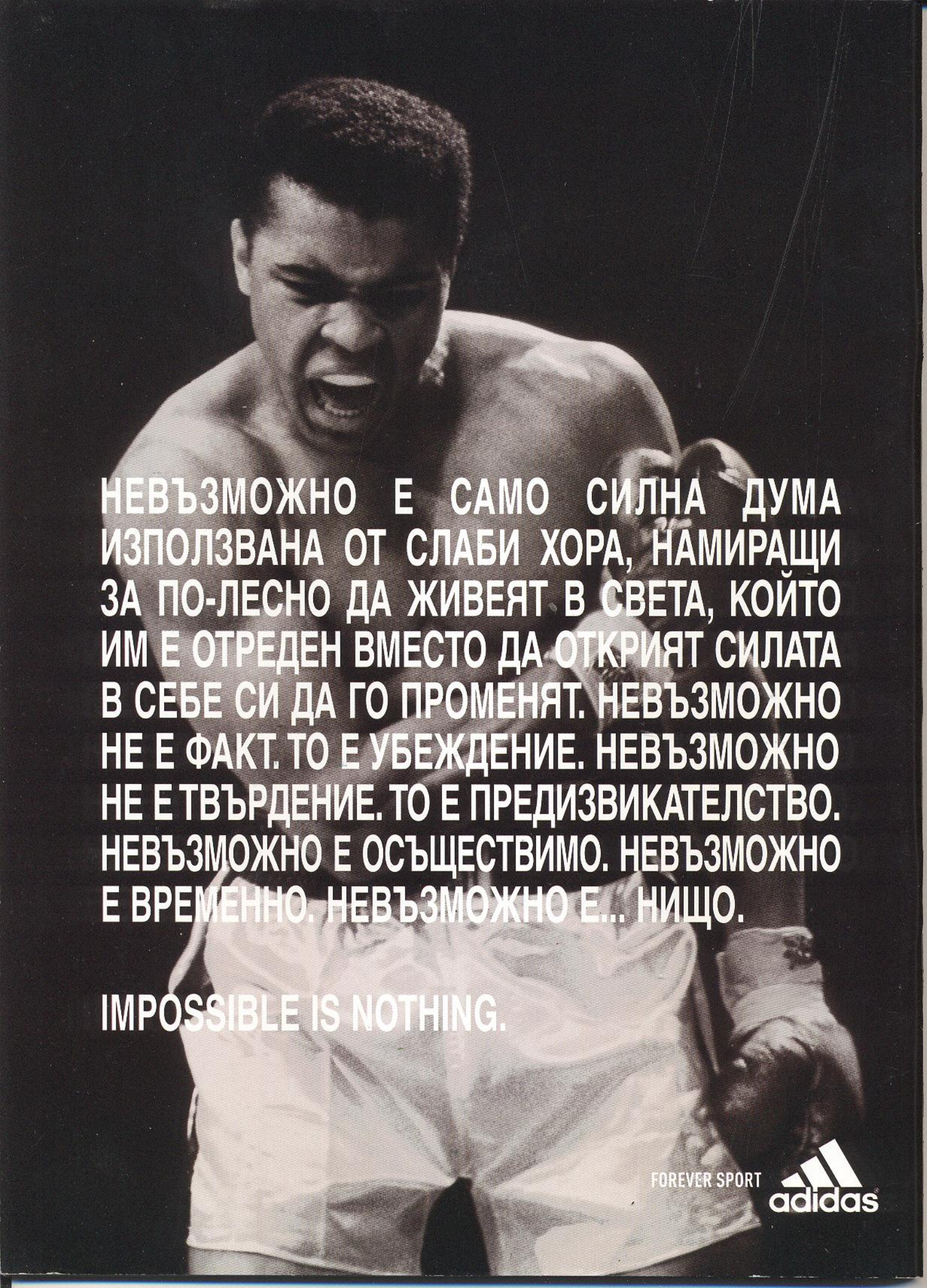
"Големият удар се казва Дезмънд Фергюсън - 26-годишен чернокож американец, тройка и четворка (според баскетболната терминология), с ръст 201 см, тегло 95 kg, и последен сезон в НБА (41 мача с "Кливлънд", 7 с "Портлънд"). Фергюсън подписа с нас, но до 1 август може да реши да остане в новака в НБА "Шарлот Бобкетс" (което би му струвало 25 000 долара неустойка към ЦСКА). Трансферен удар е и

друг чернокож янки, 24-годишният, 211-сантиметров участник в графта Крис Гарнет от университета "Индиана". Той играе с атестат на най-добър борец под кошoвете в своята конференция и може да се превърне в сензацията на шампионата. Въпрос на часове е да погнеше с нас. В контракта му има същата клауза за 25 000 неустойка, както при Фергюсън. Още двама центрове вероятно ще облекат нашия червен екип - бившият литовски национал Сингарас Трибе (32 г., 206 см), който последния сезон е играл в първа португалска дивизия, се колебае още между ЦСКА и германския вицешампион "Бамберг", почти сме се договорили и с хърватина Бозо Барац - крило, 207 см.

Росен не крие, че при толкова чужденци от класа, ролята им ще бъде водеща за стила на тима. Наставникът на ЦСКА има засега бела представа за капацитета на новите асове - само от статистиките. Категоричен е обаче за стила, който ще търси: агресия и бързина! В подготовката на тази скрита картинка разчита на помощника си Петко Делев, а с наличните цесекари в националния отбор ще изучава варианти на организация в нападение и защита в рамките на подготовката за евроквалификациите.

Ако замисълът се осъществи, песента на агитката "Има, има истина една..." ще ечи мощно и вярно за червените баскетболисти.





НЕВЪЗМОЖНО Е САМО СИЛНА ДУМА  
ИЗПОЛЗВАНА ОТ СЛАБИ ХОРА, НАМИРАЩИ  
ЗА ПО-ЛЕСНО ДА ЖИВЕЯТ В СВЕТА, КОЙТО  
ИМ Е ОТРЕДЕН ВМЕСТО ДА ОТКРИЯТ СИЛАТА  
В СЕБЕ СИ ДА ГО ПРОМЕНЯТ. НЕВЪЗМОЖНО  
НЕ Е ФАКТ. ТО Е УБЕЖДЕНИЕ. НЕВЪЗМОЖНО  
НЕ Е ТВЪРДЕНИЕ. ТО Е ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО.  
НЕВЪЗМОЖНО Е ОСЪЩЕСТВИМО. НЕВЪЗМОЖНО  
Е ВРЕМЕННО. НЕВЪЗМОЖНО Е... НИЩО.

IMPOSSIBLE IS NOTHING.

FOREVER SPORT

adidas®